

T.C.

**ABANT İZZET BAYSAL ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
GÜZEL SANATLAR EĞİTİMİ ANABİLİM DALI
MÜZİK EĞİTİMİ BİLİM DALI**

7-11 YAŞ GRUBU ÇOCUKLARINDA KEMAN EĞİTİMİ

Yüksek Lisans Tezi

**Hazırlayan
Elif SAÇLIOĞLU ALTUNTAŞ**

**Danışman:
Yrd. Doç. Dr. Dolunay AKGÜL BARIŞ**

Bolu- 2007

SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜ'NE

Elif SAÇLIOĞLU ALTUNTAŞ'A ait "7-11 Yaş Grubu Çocuklarında
Keman Eğitimi" adlı çalışma, jürimiz tarafından Müzik Eğitimi Anabilim Dalında
YÜKSEK LİSANS TEZİ olarak kabul edilmiştir.09/02/2007

Akademik Unvan ve adı Soyadı:

İmza

Üye: Yrd. Doç. Dr. Dolunay AKGÜL BARIŞ (Tez Danışmanı)

.....

Üye: Yrd. Doç. Dr. Şaduman KAPUSUZUOĞLU (Jüri Başkanı.

.....

Üye: Yrd. Doç. Dr. Öznur ÖZTOSUN ÇAYDERE

.....

Prof. Dr. Uğur ESER

Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürü

ÖZET**“7–11 YAŞ GRUBU ÇOCUKLARINDA KEMAN EĞİTİMİ”****Elif SAÇLIOĞLU ALTUNTAŞ****Yüksek Lisans Tezi****Müzik Eğitimi Anabilim Dalı****Tez Danışmanı: Yrd. Doç. Dr. Dolunay AKGÜL BARIŞ****Şubat, 2007, 113 Sayfa**

Bu araştırma, ülkemizde 7-11 yaş grubu çocukları için kemana başlangıç aşamasında verilen keman eğitiminde kullanılan yöntem, teknik ve metot kitapların, çocukların yaş ve bireysel özelliklerine uygun olarak seçilerek keman eğitiminin, amacına dönük olarak sonuçlandırılabilmesi amacıyla yapılmıştır.

Bu amaçla 2006–2007 eğitim-öğretim yılında 7–11 yaş grubu çocuklarına keman eğitimi veren, yarı zamanlı öğretim gerçekleştiren devlet konservatuarları, evren olarak alınmıştır. Bu konservatuarlardan en köklüleri olan Ankara ve İstanbul illerindeki Bilkent Üniversitesi Devlet konservatuarı, Hacettepe Devlet konservatuarı, İstanbul Devlet konservatuarı ve Mimar Sinan Üniversitesi Devlet konservatuarı’nda ulaşılabilen 7–11 yaş grubuna keman eğitimi veren on üç öğretim elemanı ve keman eğitimi için metot kitabı yazmış iki keman eğitimcisi ise araştırmanın örneklem grubu olarak belirlenmiştir.

Bu çalışmada, iki farklı araştırma deseni (modeli) kullanılmıştır. Araştırmanın kuramsal temeller bölümünde yer alan 7–11 yaş grubu çocuklarının öğrenme stilleri ve bu yaş grubunun gelişim ve öğrenme özellikleri araştırılırken

kaynak tarama deseni(modeli) kullanılmış ve araştırmanın alt problemlerine uygun olarak da durum çalışması deseni kullanılmıştır.

Araştırmada veri çeşitleme stratejisine yer verilmiştir. Konu ile ilgili yayımlanmış kaynaklar, makale, dergi, tez çalışmaları incelenmiş; nitel araştırma yöntemlerinden görüşme kullanılırken, araştırmacı notları, uzman görüşleri ve ders ile ilgili öğretmen tarafından hazırlanmış dokümanlar araştırmaya yön vermiştir.

Araştırmanın veri analizinde, nitel araştırma analizi türlerinden içerik analizi kullanılmıştır. Yapılan gözlem ve görüşmeler kodlanarak ortak temalar oluşturulmuş ve çıkan örüntüler tablolar halinde sunulmuştur.

Araştırma verilerinin değerlendirilmesi sonucunda, keman eğitimcilerinin derslerinde uyguladıkları yöntem ve teknikleri çocuğun, yeteneğine, amacına, aile teşviğine göre belirledikleri; çoğunlukla kendi keman eğitimlerinde görmüş oldukları öğretim yöntemlerini, metot kitaplarını, materyalleri kullanarak keman eğitimi yaptıkları; *Yöntemler bileşkesi*” olarak tanımlanan metot kitabının 7–11 yaş grubu çocuklarında başlangıç aşamasına uygun olarak, resimler, renkler, şekiller, anlatımlar ve çocuğun kulağına yatkın parçaların -özellikle iki sesli, piyano eşlikli- olması gerektiği ile ilgili ortak görüşte oldukları belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Keman, Keman Eğitimi, Metot Kitaplar.

ABSTRACT**“VIOLIN EDUCATION OF CHILDREN BETWEEN 7–11 YEARS OLD”****ELİF SAÇLIOĞLU ALTUNTAŞ****MA Thesis****Department of Music Education****Thesis Supervisor: Asist. Prof. Dr. Dolunay AKGÜL BARIŞ****February, 2007, 113 Pages**

The main objective of this study is that the procedure, technic and method books used at the starting step of violin education which is choosen suitable for the violin education with the age and personal specialities of the children who are about 7-11 years old in Turkey.

For this reason the state conservatoires, which are giving violin education to the students who are about 7-11 years old in the education semester of 2006-2007, are choosen as the universe for the study. 13 violin instructors who are giving violin lectures for the students about 7-11 years old and 2 violin teachers who have written method books from the consevatoires at Ankara and İstanbul like Bilkent University State Conservatoire, Hacettepe State Conservatoire, İstanbul State Conservatoire and Mimar Sinan University State Conservatoire, are taken as the sample group of the study.

In this study two different research models are used. Learning styles of the children about 7-11 years old at the teoretical bases of study and when the development ve learning features of this age group are researched, surce scannig model is used. Situation study model which is proper for the subproblems of research, are used.

The strategy of increasing in varieties are placed in this study. The sources, journals, magazines and thesis studies which are related with the subject, are examined; the interview which is qualitative research method is used, the researchers notes, experts thoughts and the documents prepared by the teachers, have shown direction to this study.

At the data analyse phase of this study, content analysis which is one of the qualitative research analysis type, has been used. Associated themes are formed by coding performed observations and interviews. The observed patterns are presented with charts.

At the final of the evaluation of study datas, the performed methods and technics by violin teachers are characterized according to the ability, purpose and family situation of children. These teachers are giving education by using materials, methods and books which are used during their violin education. The method book which is called as “Methods Resultant” should have to be proper at the starting step of children about 7-11 years old with pictures, colors, shapes, explanations and - especially two sound with piano - tendency of child’s familiar songs.

Key Words: Violin, Violin Education, Method Books.

TEŞEKKÜR

Araştırmanın konu seçiminde yönlendirici önerilerde bulunan sayın hocam Yrd. Doç. Dr. Öznur ÖZTOSUN ÇAYDERE'ye, araştırmanın tüm aşamalarında yapıcı ve yönlendirici önerilerde bulunarak her türlü ilgi ve bilimsel yardımlarını gördüğüm, çalışmalarımı sabırla izleyen sayın danışmanım Yrd. Doç. Dr. Dolunay AKGÜL BARIŞ'a, araştırmaya görüşleri ile katkıda bulunan uzman öğretilere, yaptığım çalışmaya saygı duyarak uygun çalışma koşulları sağlayan Yukarısoku İlköğretim Okulu İdarecileri'ne, çalışmalarımnda manevi desteğini hiçbir zaman esirgemeyen ve beni sabırla bekleyen eşime ve ömür boyu daimi destekçilerim olan “Aile “me teşekkürü bir borç bilirim.

Araştırmacı
Elif SAÇLIOĞLU ALTUNTAŞ
Şubat-2007

İÇİNDEKİLER

ÖZET.....	iii
ABSTRACT.....	v
TEŞEKKÜR.....	vi
İÇİNDEKİLER.....	viii
ŞEKİLLER DİZİNİ.....	xii
TABLolar DİZİNİ.....	xiii

BÖLÜM I

Giriş.....	1
Problem Durumu.....	1
Problem Cümlesi.....	5
Alt Problemler.....	5
Araştırmanın Amacı.....	6
Araştırmanın Önemi.....	7
Sayıtlılar.....	8
Sınırlılıklar.....	9

BÖLÜM II

1. KURAMSAL TEMELLER.....	10
Öğrenme.....	10
Öğretme ve Öğretim.....	11
Eğitim.....	13
Metot(Yöntem).....	14
Öğretimde Strateji:.....	16
Öğretimde Teknik.....	18
Öğrenme Stili.....	19
Gelişim.....	22
Okul Döneminde Fiziksel Gelişim(6-12 yaş).....	23
Bilişsel Gelişim.....	23
PIAGET'in Bilişsel Gelişim Kuramı.....	24
BRUNER'in Bilişsel Gelişim Kuramı.....	26
VYGOTSKY'nin Bilişsel Gelişime İlişkin Görüşleri.....	27
7-11 Yaş Grubu Duyuşsal Gelişimi.....	27
7-11 Yaş Grubu Psikomotor Gelişim.....	28
Müzik Eğitimi.....	29
Müzik Öğretim İlkeleri.....	31
Müzik Eğitiminin Boyutları ve Çalgı eğitimi.....	32
Keman Eğitimi.....	34
• Amaçlar.....	34
• İlkeler.....	34
• Yöntemler.....	35
• Öğretmen ve öğrenci.....	35
• Araçlar ve Çalışma Ortamı.....	36
• Zihinsel Takip.....	36

• Çalgı Metodu.....	36
Keman Eğitimi.....	37
Keman Çalışma Yöntemleri.....	38

2. İLGİLİ YAYIN VE ARAŞTIRMALAR.....42

BÖLÜM III

YÖNTEM.....	47
Araştırmanın Modeli.....	47
Evren ve Örneklem.....	47
Verilerin Toplanması.....	48
Verilerin Analizi.....	49

BÖLÜ IV

BULGULAR VE YORUM.....	50
Birinci Alt Probleme İlişkin Bulgular ve Yorum.....	50
İkinci Alt Probleme İlişkin Bulgular ve Yorum.....	58
Üçüncü Alt Probleme İlişkin Bulgular ve Yorum.....	61
Dördüncü Alt Probleme İlişkin Bulgular ve Yorum.....	69
Beşinci Alt Probleme İlişkin Bulgular ve Yorum.....	87

BÖLÜM V

SONUÇ VE TARTIŞMA.....	91
-------------------------------	-----------

BÖLÜM VI

ÖNERİLER.....	102
KAYNAKÇA.....	104
EK- GÖRÜŞME FORMU.....	108
ÖZGEÇMİŞ.....	113

ŞEKİLLER DİZİNİ

Şekil 1: Piaget'in, Bilişsel Gelişim Aşamaları ve Öğrenme Stilleri İlişkisi.....	20
Şekil 2: Piaget'nin Bilişsel Gelişim Dönemleri ve Özellikleri.....	25
Şekil 3: Geliştirme, İfade Etme ve Dinleti aşamasında yapılması öngörülen tavır ve davranışlar, benimsenme oranları.....	40

TABLOLAR DİZİNİ

Tablo 1:

1-1: Keman Eğitiminde Kullanılan Yöntem ve Teknikler.....	50
1-2: Keman Eğitiminde Kullanılan Yöntem ve Teknikler.....	51
1-3: Keman Eğitiminde Kullanılan Yöntem ve Teknikler.....	52

Tablo 2:

2-1: Metot kitaplar dışında kullanılan farklı kaynaklar ve araç-gereçler.....	53
2-2: Metot kitaplar dışında kullanılan farklı kaynaklar ve araç-gereçler.....	54
2-3: Metot kitaplar dışında kullanılan farklı kaynaklar ve araç-gereçler.....	54

Tablo 3:

3-1: 7-11 yaş grubu çocuklarında başlangıç aşamasında keman öğretimi.....	55
3-2: 7-11 yaş grubu çocuklarında başlangıç aşamasında keman öğretimi.....	55
3-3: 7-11 yaş grubu çocuklarında başlangıç aşamasında keman öğretimi.....	56

Tablo 4:

4-1: Keman derslerinde kullanılan metot kitaplar.....	58
4-2: Keman derslerinde kullanılan metot kitaplar.....	58
4-3: Keman derslerinde kullanılan metot kitapları.....	58

Tablo 5:

5-1: Kullanılan metot kitaplarda izlenen sıra.....	59
5-2: Kullanılan metot kitaplarda izlenen sıra.....	60
5-3: Kullanılan metot kitaplarda izlenen sıra.....	60

Tablo 6:

6-1: 7-11 yaş grubu çocuklarında keman başlangıç metodu özellikleri.....	61
6-2: 7-11 yaş grubu çocuklarında keman başlangıç metodu özellikleri.....	61
6-3: 7-11 yaş grubu çocuklarında keman başlangıç metodu özellikleri.....	62

Tablo 7:

7-1: Keman eğitiminde kullanılan öğretim yöntemleri ve metot kitapların öğrenciler üzerindeki etkileri.....	64
7-2: Keman eğitiminde kullanılan öğretim yöntemleri ve metot kitapların öğrenciler üzerindeki etkileri.....	64
7-3: Keman eğitiminde kullanılan öğretim yöntemleri ve metot kitapların öğrenciler üzerindeki etkileri.....	65

Tablo .8:

8-1: Öğreticilerin severek çalıştıkları metot kitapları ve özellikleri.....	67
8-2: Öğreticilerin severek çalıştıkları metot kitapları ve özellikleri	67
8-3: Öğreticilerin severek çalıştıkları metot kitapları ve özellikleri	68

Tablo 9:

9-1: Keman eğitiminde hedefler.....	69
9-2: Keman eğitiminde hedefler.....	70
9-3: Keman eğitiminde hedefler.....	70

Tablo 10:

10-1: Metot kitabı ve özellikleri.....	71
10-2: Metot kitabı ve özellikleri.....	72
10-3: Metot kitabı ve özellikleri.....	72

Tablo 11:

11-1: Metot kitabı seçiminin dayandığı etkenler.....	74
11-2: Metot kitabı seçiminin dayandığı etkenler.....	74
11-3: Metot kitabı seçiminin dayandığı etkenler.....	75

Tablo 12:

12-1:Metot kitapları üzerine görüşler.....	76
12-2:Metot kitapları üzerine görüşler.....	76
12-3:Metot kitapları üzerine görüşler.....	77

Tablo 13:

13-1: 7-11 yaş grubunda kullanılan keman metot kitaplarına öğrencilerin verdiği bilişsel ve duyuşsal tepkiler.....	78
13-1: 7-11 yaş grubunda kullanılan keman metot kitaplarına öğrencilerin verdiği bilişsel ve duyuşsal tepkiler.....	78
13-1: 7-11 yaş grubunda kullanılan keman metot kitaplarına öğrencilerin verdiği bilişsel ve duyuşsal tepkiler.....	79

Tablo 14:

14-1: 7-11 yaş grubunda kullandığınız keman metot kitaplarının öğrencilerin fiziksel gelişim özelliklerine uygunluğu.....	80
14-1: . 7-11 yaş grubunda kullandığınız keman metot kitaplarının öğrencilerin fiziksel gelişim özelliklerine uygunluğu.....	81
14-1: . 7-11 yaş grubunda kullandığınız keman metot kitaplarının öğrencilerin fiziksel gelişim özelliklerine uygunluğu.....	81

Tablo 15:

15-1: 7-11 yaş grubunda kullanılan keman metot kitaplarının diğer yaş gruplarında kullanılan keman metotlarının ile benzer ve farklı yönleri.....	82
15-1: 7-11 yaş grubunda kullanılan keman metot kitaplarının diğer yaş gruplarında kullanılan keman metotlarının ile benzer ve farklı yönleri.....	82
15-1: 7-11 yaş grubunda kullanılan keman metot kitaplarının diğer yaş gruplarında kullanılan keman metotlarının ile benzer ve farklı yönleri.....	83

Tablo 16:

16-1: 7-11 yaş grubunda kullanılan keman metot kitaplarında yer alan görsel ve işitsel özellikler.....	84
16-2: 7-11 yaş grubunda kullanılan keman metot kitaplarında yer alan görsel ve işitsel özellikler.....	85
16-3: 7-11 yaş grubunda kullanılan keman metot kitaplarında yer alan görsel ve işitsel özellikler.....	85

Tablo 17:

17-1: 7-11 yaş grubu çocukları keman eğitiminde karşılaşılan sorunlar.....	87
17-2: 7-11 yaş grubu çocukları keman eğitiminde karşılaşılan sorunlar.....	88
17-3: 7-11 yaş grubu çocukları keman eğitiminde karşılaşılan sorunlar.....	89

BÖLÜM 1

GİRİŞ

Araştırmanın bu bölümünde problem durumu, araştırmaya temel oluşturan problem cümlesi, alt problemler, araştırmanın amacı, önemi, araştırma ile ilgili sayıtlılar ve sınırlılıklar ele alınmıştır.

Problem Durumu

Duyguların, düşüncelerin sesler aracılığıyla ifade edilme sanatı olan müzik, birçok tanımla karşımıza çıkmaktadır. İnsan hayatında önemli bir yere sahip olan müzik, sanatın işitsel bir boyutu olduğu kadar etkili bir eğitim aracı ve önemli bir eğitim alanıdır.

Radocy, Boyle (2003) müziği, organize sesler ve sessizliklerin bir sırası; herhangi bir olay olan müziğin, sadece olduğu gibi sıralı dilbilimsel bir olay veya bir hareket; bir hikaye olan olayların bir sırasının olduğu bir temsil olarak tanımlamaktadırlar.

Müzik eğitimi, kişide müziksel davranış oluşturma süreci olarak tanımlanmaktadır. Bu süreç içerisinde birey, ilgi ve yetenekleri doğrultusunda müziğin kategorilerinden olan şarkı söyleme, dans, çalgı çalma vb... herhangi birine veya birkaçına yönlenebilir.

Uçan (1985)'a göre müzik eğitiminin bir boyutu olan çalgı eğitimi, bireyde istendik yönde ve nitelikte yeni davranışlar oluşturma sürecidir. Çalgı eğitimi bireye, basitten-karmaşığa basamaklar izlenerek verilmelidir. Eğitimin temelinde yer alan planlı, programlı ve amaca dönük yaklaşım çalgı eğitiminde de kullanılmalıdır. Bireysel farklılıklar, planın oluşturulmasında önemli bir unsurdur. Çalgı eğitimi başarıyla sonuçlandırabilmek için bireysel farklılıkların göz önünde tutularak dersin

planlanması ve uygulanması gerekir. Bu planı uygularken öğretmene eşlik edecek kaynakların olması ve bu kaynakların yerinde ve doğru kullanılması önem taşımaktadır.

Çilden (2003)'e göre öğretmen, öğrenci ve öğretim programı, çalgı eğitiminde niteliği etkileyen temel faktörlerdir ve öğretmen - öğrenci arasındaki iletişim öğrencinin çalgıyı sevmesinde önemli bir etkidir.

Şendurur (2001), etkili bir keman öğretmeninin, öğrenci ile iyi ilişkiler kuran, kemana sevdiren, dersini istekli ve canlı işleyen, dersini ilginç hale getiren, öğrencilerin bireysel farklılıklarını göz önünde tutan, eleştirilere açık olan, öğrencilerine kırııcı eleştiriler yapmayan, başarılarını destekleyen, yaratıcılığa özendiren, öğrenciye karşı oluşan beklentilerinde dikkatli davranan, öğrenciye güven veren ve kendine güvenen özelliklere sahip olduğu görüşünü savunmaktadır.

Keman, yaylı çalgılar ailesinde yer alan önemli bir solo çalgıdır. Tebiş (1998)'e göre keman öğretimi bireysel olarak yapılan, karşılıklı bilgi alışverişinin söz konusu olduğu bir eğitim şeklidir. Başarı için bu alışverişin, yeterince doğru bilgiyle donanık ve yalın bir şekilde yapılmasının uygun olduğu görüşü ile keman eğitiminde amaçları, ilkeleri ve yöntemleri iyi şekilde ortaya koymak gerekmektedir. Keman eğitimini yapacak öğretmenlerin, bireysel farklılıklara uygun öğretim hazırlığı yapmaları ve bu öğretimi bireye uygun metotlar kullanarak gerçekleştirmeleri gerekmektedir.

Şendurur (2001), keman eğitiminde öğrenmenin gerçekleşmesi için öğrencinin öğrenme yöntemlerini iyi kullanması, öğretmenin önerilerinin dikkate alınması, bireysel çalışma sürecinin en etkili şekilde kullanılması önerilerini belirtmektedir.

Metot, çalgı eğitimi veren öğreticilerin yararlanması gereken temel kaynaklardan biridir. Uslu (1999)'ya göre metotlu çalışma, bilimsel bir çalışmadır. Bu kavram daha ayrıntılı tanımlarla da ele alınmıştır.

Sun (Akt. Uslu, 1999)'a göre çalgı metodu, saz çalma sanatının teknik ve müzikal yönlerini bilimsel bir yöntemle öğretebilmek için her çalgının kendi özellikleri doğrultusunda hazırlanmış çalgı ğretim kitabıdır. Öğretmen ve ğrenci arasında çalgı eğitiminin kalitesini arttırmada en önemli faktörlerden biri, kullanılan metotlardır. Bununla birlikte Uslu (1999) ise çalgı eğitiminin temel dayanağını, çalgı metotlarının oluşturduğu görüşünü savunmaktadır.

Uslu (1999)'ya göre eğitimcilerin, kendilerini geliştirme ve yenileme yollarından biri, yeni yayınlanan çalgı metotlarını yakından izlemeleri ve gerekli gördükleri metotlardan yerine göre eğitimde yararlanmayı bilmeleri gereklidir.

Ülkemizde müzik eğitiminin bir boyutu olan keman eğitimi, örgün eğitim kurumlarından olan Anadolu Güzel Sanatlar Liseleri'nde, Konservatuarlarda, Müzik Eğitim Fakülteleri'nde verilmektedir. Bunun yanında bu bölümlerde okumayıp yaygın eğitim kurumlarından yararlanarak keman eğitimi alan bireyler de vardır. İster rgn ister yaygın eğitim kurumlarında verilen keman eğitimi, bireylere uygun ğretim yöntemleri ve bu yöntemlere ışık tutan metotlar kullanılarak istenilen niteliklere ulaşabilir. Bu konu ile ilgili olarak Uslu (1999) da çalgıyla ilgili metotların sağlanarak çalgı eğitiminin daha rahat ve seçkin yapılabileceği görüşünü ileri sürmektedir.

Çalgı eğitimi verilirken kullanılan kaynakların çocuğun bulunduğu yaş grubuna uygun olması, verilen eğitimin devamlılığını sağladığı gibi çalgıyı sevmek, çalgıyı benimseme ve başarılı olma gibi duyguların artmasında da önemli bir role sahiptir. Yapılan birçok bilimsel araştırmada çocuğun zihinsel gelişiminde, öğrenme ve öğretme açısından göz önüne alınması gereken dört aşamanın varlığı ortaya konmuştur. Bu dönemler: duyuşal devinim dönemi(0–2 yaş), işlem öncesi dönem(2–7), somut işlemler dönemi(7–11) ve soyut işlemler dönemi(11 yaş ve sonrası) olarak gruplandırılmıştır. İleri ocukluk dönemi olarak da ele alınan somut işlemler dönemi yaş grubunda ocuk, motor ve dil gelişimi açısından büyük aşamalar kaydetmiş; denge ve el-göz koordinasyonu gelişmiş bir birey haline gelmiştir.

Babadoğan (Akt: Peker, 2006)'a göre somut işlemler dönemi yaş grubunda olan çocukların nasıl öğrendiği ve nasıl bir öğretim tasarımının uygulanması gerektiği, bu yaş grubunun öğrenme stili belirlenerek anlaşılabilir. 7–11 yaş grubu çocuklarda öğrenme stili özümseyici olduğu ve bu öğrenme stili, kuramların mantıksal olarak sağlam ve kesin olmasının önemli olduğu; izleyerek ve düşünerek öğrenmenin söz konusu olduğu ortaya konulmaktadır.

Bütün bu bilimsel araştırmaların yanı sıra müziğin eğitimdeki yeri ve öneminin çocuklar üzerindeki etkisi Yavuzer(1999) tarafından şöyle açıklanmaktadır. Müzik diğer sanatlara oranla çocuğa daha yakındır. Bütün çocuklar güzelin çağrısına duyarlıdır ve eğitsel çabalar bu eğilimi geliştirmeyi amaçlar. Müzik çocuğun doğasında olması sebebiyle, gizli kalan yeteneklerin müzikle eğitim yoluyla ortaya çıkarılması gerekmektedir.

Ülkemizde keman eğitimi ve öğretimi üzerine yazılmış eser, metot kitap ve yapılan araştırmalar sayıca yetersizdir. Bu yetersizlikler içerisinde öğretmenler, derslerde çeşitli kaynaklar kullanmaktadırlar. Bu kaynak bazen yerli ve yabancı metot kitaplar olabildiği gibi bazen de albüm ve öğretmenin kendi çalışmaları olabilmektedir. Öğretmenlerin kullandığı çeşitli kaynakları seçmelerinin sebepleri vardır. Keman derslerinde kullanılan metot kitapların seçilmesini etkileyen temel sebepler: öğretmen, öğrenci, öğretim programı, öğrenme sürecidir. Bu etkenler farklılık gösterse de ulaşılmak istenen bir amaç vardır.

Metot kitabı kullanılarak yapılan çalışmanın önemini Uslu (1999) şöyle açıklamaktadır: metotlu çalışma bilimsel bir çalışmadır, metotsuz yapılan çalışmaların çoğu vasat bir taklittir. Çalgı eğitiminin istendik yönde ve kalitede davranış oluşturma süreci olduğu unutulmamalı; bu amacımızı destekleyen metotlardan en doğru şekilde yararlanılmalıdır.

Hazırlanacak öğretim programında kullanılacak metotların çalgı çalmanın karmaşıklığını gidermede önemli bir etkiye sahip olduğu unutulmamalıdır. Saydam, (Akt: Uslu, 1999) bu konudaki görüşünü şu şekilde belirtmektedir: bir metotta,

eğitim ve öğretim için kullanılan gerekli çalışma parçaları, öğrenci düzeyi ve kulak eğitimine uygun, sanat değeri taşıyan türkü, şarkı ve teknik yürüyüşe uygun parçaların olması gerekmektedir.

Çalgı eğitimi veren öğretmenlerin, derslerde kullandıkları metot kitaplar, sınırlı olmamalıdır. Uslu (1999)'ya göre çalgı eğitimi yapılan ortamlarda alışılmış ve sınırlı sayıdaki metotlardan yararlanma nedeni, çalgı metotları konusunda uzun süre etkin ve sürekli bir çalışma yapılmamasıdır. Eğitimciler, yeni yayınlanan çalgı metotlarını takip ederek uygun gördükleri metotlardan derslerde kullanabilmelidirler.

Çalgı eğitiminde kullanılan metot kitapları, bireysel farklılıklar göz önünde tutularak seçilmeli, basitten karmaşığa, kolaydan zora sıralanmış etütlerden oluşmalı; öğrenci düzeyine uygun müzik eserleri ile de donanımlı olmalıdır. Bu bağlamda 7–11 yaş grubu çocukları için nasıl bir keman eğitimi yapılması gerektiği konusunda araştırma yapma gereği duyulmuştur.

Problem:

7–11 yaş grubu çocukları için kemana başlangıç aşamasında uygulanacak keman eğitimi nasıl olmalıdır?

Alt Problemler

1. 7–11 yaş grubu çocukları için uygulanan keman eğitiminde, kullanılan yöntem ve teknikler nelerdir?
2. 7–11 yaş grubu çocuklarında kullanılan keman metot kitapları nelerdir?
3. 7–11 yaş grubu çocuklarında kullanılan keman metot kitaplarında bulunması gereken nitelikler konusunda uzman öğretim elamanı görüşleri nelerdir?
4. 7–11 yaş grubu çocuklarına keman eğitimi veren öğretmenlerin kullandıkları keman metot kitaplarını seçmelerini etkileyen etkenler nelerdir?
5. 7–11 yaş grubu çocukları için uygulanan keman eğitiminde en çok karşılaşılan sorunlar nelerdir?

Araştırmanın Amacı:

Müzik eğitiminin bir boyutu olan çalgı eğitimi de eğitimin temelinde yer alan planlı, programlı ve amaca dönük yaklaşımla verilmelidir. Çalgı eğitimi başarıyla sonuçlandırabilme amacını taşıyan öğretmen, bireysel farklılıkları göz önünde tutarak, uygulayacağı öğretimi doğru kaynaklar, doğru yöntem ve teknikler kullanarak yapmalıdır. Çocuğun yaşına uygun bir metot seçimi ile başlayan keman eğitimi, devamlılığını koruyarak başarılı sonuçların doğmasına ışık tutacaktır.

Keman eğitimi alan bireylerin yaş grubu, öğretmen açısından önem taşımaktadır. Bilişsel gelişim kuramlarında belirgin sınırlarla çizilmiş yaş gruplarının özelliklerini öğretmenin bilmesi, keman eğitiminin başlangıcı ve devamında uygulayacağı yöntem, teknik; kullanacağı metot kitaplar, kaynaklar ve öğrenciye yaklaşım biçimini belirleyecektir. Araştırmayı, somut işlemler yaş grubu (7-11 yaş) çocuklarında keman eğitimi üzerine yaparak, keman eğitim sürecini başlatan öğretmenlerin, keman çalışma yöntemleri olarak kabul edilen geliştirme, ifade etme ve dinleti aşamalarına hangi yöntem, teknik, metot kitaplar, kaynaklar kullanarak geldiği ve bu süreci nasıl devam ettirecekleri hakkında elde edilecek sonuçların, keman eğitimi yapan öğretmenlere önemli deneyimler sunacağı görüşündeyim.

7-11 yaş grubu, özümseyen öğrenme stiline sahip çocuklardan oluşur. Yapılan bilimsel araştırmalar, özümseyen öğrenme stiline sahip çocukların, öğrenme yeteneklerinin soyut kavramsallaştırma ve yansıtıcı gözlem olduğunu; kuramların mantıksal olarak sağlam ve kesin olmasının fikirlerden daha önemli olduğunu ve bu öğrenme stiline sahip çocuklarda izleyerek ve düşünerek öğrenme söz konusu olduğu görüşleri ileri sürülmüştür (Peker, 2006).

Keman eğitim sürecini başlatan öğretmenin, çalışacağı öğrencinin yaş grubu gelişim özellikleri ve öğrenme stili hakkında bilgi sahibi olması, dersin planlanışında, öğretmenin nasıl bir başlangıç ile bu süreci başlatacağına, bu süreçte hangi yöntem, teknik, metot kitaplar ve kaynaklar kullanacağını belirlemesinde önemli bir etken olacaktır.

Yapılan bazı araştırmalarda keman çalmaya başlama yaşı anket sorusu olarak keman eğitimi uzmanlarına sorulmuş ve keman çalmaya başlama yaşı 7 yaşı, birçok amaç için uygun bir yaşı olduğu görüşü ileri sürülmüştür. Bunun yanında 7 yaşı, keman eğitimi başlangıcı için bir sınır değildir. Çünkü okul öncesi yaşı grubu çocuklarında müzik eğitimi genellikle 4 ile 6 yaşı arasında başlamaktadır. Bunun yanında olağanüstü müzik yeteneğine sahip çocuklar için müzik öğretmenleri daha erken yaşlarda müzik eğitiminin başlatabilmektedirler.

Ülkemizde verilen keman eğitimi başlangıç aşamasında kullanılacak metot kitapların, yöntemlerin, çocukların yaşı ve bireysel özelliklerine uygun olarak seçilmesi ve keman eğitiminin amacına dönük olarak sonuçlandırılabilmesi sebebiyle bu araştırma gerçekleştirilmiştir.

Araştırmanın Önemi:

Bu araştırma;

- Çalgı eğitiminde 7–11 yaşı grubu öğretmen ve öğrenciler tarafından kaynak olarak kullanılması bakımından önemlidir.
- Keman eğitiminde kullanılan yöntemlerin ve metot kitapların, öğrencilerin yaşı grubuna uygunluğunun ortaya konulması araştırılmıştır; 7–11 yaşı grubu çocuklarında nasıl bir keman eğitimi uygulandığının ortaya konulması bakımından önemlidir.
- Konservatuarlarda 7–11 yaşı grubu çocukları ile bireysel keman eğitimi yapan ve bu yaşı grubu ile nasıl bir keman eğitimi yapıldığı konusundaki uzman görüşlerine yer vermesi bakımından önemlidir.
- Türkiye'nin sanatsal ve kültürel gelişiminde önemli rol oynayan müzik ve dolayısıyla çalgı eğitime, erken yaşlarda nitelikli ve sağlıklı başlaması bakımından önemlidir.

- Çalgı eğitiminin kalitesini attırmada önemli bir faktör olan metot kitapların, çocuğun içinde yaşadığı toplumdan örnekler içererek kendi müzik kültürünü tanıyabilmesi bakımından önemlidir.
- Keman eğitiminin sadece yabancı kaynaklarla sınırlandırılmaması bakımından önemlidir.
- Çalgı eğitiminde çocuğun fiziksel, bilişsel, duyuşsal, psikomotor gelişimi ve öğrenme stiline uygun keman öğretimi yapılmasının üzerinde durması bakımından önemlidir.
- Araştırma, yeni yapılacak araştırmalara farklı yaş gruplarında çalgı eğitiminin nasıl yapılabileceği konusunda yardımcı olması bakımından önemlidir.

Araştırmanın Sayıtlıları:

Bu araştırmada;

- Araştırmanın alt problemleri doğrultusunda seçilen araştırma desenlerinin, araştırma için uygun desenler olduğu,
- Araştırma için oluşturulan görüşme formunun, bu araştırma için uygun veri toplama aracı olduğu,
- Araştırmada seçilen örneklem türünün, araştırmayı geçerli ve güvenilir sonuçlara eriştirmeye uygun olduğu,
- Görüşme Yapılan uzman kişilerin araştırmaya gönüllü olarak katıldığı, temel sayıtlılarına dayanılmıştır.

Araştırmanın Sınırlılığı:

Bu araştırma;

- Türkiye’de bulunan konservatuarlardan, 7–11 yaş grubu keman eğitimi veren dört konservatuar ile,
- Bu konservatuarlarda görev yapmakta olan on üç öğretim elemanı, Türkiye’de keman eğitimi üzerine metot kitabı yazmış iki keman eğitimcisinin görüşleri ile,
- 7–11 yaş grubu çocuklarında uygulanan keman eğitimi hakkında bilgi edinme amacıyla oluşturulan görüşme formu ile,
- Araştırmanın kaynak tarama ve durum çalışması desenlerine uygun olarak yapılacak çalışmaların tez çalışma süresi ve araştırma sunumu süresi ile, sınırlı tutulmuştur.

BÖLÜM II

Bu bölümde araştırma konusunun temelini oluşturacak kuramsal bilgilere ve araştırma konusu ile ilgili önceden yapılmış araştırmalara yer verilmiştir.

KURAMSAL TEMELLER:

Öğrenme:

Öğrenme kavramıyla ilgili değişik tanımlar yapılmaktadır. Bununla birlikte yeni psikologlar öğrenme için, bireyin olgunlaşma düzeyine göre, çevresiyle etkileşimi(yaşantı) sonucu davranışlarında oluşan kalıcı değişimler olarak tanımlamaktadırlar. Olgunlaşma ise herhangi bir organın fizyolojik yönden bir şeyi yapabilecek düzeye erişmesi anlamına gelmektedir. Olgunlaşma olmadan öğrenme olmaz. Psikologlar, öğrenmenin varlığını, genel olarak üç ölçüte dayalı olarak incelemektedirler.

- Davranışlarda bir değişme olmalıdır.
- Davranışlardaki değişme kalıcı olmalıdır.
- Davranışlardaki değişme kişinin çevresiyle etkileşimi sonucu(bir yaşantı ürünü) olmalıdır(BÜYÜKKARAGÖZ, ÇİVİ,1994).

İnsanların, onları diğer canlılardan ayıran en önemli özelliklerinden biri öğrenme kapasiteleridir. Günümüzde psikolog ve eğitimcilerin hemen hemen hepsi öğrenmeyi, yaşantı ürünü, kalıcı izli davranış değişikliği olarak tanımlamaktadırlar(ERDEN, AKMAN,1997).

İnsan davranışlarının ayrılmaz bir parçası olan öğrenme, insanın çeşitli duyumlarıyla tepkileri arasında zihinsel bir bağlantı kurulması sonucu elde edilen bir üründür(Akt: ŞAHİNEL,2003).

Öğrenmenin tanımının nasıl yapılacağı öğrenmeye hangi açıdan bakıldığına göre değişir. Günümüzde öğrenmeyi açıklayan değişik kuramlar vardır. Bu kuramları davranışçı ve bilişsel olmak üzere iki grupta toplamak mümkündür. Davranışçı açıdan öğrenme, yaşantı sonucu gözlenebilen davranışlarda ortaya çıkan kalıcı değişiklik olarak tanımlanabilir. Bilişsel açıdan öğrenme ise, bireylerin zihinsel yapılarında görülen değişimlerdir(SELÇUK:2000).

Öğrenme, tekrar ve yaşantı sonucu davranışta gözlenen kalıcı değişiklikleri kapsar(AYDIN,2002).

Tüm tanımların yanında öğrenmenin gerçekleşmesinde etkili olan belli başlı faktörler vardır. Bunlar;

- Öğrenmeye hazır olma,
- Motivasyon(güdülenme),
- Alıştırma-tekrar,
- Öğrenme materyali. (BÜYÜKKARAGÖZ, ÇİVİ:1994)

Bruner, öğrenirken keşfetmek için dört avantaj olduğunu ileri sürmektedir. Bunlar:

1. Hafızada tutmak
 2. Zihinsel problemler çözme
 3. İç motivasyonu ödüllendirme
 4. Beceri ve deneysel çalışmalar yapmaktır
- (VANDER ZANDEN ve PACE, 1980).

Öğretme ve Öğretim:

Eğitimciler, öğretmeyi herhangi bir öğrenmeyi kılavuzlama ve sağlama faaliyeti olarak tanımlamaktadırlar. Buna göre öğretme, bireyin davranışında değişiklik meydana getirmek için yapılan etkinliklerin tümüdür. Bir etkinliğin öğretme olarak kabul edilebilmesi için, öğrenmenin olması gerekir. Öğretme ancak

bireyde öğrenmenin oluşumuna yardım ediyorsa geçerlik kazanır. (BÜYÜKKARAGÖZ, ÇİVİ,1994)

Öğretme, gelişmiş bir becerinin, iyi planlanmış zamanın, dikkatli bir hazırlığın ve sistemli bir uygulamanın ürünüdür(BİLEN:1996).

Öğretme, öğrenmeyi sağlama ve rehberlik etme etkinliğidir. Planlı ve programlı öğretme etkinlikleri ise **öğretim** olarak adlandırılmaktadır(ERDEN, AKMAN,1997).

Öğretme genel olarak, öğrenmenin kolaylaştırılması, öğrenmeye rehberlik edilmesi, öğrenene öğrenmeyi gerçekleştirmesinde yardımcı olunması süreci olarak ele alınmaktadır. Okullarda gerçekleştirilen planlı, denetimli ve örgütlenmiş öğretme etkinliklerine **öğretim** denir(CAN, 2000).

Öğretim, insan yaşamının belli dönemlerinde planlı, programlı, destekli, genellikle bir belge ile sonuçlanan, bireyde istenen yönde davranışların gelişmesi için uygulanan süreçler toplamıdır(Akt: CAN, 2000).

Bireyin hayat boyu süren eğitiminin, okulda, planlı ve programlı olarak yürütülen kısmı bireyin öğretimini oluşturur. Öğretim, öğrenmenin gerçekleşmesi ve bireyde istenen davranışların gelişmesi için uygulanan süreçlerin tümüdür(Akt: BÜYÜKKARAGÖZ, ÇİVİ,1994).

Öğretim, öğrenmenin gerçekleşmesine yardım ve rehberlik etkinlikleridir. Yani öğretimde öğretmenin görevi bilgi aktarmak değil, rehberlik etmektir (BÜYÜKKARAGÖZ, ÇİVİ,1994).

Eğitim:

Eğitim, insanlık tarihi kadar eski bir inceleme alanı olmasına karşılık, bilim olarak gelişmesi oldukça yenidir. Eğitim, belli amaçlara göre insanların davranışlarının planlı olarak değiştirilmesi ve geliştirilmesinin yasa ve ilkelerini bulmaya ve bu amaçla teknikler geliştirmeye çalışan bir bilim dalıdır(ERDEN, AKMAN,1997).

SÖNMEZ (2004), eğitimi, fiziksel uyarımlar sonucu, beyinde istendik biyokimyasal değişiklikler oluşturma süreci olarak tanımlamaktadır.

Kişinin amaçları, bilgileri, davranışları, tavırları ve ahlak ölçüleri eğitim ile değişir (Akt:CAN,2000).

İnsanların diğer insanları belli bir maksatla kültürlenmelerine ya da kasıtlı kültürleme sürecine eğitim denilmektedir.

Eğitimin içeriği şu ilkelere dayanmaktadır:

- Eğitim bir süreçtir.
- Eğitim sürecinde, bireyin davranışlarının istenilen yönde değiştirilmesi amaçlanmaktadır.
- Davranışlarındaki değişme kasıtlı olarak gerçekleştirilmektedir.
- Eğitim sürecinde bireyin kendi yaşantıları esastır(BÜYÜKKARAGÖZ, ÇİVİ,1994).

En genel anlamda eğitim, bireyde davranış değiştirme sürecidir. Eğitim sürecinden geçen bireyin davranışlarında bir değişme olması beklenmektedir. Okulöncesinde, okul yaşamında ve okul sonrasında başka bir deyişle, yaşam boyu devam eden bir süreçtir, bu süreç bireyin yaşam boyu edindiği deneyimlerin tümünü kapsar(CAN, 2000).

Eğitim, insanların yeteneklerini artırarak toplum katında daha değerli görülmelerine yol açmıştır(BAŞARAN, 1991).

Çağdaş eğitimin temel işlevi, çağdaş yaşamın gerektirdiği çağdaş bireyler ve onlardan oluşan çağdaş toplumlar yetiştirmektir. Çağdaş birey, bilim, sanat ve teknik alanlarında gerekli ve yeterli birikimle donanımlı olmak zorundadır (UÇAN,1994).

ROYER, FELDMAN (1984), kültürü, özel bir toplum veya grubun üyeleri tarafından gösterilen davranışlar, inançlar ve değerler bütünü olarak tanımlamaktadırlar. Toplum içinde yaşayan bireylerin, problem çözerken izlediği yollarda algısını, hafızasını ve düşüncelerini eğitimin etkilediği görüşlerini ileri sürmektedirler.

Metot (Yöntem):

Metot kavramının iki tanımı vardır. Bunlardan birincisi, yöntemdir. İkinci tanımı ise çalgı öğreniminin ya da ses eğitiminin temel yöntemlerini içeren öğretim kitaplarıdır(Akt: DELİKARA, 2002).

Araştırmada, yöntem kavramı, aşağıdaki tanımları ile aynı anlamda kullanılmıştır. Çalgı öğretimindeki temel öğretim yöntemleri içeren öğretim kitapları ise metot kitabı kavramı ile ifade edilmiştir.

Yöntem, sınıfta eğitim etkinliklerine yön veren bilgi rezerve ve planlı eğitimsel yaşantıları öğrenciye ulaştırmayı sağlayan yoldur. Kısaca yöntem, bir öğretme yoludur(BİLEN, 1996).

Yöntemler, eğitim hedeflerinin gerçekleştirilmesinde ve eğitim durumlarının düzenlenmesinde çok önemli bir yere sahiptir(Akt:DEMİREL, 2004).

Genel olarak yöntem (metot), bir amaca varmak için takip edilen, doğruluğu ve başarısı denenmiş en kısa ve en emin yol, hareket ve iş tutma tarzı” olarak tanımlanmaktadır. Metotlu çalışma, insanın gereksiz yere masraf yapmasını, enerji ve emek harcamasını önler, çalışmalarını verimli hale getirir. Öğretimde ise metot, kısa zamanda daha çok amacın gerçekleşmesini sağlar. Öğretimde amaçların gerçekleştirilmesi ise, öğrencilerin, amacın, konunun, eldeki araç ve gereçlerle öğretmenin özelliklerine uygun bir metodun bulunmasına ve uygulanmasına bağlıdır. Kısaca metot, öğrenciyi eğitimin amaçlarına en çabuk ve en güvenilir olarak ulaştıracak olan bir öğretim öğesidir(BÜYÜKKARAGÖZ, ÇİVİ,1994).

VURAL (2005), başlıca öğretim metotlarını şu şekilde açıklamaktadır:

1. Anlatma(Takrir)metodu: Öğretmenin herhangi bir konuyu, karşısında oturan öğrencilere iletmesi biçiminde en çok kullanılan yöntemdir. Bu yöntemle, bilişsel alanın bilgi, duyuşsal alanın alma ve tepkide bulunma, devinişsel alının uyarılma basamağındaki davranışlar öğrencilere kazandırılabilir.
2. Soru-cevap metodu: Soru-cevap metodu, başka metotların içinde ara sıra kullanılan, soru-cevap tekniğinden ayrı; dersi baştan sona soru-cevap tarzında işlemek demektir.
3. Tartışma Metodu: Herhangi bir grubun, bir başkasının yönetimi altında belli bir düzen içerisinde hepsini ilgilendiren sorular üzerinde ve belirli bir amaca dönük karşılıklı görüşmelerin yer aldığı bir öğretim yöntemidir.
4. Problem Çözme Metodu: İstenilen hedefe ulaşabilmek için, etkili ve yararlı olan araç ve davranışları, türlü olanaklar arasında seçme ve kullanmadır. Bu yöntem, bir problemin çözümünde, genelleme ve sentez yapmada kullanılır.
5. Gösterip-Yaptırma Yöntemi: Bir işlemin uygulanmasını, bir araç gerecin çalışmasını, önce gösterip açıklama sonra da öğrenciye alıştırma ve uygulama yaptırarak öğretme yoludur.
6. Örnek Olay Metodu: Gerçek hayatta karşı karşıya kalınan problemlerin, sınıf ortamına getirilerek çözülmesi yoluyla öğrenmenin sağlanmasıdır.
7. Grupla Çalışma Metodu: Öğretmenlerin genel olarak sınıf içinde kullandığı teknikler olup, gruba dahil olan üyelerin(öğrencilerin), kendi ilgileri ve

istidatları doğrultusunda topluluk halinde belirlenmiş amaç veya amaçlara yönlendirilmeleridir

8. Bireysel Öğretim Metodu: Bireysel öğretim metodundaki öğrenmede, öğrencilerin öğrenmesi bireyseldir. Öğrenciler, bir öğretmenin liderliğinde öğrenirler. Soruların yanıtlanması, alıştırmaların ve tekrarların yapılması, örneklerin verilmesi vb. etkinlikler, bireysel olarak gerçekleştirilir.
9. Gezi-Gözlem ve İnceleme Metodu: Bu yöntemde öğrencilere “gerçek dünyayı görme” imkânı sağlanmaktadır. Gözlem metodu, her çocukta var olan araştırma eğiliminin değerlendirilmesi olarak ortaya çıkmıştır. Eğitimde-öğretimde gözlem, varlık ve olayların tabii ortamlarında planlı ve amaçlı olarak incelenmesi demektir.
10. Drama Metodu: Çocuğun hayatında çok önemli bir yer tutan oyun yeteneğinin kontrollü bir şekilde eğitim hayatına aktarılması demektir.

TEBBS (2006), öğrencileri harekete geçiren birçok yolun ve uygulamanın olduğunu, Bu yollardan birinin de kullanılan metotlar olduğunu, bu metotların, anne-baba ve öğretmenler için öğrenciye evde yardım ettiğini ileri sürmektedir.

Öğretimde Strateji:

Öğrenme stratejileri, bilgi kaynaklarına en hızlı biçimde ulaşmayı sağlama açısından üzerinde en çok çalışılan konulardan birisidir. Bireyler, belli bir amaca ulaşmak için bir plan izlemek zorundadırlar. Sonuçta, bireylerin öğrenmeyi sağlayabilmeleri için de izlemeleri gereken yollar vardır. Bu da, öğrenme stratejisi kavramı ile açıklanmaktadır(GÜVEN, 2004).

Öğrencinin, öğrenme sırasında uğraştığı düşünce ve davranışlar olarak tanımlanabilen öğrenme stratejileri, öğrencinin öğrenme amacını gerçekleştirmek için kullandığı planlardır(Akt: GÜVEN,2004).

Öğrenme ve öğretme ortamında istendik davranışları öğrenciye kazandırırken işe koşulan değişkenlerden biri de strateji, yöntem ve tekniklerdir. Bunlar belli bir düzen içinde kullanılmalıdır(SÖNMEZ,2004).

Öğretim stratejisi, dersin hedeflerine ulaşılmasını sağlayan ve metodun belirlenmesine yön veren genel bir yaklaşımdır(BÜYÜKKARAGÖZ, ÇİVİ,1994).

TAŞDEMİR (2000), belli başlı öğretim stratejileri şu şekilde açıklamaktadır:

1. Buluş Yoluyla Öğretim Stratejisi: Buluş ya da keşfetme yaklaşımı, belli bir problemle ilgili verileri toplayıp, analiz ederek soyutlamalara ulaşmayı sağlayan öğretimde, öğrenci aktifliğine dayalı güdüleyici bir öğretim yaklaşımıdır.
2. Sunuş Yoluyla Öğretim Stratejisi: Bu yaklaşım okullarda çok yaygın bir şekilde bilgin aktarılması, kavram, ilke ve genellemelerin açıklanmasında kullanılır.
3. Araştırma-inceleme yoluyla öğretim stratejisi: Bu öğretim stratejisi öğrencilerin sınıf içi etkinliklere dayalı olan problemlerin çözümü için uygulanan bir tür problem çözme yaklaşımıdır.
4. Tam Öğrenme ve Etkili Öğretim Stratejisi: Tam öğrenme yaklaşımı okul öğrenmelerini en az %75 düzeyine çıkaran bir öğrenme sürecidir. Bu stratejinin işe koşulduğu öğretim uygulamalarında tüm alanların tüm hedefleri kazandırılabilir.

Öğretim Stratejisinin Örüntüsü(Basamakları):

1. Öğrenme durumunun tanımlanması
2. Öğrenme durumunun hazırlanması
3. Öğrenme etkinliklerinin yönlendirilmesi
4. Öğrenme düzeyinin değerlendirilmesi
5. İzleme (Akt: BİLEN, 1996).

Öğretimde Teknik:

Teknik terimi, gerek günlük hayatta gerekse eğitimde birçok anlamda kullanılır. Kelime eski Yunancada “ sanat” anlamına gelir. Günlük kullanımda herhangi bir işi ustaca yapmak ya da sanatta mekanik beceri kazandırmaya teknik denir (BÜYÜKKARAGÖZ, ÇİVİ,1994).

Teknik, bir öğretme yöntemini uygulamaya koyma biçimi ya da sınıf içinde yapılan işlemlerin bütünü olarak tanımlanabilir(DEMİREL,2004).

Uzmanlarca yöntem ve tekniği farklı olarak açıklayan görüşlerin yanında bazı kimselerce de aynı anlamda değerlendirilmektedir. Kimi uzmana göre yöntem ve teknik bir bütündür (Akt: TAŞDEMİR,2000).

Öğrenme Stili:

Öğrenme stili kavramı, araştırmacıların bireyler arasındaki farkları inceleme çalışmaları sonucunda ortaya çıkmıştır. Öğrenme stili, her birey ile ilgili ipucu veren gözlenebilir ve ayırt edilebilir davranışları içerir. Öğrenme stili, yaratılış ve doğuştan gelen özelliklerden ortaya çıkar(Akt: GÜVEN,2004) .

Öğrenme stili kavramı, ilk kez 1960 yılında Rita Dunn tarafından ortaya atılmıştır. Bu yıldan itibaren de üzerinde sürekli araştırmalar ve çalışmalar yürütülmüştür(Akt: GÜVEN, 2004).

Öğrenme stilinin bilişsel, duyuşsal ve çevresel yönleri vardır. Bilişsel ögeler, bilgi işleme sisteminin içsel denetimi ile ilgilidir ve bu ögeler eğitim ile değiştirilebilir. Duyuşsal ve çevresel ögeler ise, bireyin tercihinine dayalıdır ve hem yetiştirme hem de öğretimsel eşleştirme stratejilerine yanıt verir(Akt: GÜVEN,2004

Öğrencilerin, öğrenme biçiminin bilgisi, öğretmenin öğretimi planlamasını, eğitim hedeflerinin ve konunun yapısallaştırılmasını, iletişim araçlarının seçimini,

Çalışma gruplarının organizasyonunu ve öğrencilerin sorumluluklarını algılamalarının sağlanması etkiler(Akt:DEMİREL,2004).

Değişik biçimlerde tanımlar olmasına karşılık, öğrenme stili, en genel anlamıyla, bireyin öğrenmeye yönelik eğilimlerini ya da tercihlerini gösteren özelliklerdir. ğrenme stillerinin sınıflandırılması ile ilgili olarak değişik biçimlerde yaklaşımlar ortaya konulmuştur. Bu yaklaşımlar ve modeller şu biçimde sıralanabilir:

- Dunn ve Dunn'ın ğrenme Stilleri Modeli (1974)
- Grasha ve Riechmann ğrenme Stilleri Sınıflaması (1975)
- Kolb'un ğrenme Stilleri Modeli (1976)
- Reinert'in ğrenme Stilleri Sınıflaması (1976)
- Jung'un ğrenme Türü Kuramı (1977)
- Gregorc'un ğrenme Stilleri Sınıflaması (1982)
- Honey ve Mumford'ın ğrenme Tercihleri (1986)

(GÜVEN,2004).

Şekil 1: Piaget'in, bilişsel gelişiminin dört önemli aşamasının ait oldukları öğrenme stilleri ile ilişkisi aşağıdaki şemada gösterilmektedir(GÜVEN,2004).

Yaş Aralığı	Öğrenme Stili Türü	Özellikleri
0-2 yaş, duyuşal-motor dönem)	Yerleştiren Öğrenme Stili	Çocuğun öğrenme stili baskın bir şekilde somut ve aktiftir. Öğrenme hissetme, dokunma, elle tutma yoluyla baskın bir şekilde en aktiftir. Temsil davranışa dayalıdır. Örneğin, “bir çukur, kazmaktır”. Bu periyodun en büyük başarısı yönlendirilen amaç davranışın gelişimidir.
(2-6 yaş, işlem öncesi dönem)	Değiştiren Öğrenme Stili	Çocuk kendi somut yönlendirmesine (orientation) sahip olur, fakat davranışlarını içselleştirmeye başladığı için yansıtıcı bir yönlendirme geliştirmeye başlar. Öğrenme, gözlemler ve imajların kullanılmasıyla baskın bir şekilde doğada ikoniktir.
(7-11 yaş, somut işlemler dönemi)	Özümseyen Öğrenme Stili	Yoğun bir şekilde soyut sembolik güçlerin gelişimi başlar. Bu aşamadaki öğrenme sınıf ve ilişkiler mantığıyla yönetilir. Bu aşamada çocuk tümevarımsal güçlerin gelişimiyle mevcut yaşantısal dünyasından bağımsızlığını artırır.
(12-15 yaş, soyut işlemler dönemi)	Ayrıştıran Öğrenme Stili	Ergenliğin başlangıcıyla gelir. Bu aşamada ergen somut işlemlere dayalı sembolik süreçten soyut işlemler dönemi olan temsili mantığın sembolik sürecine ilerler, daha aktif bir yönlendirmeye döner. Bu aşamada temel öğrenme stili ayrıştırandır.

Değiştiren (Divergent) Öğrenme Stili

Değiştiren öğrenme stiline sahip bireyler, somut yaşantı ve yansıtıcı gözlem öğrenme yetenekleri baskındır. Bu bireylerin en önemli özellikleri, düşünme yeteneği, anlam ve değerlerin farkında olmalarıdır. Bu bireylerin temel yeteneği, somut durumları pek çok açıdan gözden geçirmek ve ilişkileri anlamlı bir şekilde organize etmektir. Bu stilde eylemden ziyade gözleyerek uyum sağlama vurgulanır. Bu bireyler, öğrenme durumunda sabırlı, nesnel, dikkatli yargıda bulunurlar, fakat bir eylemde bulunmaktan kaçınırlar. Düşünceleri biçimlendirirken kendi duygu ve

düşüncelerini dikkate alırlar. Bu öğrenme stiline değıştiren denmesinin nedeni, bu stile sahip bireyler, bir beyin fırtınası gibi alternatif fikirleri meydana getirmesinin istendiğı durumlarda daha iyidir.

Özümseyen (Assimilator) Öğrenme Stili

Özümseyen öğrenme stiline sahip bireylerin baskın olduğu öğrenme yetenekleri, soyut kavramsallaştırma ve yansıtıcı gözlemdir. Bu bireylerin en önemli özellikleri, kavramsal modelleri oluşturma yeteneklerinin olmasıdır. Ayırıştırıcı öğrenme stiline sahip bireylerdeki gibi, bu bireyler de sosyal konular üzerine daha az odaklanırlar, soyut kavramlar ve fikirlerle daha çok ilgilidirler. Fikirler bu bireylerin pratik değerleriyle daha az yargılanırlar. Burada kuramların mantıksal olarak sağlam ve kesin olması daha önemlidir. İzleyerek ve düşünerek öğrenme söz konusudur.

Ayırıştırıcı (Converger) Öğrenme Stili

Ayırıştırıcı öğrenme stiline sahip bireyler, temel olarak soyut kavramsallaştırma ve aktif yaşantı öğrenme yetenekleri baskın olan bireylerdir. Bu bireylerin en önemli özellikleri problem çözme, karar verme, fikirleri pratikte uygulama, fikirlerin mantıksal analizini yapma ve sistematik plânlama yapmadır. Bu öğrenme stiline ayırıştırıcı denmesinin nedeni, bu stile sahip bireyler bir soru veya bir problem için bir tek doğru cevap veya çözümün olduğu geleneksel (conventional) zekâ testleri gibi durumlarda en iyi olmalarıdır. Bu öğrenme stilinde bilgi organize edilir, özel problemler üzerine odaklanılabilir. Bu bireyler hislerini ifade etmede kontrol altına alınabilirler. Sosyal ve bireyler arası konulardan ziyade problem çözme ve teknik konularda başarılıdırlar. Bireyler problem çözerken sistemli olarak plânlama yaparlar ve yaparak öğrenirler.

Yerleştiren (Accomodator) Öğrenme Stili

Bu bireylerde, somut yaşantı ve aktif yaşantı öğrenme yetenekleri baskındır. En önemli özellikleri, bir şeyler yapma, plânlama yapma ve yeni deneyimler içinde yer almalarıdır. Bu stilde, fırsat arama, risk alma, eylemde bulunma vurgulanır. Bu

öğrenme sitiline yerleştiren denmesinin nedeni, bu sitile sahip bireyler, değişmelere karşı kendi kendilerine uyum sağlamak zorunda olduğu durumlar için en uygun olmalarıdır. Teori veya plânlar gerçeklere uymadığı durumlarda, yerleştiren sitile sahip bireyler en muhtemel olarak plân veya teoriyi terk ederler. Bu bireyler kendi analitik yeteneklerinden ziyade, bilgi için diğer insanlara son derece güvenirlir, sezgisel bir deneme yanılma durumunda problem çözmeye meyillidirler. Bu bireyler insanlarla kolay ilişki kurabilirler, fakat bazen sabırsız gibi görünürler. Öğrenme durumunda bu bireyler açık fikirlidirler ve değişmelere karşı kolaylıkla uyum sağlarlar. Yaparak ve hissederek öğrenme söz konusudur.

Öğrencilerin öğrenme stilleri bilindiğinde, kullanılabilecek öğretim stratejileri, öğretim yöntem ve teknikleri, gerekli öğretim materyalleri daha rahat bir şekilde seçilebilecektir. Bir sınıfta tek bir öğrenme sitiline sahip bireyler olmayıp her bir öğrenme sitiline sahip bireyler olabilir. Bu durumda tek bir öğrenme sitiline yönelik öğretim yerine her bir öğrenme sitiline hitabeden bir öğretim sunmak gerekir. Öğrenme stili envanterini kullanarak öğretmenler öğrencilerinin öğrenme stilleri hakkında bilgi sahibi olabilirler. Yapacakları eğitimde sadece bir gruba yönelik öğretimi değil sınıf içindeki her bir gruba yönelik öğretimi gerçekleştirebilirler. Bu şekilde sınıftaki başarı düzeyinin ortalama bir puan çevresinde olmasının sağlanabileceği, sınıfta başarılı ve başarısız öğrenciler arasında aşırı uçurumların ortadan kaldırılabilceği düşünülmektedir (PEKER, 2006).

Gelişim:

Organizmanın döllenmeden başlayarak bedensel, zihinsel, dil, duygusal, sosyal yönden, belli koşulları olan en son aşamasına ulaşınca kadar sürekli ilerleme kaydeden değişimdir. Gelişme, olgunlaşma ve öğrenme etkileşimlerinin bir ürünüdür (SENEMOĞLU, 2005)

Öğrenme, yaşantı ve olgunlaşma sonucunda bireyde görülen sürekli değişikliklere gelişim denilmektedir (SELÇUK, 2000).

ROYER, FELDMAN (1984), bireylerde meydana gelen büyüme ve değişikliklerin gelişmenin konusu olduğunu, gelişmeye yönelik süreçlerin, kişiyi etkilediğini; öğretmenin, öğrencinin gelişim süreçlerinde biçimlenen yeteneğini bilmesinin önemli olduğu görüşlerini belirtmektedirler.

Okul Döneminde Fiziksel Gelişim (6-12 YAŞ):

İlkokul dönemi yıllarında, bedensel gelişme ilk yıllara göre yavaş bir ilerleme gösterir. Okul döneminde küçük kas becerileri gelişir, küçük ve ince kalemle yazabilir, piyano ve diğer enstrümanları çalabilirler. İlköğretimin ilk yıllarında küçük ve büyük kaslar birçok etkinliği yapabilmek için gerekli olgunluğa ulaşmıştır. Ancak küçük ve büyük kas becerilerinin gelişimi için, öğrenmeye ihtiyaç vardır. Bu nedenle ana-baba ve öğretmenler, çocukların gerek küçük kas becerilerinin gelişimlerine, gerekse büyük kas gelişimlerine yardım edecek öğretme-öğrenme etkinlikleri düzenlemelidirler (SENEMOĞLU, 2005).

WOOLFOLK (1993), bu yaş grubu çocuklarının, boyca daha uzun, vücutları bakımından daha zayıf ve daha güçlü olduğunu, bundan dolayı onların, spor faaliyetlerini, oyun vb... alanlar için uygun hareketleri yapabileceklerini, yaptıkları devinışsel hareketlere hakim olma güçlerinin olduğunu ileri sürmektedir.

Korkmazlar (1995)'a göre, bu dönemde fiziksel gelişim önceki yaşlara göre daha yavaş olmaktadır. Değişmeler yavaş olduğu için de çocuk hareket (motor) becerilerini daha iyi şekilde kullanmayı ve kontrol etmeyi öğrenir (Akt: ERGÜN,2006).

Bilişsel gelişim:

Bireyin çevresindeki dünyayı anlama ve öğrenmesini sağlayan, aktif zihinsel faaliyetlerdeki gelişime bilişsel gelişim adı verilmektedir. Bilişsel gelişim, bebeklikten yetişkinliğe kadar, bireyin çevreyi, dünyayı anlama yollarının daha

kompleks ve etkili hale gelmesi sürecidir. Piaget, Bruner ve Vygotsky, çocuğun çevresindeki dünyayı, değişik yaşlarda nasıl ve niçin böyle gördüğünü ve algıladığını belirlemeye çalışmışlardır (SENEMOĞLU, 2005).

ROYER, FELDMAN(1984), bilişsel gelişim yaklaşımlarında düşünmenin önemli olduğunu ve bu yaklaşımların, insanların ne öğrendiğinin bir yansıması olduğunu ileri sürmektedirler.

PIAGET'in Bilişsel Gelişim Kuramı:

Bilişsel alan kuramcılarından Piaget, büyüme ve gelişme süreçleri üzerinde durmuş ve bireyin bilişsel gelişimini doğumdan olgunluk çağına kadar geçen süre içinde aşamalar halinde açıklamaya çalışmıştır (DEMİREL, 2004).

İsviçre'li psikolog Piaget'e göre bazı konular üzerinde düşünmenin çocuklar için basit olmadığını, çocuklara anlayışla yaklaşmayı ve onları tanımamızı teorisinde belirtmiştir.. Doğumdan olgunluğa kadar bizim düşüncelerimizde yavaş olsa da radikal değişimler olur. Piaget'in teorisinin temelini, bizim sabit olarak yaşadığımız dünyada çabalarımız ve kendimizi ifade edişimiz oluşturmaktadır (WOOLFOLK,1993).

Sözü edilen bilişsel gelişim dönemleri farklı kültür ortamlarında farklı yaşlarda görülebilmektedir. O nedenle bir çocuğun yaşına bakarak onun hangi dönemde olduğunu kestirmek mümkün olmayabilir (SELÇUK,2000).

Piaget, bilişsel gelişimi, biyolojik ilkelerle açıklamıştır. Piaget'ye göre gelişim, kalıtım ve çevre etkileşiminin bir sonucudur. Bilişsel gelişimi etkileyen ilkeleri de şöyle belirlemektedir. (1)Olgunlaşma,(2)Yaşantı, (3)Uyum, (4)Örgütlenme, (5)Dengeleme (SENEMOĞLU, 2005).

Piaget'in kuramı, çocukluk döneminde olan, doğumlarından itibaren yaşadıkları süreçte “çeşitli sahnelerin” çocuklarda yol açtığı olayları, kavramları

idrak etmeye ilişkin gelişme aşamalarının olduğunu; bilginin, dünya ve yeni organizasyonlarının yeni algılarına götüren, bireysel çevrenin değiştirdiği bireylerin, kendilerini değiştirmesi gerektiğini, değiştirilen koşullara adapte edilen insanlara bundan dolayı şekil verildiğini ve sonuçlarla onların kendi hareketlerinin değiştirildiğini ileri sürmektedir (VANDER ZANDEN ve PACE ,1980).

Şekil 2: Piaget'nin Bilişsel Gelişim Dönemleri ve Özellikleri (SENEMOĞLU, 2005):

EVRELER	TAHMİNİ YAŞLAR	ERİŞİLEN TEMEL ÖZELLİKLER
Duyusal motor	0-2	• Kendisini dış dünyadan ayırt etme • Reklesif davranışlardan amaçlı davranışlara geçme • Nesnenin sürekliliğini kazanma
İşlem öncesi dönem	2-7	• Çevresindeki olay ve nesneleri çeşitli sembolle ifade etme • Tek yönlü sınıflandırmalar yapma • Başlangıçtaki ben merkezlikte giderek azalma
Somut işlemler dönemi	7-11	• Mantıksal düşünme yeteneğinde gelişme • Korunumu kazanma • Üst düzeyde sınıflama yapma • Ben merkezlikten uzaklaşma • Somut yollarla problem çözme
Soyut işlemler dönemi	11 ve +	• Soyut düşünme • Bilimsel yöntemle problem çözme • Değer ve inanç sistemini yapılandırma • Fikir dünyasıyla aktif olarak ilgilenme ve düşüncesini etkinliklerine yansıtma

BRUNER'in Bilişsel Gelişim Kuramı:

Bruner, bilişsel gelişimi Piaget'ye benzer bir şekilde incelemiştir. Her ikisi de dünyaya ilişkin bilginin kodlanması, işlenmesi, depolanması ve sıralanması üstünde durmuşlardır. Bruner, çocuğun çevresindeki dünyayı zihninde temsil etme yollarını üç aşamada görmektedir. Bu aşamalar: 1-Eylemsel dönem, 2- İmgesel dönem, 3-Sembolik dönemdir.

1-Eylemsel Dönem(0-3 yaş):

- Bilişsel gelişimde ilk aşama eylemsel dönemdir.
- Çocuk, bu dönemde çevreyi eylemlerle anlar; çevresindeki nesnelerle ilgili yaşıntıyı onlara dokunarak, vurarak, ısıarak, hareket ettirerek kazanır.
- Yapararak öğrenme söz konusudur.
- Çocuklar için en kolay anlaşılabilir mesajlar eylemlerdir.

2-İmgesel Dönem:

- Bilişsel gelişimin ikinci düzeyidir.
- Piaget'nin işlemöncesi dönemine karşılık gelmektedir.
- Bilgi, imgelerle taşınmaktadır, görsel bellek gelişmiştir. Ancak çocuğun kararları değil, duyu organları yoluyla edindiği duyusal etkilere dayalıdır.
- Çocuklar algılarının tutsağıdır.

3-Sembolik Dönem:

- Bilişsel gelişimin sonuncu düzeyidir.
- Çocuk bu dönemde etkinlik ya da algının anlamını açıklayan sembolleri kullanır.
- Dil, mantık, matematik, müzik, vb. alanların sembollerini kullanarak iletişim kurabilir.
- Bireyin sembolik döneme ulaşması, zengin yaşantılar kazanmasını sağlar.

Artan yaş ve yaşantılarla, sembolik sistem daha çok kullanılır (SENEMOĞLU, 2005).

Bruner, Piaget'in kuramını formüle ederek kendisine özgü karakteristik bir yaklaşım geliştirmiştir. Bruner'e göre, idrak etmeye ilişkin gelişme, okul öncesi ve

anaokulunu temsil eden süreçte, çocukların, dünyayı temsil eden zihinsel şekilleri ve resimleri birleştirmeleri ile başlar (VANDER ZANDEN ve PACE ,1980).

Bruner teorisinde, bilginin, yasama yapan, iconic ve simgesel biçimlerde temsil edilebildiğini ifade etmektedir(ROYER, FELDMAN, 1984).

VYGOTSKY'nin Bilişsel Gelişime İlişkin Görüşleri:

Rus psikoloğu Lev Vygotsky (1978), çocuğun sosyal çevresinin bilişsel gelişimde önemli bir rolü olduğunu ileri sürmüştür. Vygotsky'e göre bilişsel gelişimin kaynağı, kişisel psikolojik süreçlerden önce, insanlar ve kültür arasındaki etkileşimdir. Bilişsel gelişim, başkaları tarafından düzenlenen davranışlardan, bireyin kendi kendine düzenlediği davranışlara doğru bir ilerleme gösterir. Öğretmenlerin ve diğer yetişkinlerin asıl işgörüsü, dışsal denetimi giderek azaltıp çocuğun içsel denetimini beslemek ve kendi kendini düzenlemesini desteklemektir.

Çocuğun bilişsel gelişiminin ilerlemesinde, öğretmen, diğer yetişkinler ve diğer çocuklar önemli katkılarda bulunurlar. Bu nedenle okullar, öğretmenler, çocukları çalışmalarında aşırı derecede bağımsız bırakmamalıdır. Aşırı bağımsızlık, bilişsel gelişimi yavaşlatmaktadır(SENEMOĞLU, 2005).

Vygotsky, öldüğünde 38 yaşında idi ama o, lisan, kültür, fikir, idrak etmeye ilişkin gelişme konularında farklı görüşler ortaya koymuştur. Yakın zamanlarda yapılan çeviriler, Vygotsky'nin yaptığı çalışmaların, Piaget'in fikirlerinin birçoğuna bir alternatif sağladığını göstermektedir (WOOLFOLK,1993).

7-11 Yaş Grubu Duyuşsal Gelişim:

Duygusal yaşamda da gelişmeler olur. Artık düşündükleri ve merak ettikleri çeşitli becerileri kazanmaya başlarlar. Sözcükleri diledikleri gibi kullanırlar, yazı yazmayı öğrenirler, istedikleri şeyleri okuyabilirler.

Yavuzer (1987)'e göre, orta çocukluk döneminde 6 ve 10 yaşların kritik dönemlerdir.2.5 yaşındayken görülen olumsuz evrelerin belirtileri tekrar görülür.

Çocuk dengesiz, kurallara karşı olan, isyankar tutum ve davranışlar gösterir. Tembel ve karasızdır. Gesell çocuğun eylemlerinde çift motivasyondan oluşmuş “iki kutupluluk” tan söz eder. Örneğin çocuk bir an annesini çok severken hemen sonra ondan nefret edebilir. Daha çok arkadaşlarıyla ilişki kurduğu için aile ilişkileri zayıflar. Bireysel oyunun yerini grup oyunu alır ve sosyal bilinç artar(Akt:ERGÜN, 2006).

7-11 Yaş Grubu Psikomotor Gelişimi:

Çocuk bu devrede çok hareketli ve canlıdır. İlgisi evden sokağa kaymıştır. İlkokul çocukları rahatlıkla koşar, tırmanır. Özellikle ilkokulun ilk üç yılında yürüme, koşma gibi kaba motor kontrolünü gerektiren becerilerinin gerçekleştirilmesinde hiçbir sorun olmamasına karşılık, özellikle erkek çocukların ince motor kasların koordinasyonunda sorunları vardır.

Korkmazlar (1995)’a göre, ilkokul çocukları, duygusal yaşam açısından hoşgörü ve uyum içerisindedirler. Açık sözlü, tarafsız ve kolay anlaşılırlar. Sorunlar üzerinde fazla durmazlar, kendileri haklarında endişeleri yoktur, hayatı olduğu gibi kabul ederler. Öfkenin en az olduğu devredir. Çocuk sadece beden gelişiminin değil çeşitli hareket becerilerinin etkinliğinin arttığını fark eder, bunu fark ettikçe benliği gelişir (ERGÜN, 2006).

ROYER, FELDMAN(1984), yeteneği, karmaşık faaliyetlerde kasların, davranışa koordine etmesi olarak tanımlamaktadırlar. Psikomotor gelişimde çeşitli davranışların bir çocuk tarafından bir oyuncağın kavranması, bir ergen veya çocuk tarafından bir Bethooven sonatın çalınması, bir genç tarafından beyzbolun oynanması, bütün psikomotor gelişimin örnek becerileri olduğunu; öğretmenlerin, zorunlu olan eğitimsel faaliyetlerin, çocuğun psikomotor gelişimindeki yeteneğine uygun olmasını belirlemeleri gerektiği görüşlerini ileri sürmektedirler.

Müzik ve Müzik eğitimi:

RADOCY, BOYLE (2003), müziğin, bir kültürün müzik görüşünü ve mizacının sahip olduğu değerleri yansıttığını belirtmekte ve pratik çağdaş yaşamda müziğin uygulamalarını şu şekilde maddelemektedirler:

- Uyarıcı müzik
- Yatıştırıcı müzik
- Törenlerde müzik
- Ticari müzik,(arka plan müziği, reklam müziği, eğlence müziği, anlatımlı müzik)
- Tedaviyle ilgili müziğin kullanımları
- Müzikal olmayan bilimlere kolaylaştıran müzik.

SWANWICK (1996), müziğin her zaman filozofların ilgisini çektiğini, tüm sanatsal kavramlar ve deneysel zorluk türleri üzerinde müziğin etkili olduğunu belirtmektedir. Kavramların hissettirilmesinin, duyguların farklı oyunlarla anlatılmasının, müzik ve eğitim olan sanatlar ile mümkün olduğu görüşünü ileri sürmektedir.

Müzik eğitimi, çağdaş bir toplum oluşturmada ve çağdaş insan yetiştirmede çok önemli bir yer tutmaktadır. Müzik eğitiminde amaç; kendine özgüveni olan, sosyal hayatta karşılaştığı problemlere pratik çözümler üretebilen bireyler yetiştirmektir. “İnsan yaşamında müzik, vazgeçilmez bir öge, bir başka şeyle yeri doldurulamaz ve bir başka şeyle karşılanamaz/giderilemez bir gereksinimdir. Bu gereksinim sürekli bir oluşum, değişim ve gelişim halindedir” (UÇAN, 1994).

Müzik eğitimini gerçekleştirebilmenin temel unsurlarından biri çalgı eğitimi uygulamalarıdır. “Müzik Öğretmenliği bölümlerinde” yapılmakta olan çalgı eğitimini sanat eğitimi bünyesinde düşünürsek, bu okullarda yapılan çalgı eğitimini sanat eğitiminin önemli ve vazgeçilmez bir boyutu olarak ele alabiliriz” (ÇİLDEN, 1997).

Müzik eğitimi, güzel sanatlar eğitiminin önemli dallarından biridir. Bir amaç ve süreç çerçevesinde, belli bir plan ve yöntem izlenerek gerçekleştirilir. Keman öğretimi de müzik eğitiminin bir boyutudur. Keman eğitimi bireysel bir eğitim gerektirir ve “bu öğretim şekli öğretmenle öğrenci arasındaki bireysel olan bilgi alışverişidir” (BÜYÜKAKSOY, 1996).

Müziğin ve müzik eğitiminin insan beyninde gerçekleşme sürecine ilişkin nöromüzikal alanda yapılan araştırma bulguları şu önermeleri ortaya çıkarmıştır:

- İnsan beyni müziğe tepkide bulunma ve katılma yeteneğine sahiptir.
- Beynin müziksel işlevleri doğumla birlikte başlar ve yaşam boyu devam eder.
- Erken yaşta başlayan ve devam eden müzik eğitimi beynin müziksel işlevlerinin düzenlenmesine katkıda bulunur.
- Beynin müziksel işlevleri beyinde geniş bir alana yayılmış kapsamlı bir sinir sisteminden oluşmakla beraber özelleşmiş bölgelere de sahiptir:

- Bilişsel Ögeler
- Duyuşsal Ögeler
- Motor Ögeler

Beyin ve çocuk gelişim uzmanlarının son on yılda elde ettikleri önemli sayıdaki kanıt, erken yaşlarda alınan müzik eğitiminin yararına ve etkilerine dikkati çekmektedir. Müzik ve insan beyni arasındaki ilişkilerin incelendiği araştırmalar sonucunda insanın çok erken yaşlardan itibaren müziksel beceriler gösterdiği ve bu becerilerin doğru düzenlemeler ve uygulamalar ile geliştirilebileceği sonucuna varılmıştır. Müzik eğitimi sayesinde çocukların; Kendilerini ifade etme ve yaratıcılıkları, hareket ve ritmik yetenekleri, estetik duyguları, kültürel birikimleri, dil becerileri, bilişsel ve analitik düşünme becerileri ve sosyal becerileri gelişir (Akt: ÖZMENTEŞ,2005).

NOİE (2005), müzik eğitiminde anne ve babaya aktif bir rol düştüğünü, müzik eğitiminin anne ve babanın katılımı ile olduğu görüşünü savunmaktadır. Ebeveynlere, müzik eğitiminde eğer çocuk, müzikle ilgilenmiyorsa, onları

zorlamamak gerektiğini, konserlere götürülebileceğini, nelerle ilgilendikleri, neleri dinlemeyi sevdiklerini ve onların dinlediklerini dinlemeyi önermektedir.

Müzik eğitimi savunucuları, müziğin yaşam boyu yararlarının olduğunu söylemektedirler. Yararlarından biri, değişik kültürler hakkındaki öğretileridir. Müzik eğitiminin sahip olduğu diğer bir fayda, tedavi edici değeridir. Özsaygıyı ve yaratıcılığı artırmaktadır(TACKER, TRACY, 1998).

NOİE (2005), bir çocuğun müzik derslerine katılamamasının bazı nedenleri olabildiğini, bu neden veya nedenlerin belirlenip çözümlenmesi ile çocuğun, müzik dersine karşı olan yaklaşımı değişebileceği görüşünü ileri sürmektedir.

Problem olabilecek durumlar:

- Çocuk, müziğe karşı yetenekli değildir.
 - Çocuğun, müziğe ilgisi yoktur.
 - Çocuk, müziğe yeteneklidir ama derse neden katılmadığı belli değildir.
- Öğretmenden kaynaklanan bir problem vardır.
- Ebeveynden kaynaklanan bir problem vardır.

Müzik Öğretim İlkeleri:

Müzik öğretiminde temel olan, öğrencinin müzikal gelişimini sağlamaktır. Müziğin amacı “güzeli ifade etmek” olduğuna göre, öğrenciden önce bunu beklemeliyiz. Müzik öğretimini üç bölümde inceleyebiliriz:

1. Öğrenci ile ilk ders: Öğretmen bir doktora, öğrenci de bir hastaya benzer. Öğretmen daha ilk derste öğrenci üzerinde kesin teşhisini koyabilmelidir.
2. Derslerde dikkat edilecek noktalar: Her çalgı için, çalgıya göre geçerli olan bir “doğru çalış pozisyonu” vardır. Müzik yapma eylemi sırasında, bu “doğru pozisyonlara” öğretmenin özen göstererek kimi zaman örnekler vermesi ve öğrencisini uyarması gerekir. Derslerde dikkat edilecek ilk nokta budur.
3. Öğrencinin çalışması ve çalışmanın denetlenmesi(FENMEN:1991).

Müzik eğitiminin temel ilke ve amaçları:

Müzik eğitimi,

- Öğrencinin müziksel algılama yeteneğini farklılaştırıp çeşitlendirmeli;
- Öğrenciyi belli koşullandırmaların ürünü olan tek yanlı müzik yapma, üretme ve dinleme alışkanlıklarından kurtarmalı;
- Öğrenciyi müziğin çeşitli, çok yönlü tını özelliklerine, yapı taşlarına, kuruluş biçimlerine ve etki alanlarına açmalı; öğrenciye müzikle ilişkilerinde daha yüksek düzeyde bir bilinçlilik ve eleştirme gücü kazandırmalı;
- Bir çalgı, bir plak ya da bir kaset, müzikle ilgili bir kitap ya da kaynak seçiminde öğrenciye yardımcı olacak bireysel müzik yeteneklerini geliştirmeli;
- Öğrencinin değişik türdeki müzik çalışma ve etkinliklerine etkin katılımını sağlamalıdır (UÇAN,1997).

Müzik eğitiminin boyutları ve Çalgı eğitimi:

Müzik eğitiminin üç ana türü vardır. Bunlar:

Genel Müzik Eğitimi: İş, meslek, okul, bölüm, kol-dal ve program türü ne olursa olsun, ayırım gözetmeksizin, her düzeyde, her aşamada, her yaşta herkese yönelik olup, sağlıklı ve dengeli bir insanca yaşam için gerekli asgari-ortak genel müzik kültürünü kazandırmayı amaçlar.

Özengen Müzik Eğitimi: Müziğe ya da müziğin belli bir dalında özengence (amatörce) ilgili, istekli ve yatkın olanlara yönelik olup, etkin bir müziksel katılım, zevk ve doyum sağlamak ve bunu olabildiğince sürdürüp geliştirmek için gerekli müziksel davranışlar kazandırmayı amaçlar.

Mesleki Müzik Eğitimi: Müzik alanının bütününü, bir kolunu ya da dalını, o bütün, kol ya da dal ile ilgili bir işi meslek olarak seçen, seçmek isteyen, seçme eğilimi gösteren, seçme olasılığı bulunan ya da öyle görüne, müziğe belli bir

düzeyde yetenekli kişilere yönelik olup, dalın, işin ya da mesleğin gerektirdiği müziksel davranışları ve birikimi kazandırmayı amaçlar (UÇAN,1997).

Müzik eğitiminin boyutları, ses müziksel işitme eğitimi, müzik beğenisi eğitimi, yaratıcılık eğitimi ve çalgı çalma eğitimi olarak ele alınmaktadır (Akt: ÖZMENTEŞ,2005).

Çalgı eğitimi müzik eğitiminin boyutlarından biridir. Bir çalgıyı öğrenme süreci, çalgıyı çalma becerisini gösterebilmek için bir takım becerilerin sistematik olarak kazanılmasından oluşmaktadır. Çalgıdaki teknik beceriler üst düzey beceriler olarak adlandırılmakta ve çalgıdan müzikal bir ses ve kendine özgü ifade elde edebilmek, önceden ya da doğuştan gelen müzikal yeteneklerle mümkün olabilmektedir. Schleuter (1997), her çalgının değişik teknik ve kendine özgü yetenekler gerektirdiğini fakat genel olarak çalgı çalma tekniklerinin, duruş, tutuş, yay kullanma, el pozisyonu, nefes, dilin kullanımı, ses kalitesi, bilek, kol ve parmakların durumu, entonasyon ve vibratodan oluştuğunu belirtmektedir. Bütün çalgılar için gerekli olan temel teknikler şunlardır:

- Çalgıyı çalarken doğru bir duruşa sahip olunmalıdır
- Çalgı çalarken el, kol ve parmaklar doğru pozisyona sahip olmalıdır.
- Çalgının tonu kaliteli ve kendine özgü olmalıdır.
- Entonasyon temiz olmalıdır (ÖZMENTEŞ,2005).

Çalgı eğitimi, bireyin davranışlarında kendi yaşantısı yoluyla ve kasıtlı olarak çalgı çalmaya ilişkin istendik yönde ve nitelikte yeni davranışlar kazandırma sürecidir (UÇAN,1985).

Çalgı eğitimi, temelde çalgı çalmayı öğrenebilme, çalgıyı etkin kullanabilme, çalgı çalmayı geliştirebilme ve çalgı çalmayı öğretebilme basamaklarını gerçekleştirebilecek şekilde programlanır(DELİKARA, 2002).

Bir müzik aletini başarı ile alabilmek ve o alet üzerinde duygularımızı ifade, edebilmek için, iki yeteneğimizin gelişmesi gerekir: ruhsal yetenek, bedensel yetenek (FENMEN,1991).

NOİE (2005), ocuğa bir enstrümanın zorla öğretilmesinin, çocuğun o enstrümandan nefret edeceği görüşünü savunmaktadır.

Keman Eğitimi:

Keman ğretimi bireysel olarak yapılan, karşılıklı bilgi alışverişinin söz konusu olduğu bir eğitim şeklidir. Başarı için bu alışverişin, yeterince doğru bilgiyle donanık ve yalın bir şekilde yapılması uygun olur. Keman eğitiminde amaçları, ilkeleri ve yöntemleri iyi bir şekilde ortaya koymak gerekir.

Amaçlar: Keman eğitimcisi, farklı amaçları olan insanlarla eğitim yapacağından, küçük farklılıklara rağmen, ortak amaçları belirleme durumundadır. Burada iki tip ğrenci grubu gözlemlenir. Müziğe zel ilgi ve sevgisi olup, boş zamanlarını değerlendirme amaçlı, amatör ruhla bu işi yapmak isteyenler, diğer grup ise ileride bunu meslek olarak seçecek olanlardır. Her iki grup içinde temel amaçlar, eski bilgilere yeni bilgi ve beceriler ekleyip, bunları geliştirip, pekiştirmek ve öğrenilenlerden yaşam tarzı oluşturmaya çalışmak olacaktır.

İlkeler: Öğretmen eğitimdeki temel ilkeleri, bireysel ve keman eğitimine, öğrencinin içinde bulunduğu sosyolojik ve psikolojik durumu da göz önünde tutarak uyarlamak durumundadır. Keman almadaki birçok davranış biçimi, iyi bir şekilde tanımlanma yoluna giderek, öğrencinin algılama seviyesi de göz önünde tutularak ifade edilir. Keman eğitimi bireysel eğitim olduğu için, bütün kişisel durumları içine alacak şekilde esnek ilkelere göre belirlenir. Öğretmen, her öğrencinin ayrı fiziki yapısının ve kişilik yapısının olduğunu daima göz önünde tutar. Öğretmenin ilkesi, bu iki yapıyı göz önünde bulundurup esnek bir ğretim yolu izlemesi olacaktır.

“İlkeler, insanın yapısı ile kemanın yapısı arasında uyumluluk, Türk Müziği’ne dayalılık, Evrensel müziğe açık oluşluluk, ağdaş eğitim ilkelerine

uygunluk, Türkiye'nin somut koşullarıyla tutarlılık, olarak temellendirilir” (Akt:TEBİŞ,1998).

Yöntem:

Yöntemin genel tanımını, keman eğitimi için yaptığımızda, keman eğitimi sürecinde, hedeflenen amaçlara ulaşmada takip edilen, doğruluğu ve başarısı denenmiş en kısa ve en emin yoldur.

Keman öğretiminde belli yöntemler olduğu gibi, bunların birbirine uygun olanların bileşiminden oluşan karma yöntemler de izlenmektedir. Kimi öğretmenler belli bir yöntemden ayrılamazlar, kimi de öğrenim kolaylığındaki sırayı izlerler. Her zaman savunduğumuz husus ise öğrenciye uygun olan uygulama tarzıdır. Çalma konusundaki temel fiziksel hareketleri kolayca yapabilen öğrenciyle ancak, işitmede başarılı olan öğrenciye öğretme yollarında öğretmen elbette değişik yöntemler uygulamalıdır.

Öğretmen ve Öğrenci: Keman eğitiminin gerçekleşmesini sağlayan bu iki kişidir. Her ikisinin de belirli özellikleri olması gerekir. Bu özellikler öğretimi direk olarak etkiler. Öğretmenin öğreticilik vasfı, öğrencinin beceri ve çalışkanlığı öğretimi verimli ve başarılı kılar. Bunların birindeki eksiklik başarıyı azaltır. Öğrenci ne kadar yetenekli ve çalışkan olsa da öğretmenin bilgi aktarımı yanlış olursa, öğrenci yine başarısız olur. Bunun tersi de aynıdır.

Öğretmenin – kişiliği dışında- çalgısında ustalığı, bilgisi, sanata olan duyarlılığı önemlidir; böylece öğrencisini etkileyip onun güvenini kazanıp yön verecektir. Öğretme yöntemlerindeki bilgisi yabana atılmayacak kadar yeterli olmalıdır ki emekleri boşa gitmesin. Öğretmen ayrıca çalgısının literatürünü iyi tanımalıdır.

Öğrencinin pek o kadar da yetenekli olması, kulağının mükemmel duyması da gerekli sayılmaz. Önemli olan aklını ve dikkatini iyi kullanabilen, çalgıya olan

fiziksel yatkınlığı, sağlıklı olması, sorumluluk duyması, çalgısını sevmesi yeterlidir. Öğrenci bu özellikleriyle başarıya giden yolun yarısını aşmış demektir.

Araçlar ve Çalışma Ortamı: Keman öğretimindeki başlıca araç ya da alet doğaldır ki çalgının kendisidir. Kemanı dinleyerek ya da izleyerek öğrenmek ve tanımak mümkün değildir. Ancak çalınarak öğrenilebilir. Çalgıya yeni başlayan öğrenci daha henüz onu tanıyamaz; bu bakımdan çalgının alınmasında ve kullanılmasında öğretmen çalgıya sahip olmalı bu konuda her an öğrenciyi denetlemelidir. Kemanın öğrenciye uygunluğu rahat çalınabilmesi bakımından önemlidir, öğrencinin fiziki yapısına göre seçilmelidir. Kemanın kullanılmasını kolaylaştıran ve gerekli olan omuzluk, telgeren, reçine gibi araçlar öğretmenin tanıtımıyla kullanılmaya başlanmalıdır. Nota sehpası çalışmalar sırasında hiç eksik olmamalıdır. Keman çalışılan yer müzik yapılan yere uygun olmalıdır. Işık, ısı ve sessizlik keman çalışma ortamı olarak aranılan özelliklerdir.

Zihinsel Takip: Keman tekniğinin oluşması, hassaslaşması ve tam olarak ustalaştırılması için gerekli olan anahtar akıl ile kaslar arasındaki ilişkide yani beynin verdiği talimatın mümkün olduğu kadar çabuk ve doğru şekilde fiziksel olarak yerine getirilmesi yeteneğinde aranmalıdır. Birçok sanatçı ve öğretmen tarafından göz önüne alınması gereken husus bu olmalı, keman öğretimindeki temel ilke bu düşüncede yer almalıdır (BÜYÜKAKSOY,1997).

Çalgı Metodu: Çalgı metodu, “saz çalma sanatının teknik ve müzikalite yönlerini bilimsel bir yöntemle öğretebilmek için her çalgının kendin özelliklerine göre hazırlanmış çalgı öğretim kitabıdır. Bir çalgı metodu ilk önce, o çalgının teknik olanaklarını bilimsel bir kesinlikle saptar, belirli bir teknik olanağı herkesin öğrenebilmesine açar, yaratıcılığın tasarımlarını genişletir, müzik icrasının yükselmesinde etkili olur” (Akt: USLU, 1999).

Çalgı metodu, çalgı öğretiminde ulaşılmak istenen gelişmeyi ve düzeyi gerçekleştirebilecek bir araç olarak nitelendirilebilir. Çalgı metodu, eğitimde öğretmenin ve öğrenenin işini kolaylaştıran ve eğitimi verimli kılmaya yarayan bir kaynaktır (USLU, 1999).

Geleneksel metot olarak, Francesco Geminiani tarafından 18. yy'da yapılan, ilk keman öğretme kitabı olan “keman çalma sanatı” temel keman çalma becerilerine, parmaklar ve yay derecelerine yer vermiştir(ESTRELLA, 2006).

LEAH (2005), keman çalan için en iyi metot kitabın, kişinin ihtiyaçlarına uygun olan kitap olduğu görüşünü ileri sürmektedir. Suzuki metodu ve geleneksel metot kitabı arasındaki farklılıkları şu şekilde sıralamaktadır: Suzuki metodunda, kulaktan öğrenme ve ezbere çalma vardır. Önemli olan, izlemek ve dinlemektir. Çocuk, keman üzerinde temel becerilere hakim oluncaya kadar müziğin okuması öğretilmez. Bu Formal eğitim, 2-3 yaşlarında başlar. Grupla eğitim yapılır. Bu grup, rekabetçi bir arena değil, pozitif ve cesaretlendirici atmosfer ortamıdır. Geleneksel metotta ise, öğrencide başlangıç yaşı 6- 10 yaşları arasındadır. Gurup dersi yerine bireysel dersler yapılır.

Keman eğitimini etkileyen faktörler:

- Keman çalmak için genel hazırlık alıştırmaları
- Keman eğitiminde öğretmen
- Keman eğitiminde yetenek
- Keman eğitiminde güdüleme
- Keman eğitiminde çalışma biçimi ve disiplini(EROL,2001).

Keman Eğitimciliği:

Keman eğitimcisi, öğrencisine her yönden model teşkil eder. Keman çalmak ve keman eğitimciliği yapmak, çok özel bir karakter gerektirir. Doğru ve etkin bir eğitim için;

- Keman çalma konusunda yetkin bilgilerle donanmış, model teşkil etme konusunda da iyi bir pedagojik formasyon almış keman eğitimcilerine ihtiyaç vardır.

- Keman eğitimciliğinde davranışların, sözlerden daha etkin olduğu gözlenmiştir. Keman eğitimcisi, kendisine gelen öğrenciyi çok iyi gözlemleyip, onun kişiliği ve yetenekleri konusunda net kararlar alır.
- Keman eğitimcisi, sorunları tespit edip, doğru ifadelerle anlatabilecek bir kişilik yapısı sergiler (TEBİŞ,1998).

Keman öğrenmede etkili öğrenmenin gerçekleşmesi için, keman öğretmeninin alanında çok iyi yetişmiş olması, çalgısıyla bolca örnekler vermesi, öğrencilerle iyi iletişim kurması, öğrencilerin gelecekte neler yapması gerektiğini belirtmesi, ufkunu açması, canlı ve istekli ders işlemesi, çalışılan etüt ve eserlere uygun parmak numaraları koyması, müzikal ezgileri ortaya çıkarması, kaçınılması gereken yanlışları belirtmesi, çalışma ve öğrenme yöntemlerini kavratıp, etkili çalışmaya motive etmesi ve öğrencilerin öğrenme düzeylerini gözden uzak tutmaması gerekmektedir (ŞENDURUR,2001).

Çalgı öğretiminde öğretmenin, öğrencisi üzerindeki etkisi son derece büyüktür. Bu, her çalgıda olduğu gibi, keman öğretiminde de böyledir.Öğretmenin konuşması, tavrı ve hareketlerinden çalgısını kullanmasına kadar bütün davranışları, öğrenciyi etkiler. Öğretmenin öğrencisini olumlu ya da olumsuz yönde etkilemesi hiç zor değildir(BÜYÜKAKSOY,1997).

Keman Çalışma Yöntemleri

Bir öğretmenin öğrencisine öğretmesi gereken en önemli unsurlardan biri de çalışma tekniğidir. Her şeyden önce, öğrenciye öğretilmesi gereken şey, bir davranış ya da bir tekniğin alıştırılması sırasında aklın bu işe tamamen katılması gereğidir. Alıştırma yapmayı günlük bir alışkanlık haline getirmek – kısa süreli de olsa-düzensiz, uzun süreli alıştırma ve etütlerden daha faydalıdır.Bütün bunların yanında öğrencinin çalışma saatlerini üç öğe arasında dengeli bir şekilde dağıtmak önemlidir.

Bunlar:

1. Geliştirme aşaması
2. İfade etme/ yorumlama aşaması
3. Dinleti, gösteri/ konser aşaması (BÜYÜKAKSOY,1997).

Resitallerin de keman eğitiminde önemli yeri olduğunu hatta resitallerin keman için bir karne olduğu görüşünü savunan TEBBS (2006), derslerde öğrenilemeyen bazı becerilerin (özgüven, sinirlerine hakim olma gibi)resitallerde öğrenildiğini; çocuğun keman çalmaya başlamasından altı ay sonra olan değişimini ailenin gördüğünü de belirtmektedir.

Etkili bir çalışma sürecinde bir öğrencinin sahip olması gereken mevcut durumlar şöyle sıralanabilir:

1. Zihinsel durum,
2. Fiziksel durum,
3. Ruhsal durum,
4. Motivasyon,
5. Çalışma mekânları(ŞENDURUR,2001).

Keman eğitimi bireysel bir eğitim ve öğretim programı uygulanarak gerçekleştirilir. Bu eğitim sırasında öğretmen ve öğrenci arasında bilgi alışverişi gerçekleşirken, öğrencinin içinde bulunduğu psikolojik durumun takibi, dolayısıyla duruma göre tavır ve davranış geliştirmenin önemi yadsınamaz. Keman çalışma sürecindeki çalışma yöntemleri olarak kabul edilen Geliştirme, İfade Etme ve Dinleti aşamasında yapılması öngörülen tavır ve davranışlar, benimsenme oranları şöyle şekillenmişlerdir(TEBİŞ,2001):

Şekil 3:Geliştirme, İfade Etme ve Dinleti aşamasında yapılması öngörülen tavır ve davranışlar, benimsenme oranları (TEBİŞ,2001):

Yüzdelik Dağılım	Geliştirme, İfade Etme ve Dinleti Aşamasında Yapılması Öngörülen Tavr ve Davranışlar
%12,5	• Öğrencinin gerekli enerjiyi ve direnci gösterebileceği düşünce olgunluğuna ulaşmasını gözetme • Öğrencinin düzeyine uygun yapıtları seçme, çalabilme ve yorumlayabilme gücünü geliştirme • Öğrencinin takılmadan, bir bütünlük içinde çalmasını sağlama • Çalgı eğitiminin yer aldığı programlara “topluluk önünde çalma” dersini koyma
%25	• Teknik zorlukları ne tür çalışma örnekleriyle aşılabileceğini belirtme
%37,5	• Her düzeydeki öğrencinin ifade etme aşamasından geçmesini sağlama, ifade etme aşamasında öğrenciyi sürekli gözlemlleme, teşvik etme, ifade için taklit-inceleme-araştırmadan yararlanma • Öğrencinin elde ettiği ürünü başkalarıyla paylaşarak onların görüş-değerlendirme ve önerilerini alma, olabildiğince yetkinleşme; derste edinilen bilgiyi pekiştirme
%50	• Hangi düzeyde olursa olsun mutlaka her çalışma dönemi sonunda sahnede çalma fırsatı tanıma
%62,5	• Etüt ve yapıtlarda kolaydan-zora, yalından-karmaşığa, azboyuttan-çok boyuta giden bir yol izleme
%87,5	• Bütünsel bir gelişme için Alıştırma-Çalışma(etüt)-Yapıt üçlüsüne dayanan bir gelişme yaklaşımını izleme; belli bir süre kazanılan alışkanlığı kontrol etme, geliştirme aşamasında elde edilenlerin yapıtın biçimini, çağın özelliklerini ve çokseslendirme çözümlerini bilerek uygun yapıtlarda ve etkili bir biçimde kullanma,

Motivasyonun sağlanmasında TEBBS (2006)'e göre, motivasyonu arttırıcı etkenler vardır bu etkenlerden biri, senfoni ve oda müziği konserlerine gitmek, müziğin veya kemanın olduğu topluluklara girmektir. Bunun yanında değişikliğin iyi bir şey olduğu, başka bir öğretmenin yeni yaklaşımları ile farklı tekniklerin, öğrencinin neye ihtiyaçı olduğunu belirleyebilmesinin, öğrencinin motivasyonu artırmasıdır.

İLGİLİ YAYIN VE ARAŞTIRMALAR

Uslu(1999)'nın “Çalgı Eğitimi Açısından Çalgı Metotlarının Sağlanması Gereği 1” adlı makalesinde; çalgı metodu, saz çalma sanatının ve müzikalite yönlerini bilimsel bir yöntemle öğretebilmek için her çalgının kendi özelliklerine göre hazırlanmış çalgı öğretim kitabı olarak tanımlanmaktadır. Çalgı metodunun eğitimde öğretmenin ve öğrenenin işini kolaylaştıran ve eğitimi bir kaynak olduğu ve çalgı eğitiminin rahat ve seçkin yapılabilmesi için çalgıyla ilgili metotların sağlanmasının büyük önemi olduğu görüşü üzerinde durulmaktadır. Çalgı metotlarının sağlanmasında karşılaşılan güçlüklerin çeşitli nedenlerine yer verilerek bu olumsuzlukların giderilerek, özellikle ülkemizde çokça ve nitelikli çalgı metotları yazılarak ve çoğaltılarak çalgı eğitiminin yaygınlaştırılmasına, geliştirilmesine hız kazandırabileceği anlatılmaktadır.

Uslu(1999)'nın “Çalgı Eğitimi Açısından Çalgı Metotlarının Sağlanması Gereği 2” adlı makalesinde; çalgı metotlarının varlığıyla ilgili olarak seçeneğin çok olmasının, çalgı eğitimi açısından olumlu bir etken oluşturacağı anlatılmaktadır. Çalgı eğitimcilerine uygulanan anket sonucunda çalgı eğitimcilerinin yazılmış metotları incelenmesi, kaynak olabilecek metotları incelenmesi, kaynak olabilecek metotları belirlemesi ve onlardan yararlanması konusundaki görüşlerine yer verilmektedir. Makalede, Türk çalgılarının öğretimiyle ilgili metot yazmanın gereği ve çalgı eğitimi yapılan kurumların metot sağlamadaki görevleri hakkında bilgi verilmektedir.

Çilden(2003)'in “ Çalgı Eğitiminde Nitelik Sorunları” adlı bildirisinde Eğitim Fakülteleri Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümleri Müzik Eğitimi Ana Bilim Dalları'nda gerçekleştirilen çalgı eğitimi ile bu kurumlara büyük ölçüde kaynak oluşturan Anadolu Güzel Sanatlar Liseleri müzik bölümlerindeki çalgı eğitimi ilişkilendirilerek çalgı eğitimindeki nitelik sorunları anlatılmaktadır. Çalgı eğitimi etkileyen faktörler üzerinde durularak yapılan araştırmaların sonuçları değerlendirilmektedir.

Eskioğlu(2003)'nın “ Müzik Eğitiminin Çocuk Gelişimi Üzerindeki Etkileri” adlı bildirisinde, müziğin insan yaşamındaki işlevlerinin özünün estetik temelli olup, bireysel, toplumsal, kültürel, ekonomik ve eğitsel nitelikler taşıdığı anlatılmaktadır. Çocuğun gelişiminde olumlu etkilere sahip olabilmesi için müzik eğitiminde bulunması gereken nitelikler tanımlanarak, çocukların severek ve kolayca öğrenebileceği hem de günlük yaşamında var olan ezgileri içeren kitapların seçilmesi, çeşitli çalgı ve görsel materyaller kullanılarak alana özgü teorik bilgilerin sıkmadan, somuttan soyuta ilkesi korunarak eğitimin gerçekleştirileceği anlatılmaktadır. Makalede, müziğin, çocukta duygusal ve sosyal, bedensel-psikomotor, dil, bilişsel beceriler, konsantrasyon gelişimi ve gelecekteki meslek seçimi üzerindeki etkileri hakkında bilgi verilmektedir.

Delikara (2002) 'nın” Ülkemizdeki eğitim fakülteleri GSEB Müzik Eğitimi ABD keman eğitimindeki yaygın olarak kullanılan keman metotlarını keman eğitimi ders programlarına göre incelenmesi” adlı Yüksek Lisans Tezi'nde Eğitim Fakülteleri GSEB Müzik Eğitimi ABD Keman Eğitimi ASD öğrencileri ve öğretmenlerine çalışmalarında kullanılan metotlar ile izleyecekleri yol ve yöntemlere yardımcı olmak amaçlanmıştır. Araştırmada kaynak tarama modeli kullanılmış, kaynaklardan elde edilen bilgilerin analizi yapılarak araştırma kapsamındaki metotlardan örneklendirilmeler yapılmıştır. Araştırmada yerli kaynak sayısının yetersizliği nedeniyle keman eğitiminin ulusal ve evrensel boyutlarıyla birlikte gerçekleştirilmesi konusunda yeterli çalışmalar yapılmadığı; yaygın olarak kullanılan keman metotlarının ders programlarına yönelik olarak izledikleri yol ve yöntemlerde ortak yönler ve ayrılıklara saptanmış; çok yönlü bir keman eğitimi gerçekleştirilmesi için yerli ve yabancı metotların zenginleştirilmesinin önemli olduğu sonuçlarına ulaşılmıştır.

Özçelik (1995)'in “ Yeni Başlayanlar İçin Keman Metodu Denemesi” adlı Yüksek Lisans Tezi'nde; keman öğrenmeye yeni başlayan bir öğrencinin keman öğrenirken, öğretmenine danışma gereğini daha aza indirmek, karşılaştığı bir çok güçlüğü yenebilmesi amaçlanmıştır. Araştırmada, keman ve keman çalma ile ilgili kuramsal bilgileri, ilk genel müzik bilgileri, keman akordu, keman çalışma ilkeleri, müzikte tartım-hareket-nüans terimleri, yay hakimiyeti sağlamak üzere hazırlanan boş telde yay alıştırmaları,sıralı olarak tellerde çalışmalar konularına yer verilmiştir. Çalgı eğitiminin temel boyutlarından biri olan keman eğitimine katkıda bulunacak metotların hazırlanmasına önem verilerek, hem evrensel müziği tanıtmaya, hem de evrensel müziğe açılma yolunda ilerlemeler kaydedileceği sonucuna ulaşılmıştır.

Köyüstün (1994)'ün “ Keman Başlangıç Metotlarına Eleştirel Bir Yaklaşım”adlı Yüksek Lisans Tezi'nde; ülkemiz müzik yaşamının ileride temel taşlarından birini oluşturacak olan yeni nesil keman çalıcılara daha verimli ve akılcı bir eğitim sağlamak amaçlanmıştır. Ele alınan tüm keman metotlarının işlevsellikleri, yararları, eksiklikleri ve yanlışları kişisel görüş ve birikimler çerçevesinde sunulmuştur. Kendi ülkemizde kendi bağdarlarımızın kendi öğrencilerimiz için eğitim dağarcığına bir katkıda bulunmadıkları bulgusu sonucuna ulaşılmıştır.

Güleç (1994)'in “Türkiye’de Ortaöğrenim Dönemi 12-18 Yaş Grubunda Keman Eğitim ve Öğretiminin Esasları” adlı Yüksek Lisans Tezi'nde; keman eğitiminin 12-18 yaş grubu çocuklarında bilimsellik, güzellik, geçerlilik konularına uygun olarak yapılması amaçlanmıştır. Keman eğitimi ile ilgili kurumlardan, keman eğitimcisi uzman kişilerden, anket yoluyla elde edilen bilgilerden, konu ile ilgili yazılı kaynaklardan ve araştırmacının kendi görüşleri ile veri toplama süreci gerçekleştirilmiştir. Keman çalmaya küçük yaşta başlamanın çok yararlı olduğu, her türlü kaynak yaratmak(metot, eser, etüt vb) bu kaynakların kendi kültürümüzü yansıtır nitelikte olmasına önem vermek gerektiği sonuçlarına ulaşılmıştır.

Şendurur (2001)'un “Keman Eğitiminde Etkili Öğrenme- Öğretme yöntemleri” adlı makalesinde, keman eğitiminde etkili öğrenme- öğretme yöntemlerinin nasıl uygulanması gerektiği incelenmiştir. Öğrenmenin gerçekleşmesi için, öğrencinin ve öğretmenin etkileşimi, öğrenme eğrileri, öğrenmede bireysel farklılıklar, öğrenmeye hazır bulunuşluluk düzeyi, öğrenmede öğrenme ve öğretme yöntemleri, öğretmenin rolü ve etkinliği, öğrenci ve öğretmen beklentileri konularına değinilmiştir. Keman eğitiminde etkili öğrenmenin gerçekleşmesi için öğrencinin, etkili öğretimin gerçekleşmesi için ise öğretmenin sahip olması gereken özellikler ve yapması gereken etkinliklere yer verilmiştir.

Şendurur (2001)'un “Keman Eğitimi Dersine Etkili Hazırlanma Süreci” adlı makalesinde, keman eğitimi dersine hazırlanma aşamasında öğrencilerin bireysel çalışma süreçlerini en etkili biçimde nasıl değerlendirmeleri gerektiği incelenmiştir. Öğrencilerin, bireysel çalışma süreçlerini etkili bir biçimde değerlendirmeleri için, zihinsel, fiziksel ve ruhsal yönden çalışmaya uygun olmaları, çalışmayı istemeleri, iyi motive edilmiş olmaları ve çalışmayı yapacakları mekanların çalışmaya elverişli olacak şekilde düzenlenip, planlanması gerektiği görülmüştür. Bireysel çalışma sürecini etkili kılabilen bazı önerilerde bulunulmuştur.

Büyükaksoy (1997)'un “ Keman Öğretiminde İlkeler Ve Yöntemler” adlı kitabında keman öğretiminin temel faktörleri, keman çalmada sol el- kol ve sağ el- kol hareketleri, ifade etme ve yorumlama hakkında bilgi verilmiş ve önerilerde bulunulmuştur. Kemanın, popülerliğine ve çalgı eğitimindeki önemine karşın, öğretimi konusunda - yabancı kaynaklar dışında- açıklayıcı ve tanımlayıcı kaynaklara az rastlanması, birçok besteci ve kemancının keman için yazılmış metot ve etüt kitaplarının nasıl ya da ne şekilde çalışılacağı ve ne gibi bir yol izleneceği hususunda keman öğretmenlerine yardımcı olmak amacı ile bu kitap hazırlanmıştır.

Saçlıoğlu (2006)'nın “7-11 Yaş Grubu Çocukları İçin Kemana Başlangıç Metot Önerisi” adlı seminer dersi tez çalışmasında ülkemizde verilen keman eğitimi başlangıç aşamasında kullanılacak metot kitapları incelenmiş, 7-11 yaş gruplarında keman öğretiminde kullanılan metot kitaplar ve bu metot kitapların öğrenciler üzerindeki etkileri, keman öğretimi veren öğretmenlerin kullandıkları metot kitapları seçerken dikkat ettikleri unsurlar incelenmiştir. 7-11 yaş grubu çocuklarında keman eğitiminde temel teknik ve davranışları çocukların hoşuna gidebilecek tekerleme, oyun şarkıları, halk ezgileri gibi müzik türlerinden seçmenin de başarılı bir keman eğitimi ile ulusal değerleri en doğru ve en güzel şekilde kullanarak evrensel değerlere ulaşılacağı sonucuna ulaşılmıştır.

BÖLÜM III

YÖNTEM

Bu bölümde araştırmanın modeline, evren ve örneklem grubuna, verilerin toplanması ve verilerin analizi ile ilgili konulara yer verilmiştir

Araştırmanın Modeli:

Bu çalışmada kuramsal temeller bölümünde yer alan 7-11 yaş grubu çocuklarının öğrenme stilleri ve bu yaş grubunun gelişim ve öğrenme özellikleri araştırılırken kaynak tarama deseni(modeli) kullanılmıştır. Konu ile ilgili yayınlanmış yazın ve çalışmalar incelenmiş; konu üzerinde bilgi sahibi olan uzman görüşlerine başvurularak araştırmaya yön verilmiştir. Ayrıca çalışmanın alt problemlerine uygun olarak da durum çalışması deseni kullanılmıştır. Durum çalışması, bir duruma ilişkin etkenlerin bütüncül bir yaklaşımla araştırılıp ilgili durumu etkileme şekilleri ve ilgili durumdan etkilenme şekilleri üzerine odaklanan bir nitel araştırma desenidir(Yıldırım, Şimşek:2005). Bu araştırma desenini kullanılmasındaki amaç, bir evrene analitik genellemeler yaparak kuramsal önermelerde bulunmaktır(Yıldırım, Şimşek:2005). Araştırmada alt problemlere uygun olarak seçilen durum çalışması deseni ile araştırmanın geçerlik ve güvenilirliği sağlam temellere oturtulmaya çalışılmıştır.

Evren ve Örneklem:

Türkiye’de 7-11 yaş grubu çocuklarına keman eğitimi veren, yarı zamanlı öğretim gerçekleştiren devlet konservatuarları, evren olarak alınmıştır. Bu konservatuarlardan en köklüleri olan Ankara ve İstanbul illerindeki Bilkent Üniversitesi Devlet konservatuvarı, Hacettepe Devlet konservatuvarı, İstanbul Devlet Konservatuvarı ve Mimar Sinan Üniversitesi Devlet Konservatuvarı’nda ulaşılabilen 7-11 yaş grubuna keman eğitimi veren on üç öğretim elemanı ve keman eğitimi için

metot kitabı yazmış iki keman eğitimcisi ise araştırmanın örneklem grubu olarak belirlenmiştir.

Araştırmada seçilen örneklem, amaçlı örneklem yöntemlerinden kartopu(zincirleme) örnekleme türüdür. Bu yaklaşımla araştırmanın problemine ilişkin olarak zengin bilgi kaynağı olabilecek birey veya durumların saptanmasında araştırmaya yön verilmiştir(Yıldırım, Şimşek,2005).

Araştırmaya dahil olan bireylerle iletişim kurarak(gözlem ve görüşmeleri birebir yapan), birinci kaynaktan bilgiler toplayan(alan ile ilgili tez, makale, bildiri, vb... inceleyen), ikinci kaynaklara araştırmanın sınırlılığı içinde yer veren katılımcı bir rol ile araştırma yapılmıştır. Önyargı ve varsayımlar araştırma sürecinde elde edilen bilgilerden ayrı tutulmuştur. Öznel görüşler ve varsayımlara, toplanan veriler analiz edildikten sonra yorumlama aşamasında yer verilmiştir. Araştırma deseni olarak seçilen durum çalışmasında yer alan, araştırmacının veri toplama aracı olması durumu ile de araştırmacı rolü belirlenmiştir.

Verilerin Toplanması:

Kaynak tarama modeline uygun olarak yayımlanmış kaynaklar incelenmiştir.

Durum çalışması modelinde kullanılan veri çeşitleme stratejisine bu araştırmada yer verilmiştir. Nitel araştırma yöntemlerinden görüşme kullanılmış, görüşme soruları hazırlanırken de uzman görüşlerinden yararlanılmıştır. Bunun yanında, araştırmacı notları, uzman görüşleri ve ders ile ilgili öğretmen tarafından hazırlanmış dokümanlar araştırmaya yön vermiştir.

Verilerin Analizi:

Yapılan araştırmada, nitel araştırma analizi türlerinden içerik analizi kullanılmıştır. Yapılan görüşmeler kodlanarak ortak temalar oluşturulmuş ve çıkan örüntüler görsel bir şemaya dönüştürülmüştür.

Yıldırım, Şimşek (2005), İçerik analizindeki temel amacın, toplanan verileri açıklayabilecek kavramlara ve ilişkilere ulaşmak olduğu görüşünü ileri sürmektedirler.

BÖLÜM IV

BULGULAR VE YORUM

Bu bölümde, araştırmanın problem ve alt problemlerine ait verilerin çözümlenmesi ile elde edilen bulgular, tablolar halinde sunulmuş ve gerekli yorumlamalar yapılmıştır.

Birinci Alt Probleme Ait Bulgular ve Yorumları

7–11 yaş grubu çocukları için uygulanan keman eğitiminde kullanılan yöntem ve teknikler nelerdir?

Tablo 1–1: Keman Eğitiminde Kullanılan Yöntem ve Teknikler

Gr1	Gr2	Gr3	Gr4	Gr5
<u>“Amerika’yı yeniden keşfetmek gibi bir durum yok.”</u>Dünyada uygulanan ve kabul görmüş, büyük kemancılar yetiştirmiş büyük ekollerin izledikleri yöntemler var. Bunlara ek olarak yapılması gereken özellikle <u>kemana erken yaşta başlamış çocuklara yönelik tek bir metoda bağlı kalmadan çeşitli yollar uygulamak.</u>	Çocuğa göre yöntemlerim değişiyor. Taklit etme, çalma ve uygulama yöntemlerini genel olarak kullanıyorum	Çocuğun yapabilirliğine göre yöntem seçiyorum. Anlatım, gösterip-yaptırma yöntemlerini kullanıyorum. Öğrencinin, nasıl yapması gerektiği ve nasıl daha rahat yapabileceğine göre yöntem belirliyorum. Uygulama ve çalışmayı öğrenciye bırakıyorum	Öğrencilerime doğru duruş ve tutuş tekniklerini öncelikle doğru bir şekilde yerleştirdikten sonra,. anlatım, gösterip-yaptırma, yöntemleri ile ders işliyorum.	Kol ağırlığı(Sıkara k değil ağırlık uygulayarak çalmak.) ve doğal duruşu aksatmadan mevcut ekolleri kapsamını çocuğun kişisel yatkınlığına göre uyguluyorum. Gösterip-yaptırma, uygulama derste kullandığım yöntemler.

Tablo 1–2: Keman Eğitiminde Kullanılan Yöntem ve Teknikler

Gr6	Gr7	Gr8	Gr9	Gr10
Gamlar, kulağa yatkın parçalar çaldırarak algılama, ritmik yapıyı geliştirmeye çalışıyorum. Bunu yaparken anlatım, gösterip-yaptırma yöntemlerini kullanıyorum	Uygulama, gösterip-yaptırma, birlikte çalma yöntemleri ve tüm yöntemleri kullanıyorum.	Daha çok anlatım yöntemini kullanıyorum.Öğrenci zorda kaldığı zaman gösteriyorum.	Kemanın tanıtımı ile başlıyorum, Bu süreç içerisinde kullanılacak metot kitapları belirlidir bunlar: Sevcik, Seybold, Shuman. Birinci pozisyonda gereken seviyeye erişirmek izlediğim basamaklar. Anlatım yöntemi kullanıyorum, mantık ve düşünmeyi uyulamaya dönüştürüyorum.Teknik çalışmalara ağırlık veriyorum	Anlatım, tekrar ve gösterip-yaptırma kullandığım yöntemler. Egzersizler, gamlar ve etüt çalma izlediğim sıra. Sistemin ilerleme noktasının üstüne geldiğimiz zaman da eser çaldırıyorum

Tablo 1–3: Keman Eğitiminde Kullanılan Yöntem ve Teknikler

Gr11	Gr12	Gr13	Gr14	Gr15
İnsanın kişisel özellikleri ve tecrübesine göre ders işleyişi değişir. Durumlara göre farklı davranılacak diye bir şey yok. Burası kreşe benziyor, ben de kendimi dedeye benzetiyorum. Dede ile torun nasıl bir ilişki içindeyse ben de öğrencilerimle böyle bir iletişim kuruyorum. İyi bir iletişim , Kişilerin birbirini anlayabilmesi için çok önemlidir	Yöntem şeklimi öğrenci belirliyor. 5 yaşında keman eğitimine başlayan bir çocuğun öncelikle sevgisi kazanılmalı. Güzel şarkılar öğretmelisin, onunla çalmalısın. Onu sevmelisin. İletişim çok önemli. 9 yaşındaki bir çocuk ile 5 yaşındaki çocukla çalışmanız aynı olmaz. Yaşı büyük olanda biraz daha ciddi olmak gerekir. Ama küçük yaştaki çocuğu biktırmamak ve sıkmamak için sevecen olmalıyız.	Öğrenci yetenekleri ne göre uyguladığı m yöntemler değişiyor.	Gösterme-yaptırma(usta-çırak) tekniği tüm devrinişsel alanlarda kullanılan öğretim yöntemidir. Keman öğretiminin bel kemiğini oluşturan yöntemdir. Çözümleme(Tümdengelim), ileri aşamalarda özellikle keman eğitimcisi olacaklarda Tümevarım, Sentez(birleştirme), yaratıcılık boyutunu da işe katarak temel teknikler öğrencilere yaptırılır. sorun çözme yöntemi ile sağ ve sol el çalışmaları üzerinde durulur. Tek başına hiçbir ekol ve yöntem sağlıklı bir keman eğitimi oluşturmaz. Kullanılan ekol, ülkemiz koşullarına uygun, evrensel düzeyde ve öğrenciye uygun bir ekol olmalıdır.İnsan yapısı ve keman yapısına uygun ekoller kullanılmalıdır. Meslek hastalığı olan teknik bağımlılığına öğretmen takılı kalmamalıdır	Uyguladığım yöntemler, çocuğa göre değişiyor. Kavraması güçlü olan, çalışan bir çocukla rahat ilerleyebilsini z. Kendi keman eğitim sürecinde görmüş olduğum ekollerdeki ortak noktayı, kendi yöntemimle birlikte verdiğim keman eğitimimde kullanıyorum. Öncelikle çaldıracağım çalışmayı öğrenciye gösteriyorum, çalışmayı tanıtıyorum, öğrenci bir sonraki derse nasıl çalışacağını bildiği için hazırlanmış olarak geliyor. Böylelikle zaman kaybını ve yanlış çalışmayı önlemiş oluyorum

Tablo 1’de çıkan sonuçlar, uzmanlara yöneltilen görüşme sorularından 6 nolu soruya verilen cevaplardır.

Keman eğitiminde -başlangıç aşamasında–7–11 yaş grubu için nasıl bir keman öğretim yöntemi kullanıyorsunuz?

- Uyguladığınız keman eğitiminde kullandığınız yöntemler yaş gruplarına göre farklılık gösteriyor mu?
- Çalıştınız öğrencilerin yaş grubu metot seçimlerinizi etkiliyor mu?

Görüşmecilerin verdiği cevaplar genel olarak, derslerde kullanılan yöntemi öğrencinin kişisel yatkınlığı ve yeteneğinin belirlediği üzerinedir. Görüşmeciler kendi keman eğitim sürecinde görmüş olduğu ekolleri çocuğun yapabilirliğine uygun bir yapıda uygulamaktadırlar. Keman çalma, devinışsel bir alan olduğu için öğreticilerin kullandıkları yöntemler, anlatım, gösterip-yaptırma, uygulama; ileri aşamalarda ise tümevarım ve tümdengelim yöntemleri de kullanılmaktadır. Tek bir yöneme bağlı kalmadan, çocuğa en uygun yöntemleri öğretmenin tecrübesi doğrultusunda uygulaması, başarılı, verimli bir keman eğitimi sürecini oluşturduğu sonucu ortaya çıkmıştır.

Tablo 2–1: Metot kitaplar dışında kullanılan farklı kaynaklar ve araç-gereçler

Gr1	Gr2	Gr3	Gr4	Gr5
Avrupa’da orff çalgıları ile çocuk, müzik eğitimine başlatılıyor. Bu doğru bir yaklaşım.Direk enstrümana başlamadan orff çalgıları ile oyunla müzik eğitime başlatılabilir. En güzeli budur. Ama burası bir konservatuar ve benim alanım keman olduğu için sadece keman ile derslerimi yapıyorum.	Ezbere çalışıyorlar. Nota sehpası kullanıyorlar	<u>“Ev konserleri yapıyorum.”</u> Çarşamba günleri ise konserler oluyorlar büyük yaş grubu öğrenciler de bu konserlere katılıyorlar	-	Cd, kayıtlar dinletiyorum. Soru-cevap, müzikalite yönünden vurgulama üzerine konuşturuyorum, örnekler veriyorum.Yürüterek keman çaldırıyorum. Dans kurallarını müziğe adapte ediyorum, benzetmeler yapıyorum

Tablo 2–2: Metot kitaplar dışında kullanılan farklı kaynaklar ve araç-gereçler

Gr6	Gr7	Gr8	Gr9	Gr10
-	Müzik seti kullanıyorum ama her zaman değil.	Her şeyi öğrenciye göre yapıyorum.	-	Öğrencilerimiz CSO'nun konserlerine giderler. Konserlere gitmelerini öneriyorum. Okulumuzun konserlerine giderler..

Tablo 2 -3: Metot kitaplar dışında kullanılan farklı kaynaklar ve araç-gereçler

Gr11	Gr12	Gr13	Gr14	Gr15
Kaynak benim için çalışma odasında olan her şeydir. Bunun yanında camdan baktığımızda gördüklerinizde kaynaktır. Kişinin kendisini algıladıktan sonra çevreyi algılaması çok önemli. O kaynağı nasıl paylaşabilirsen, ondan neler çıkarabilirsen, o kaynaktan nasıl faydalanabilirsen o dev bir kaynaktır	Müzik her zaman vardır. Konserlere gitmelerini öneriyorum. Cd, kaset öneriyorum.	Konserlere gitmelerini öneriyorum, cd öneriyorum, bunun yanında derslerimizde yapmış olduğumuz sohbetlerde bazı önerilerde bulunuyorum.	Bu yaş grubu için, keman eğitimi, çocuk müziğine dayandırılmalıdır. Her yaş için bu düşünülmeli. Çocuk müziği ile tutarlı, eş değerde keman edebiyatından seçilmiş materyaller kullanılmalıdır. Öğrencinin gereksinimine, sorununa göre öğretmen, materyal yaratmalıdır.	Vermiş olduğum çalışmanın, eserin bir kaydı varsa onu dinletiyorum. Konserlere yönlendiriyorum.

Tablo 2’de çıkan sonuçlar, uzmanlara yöneltilen görüşme sorularından 13 nolu soruya verilen cevaplardır.

7–11 yaş grubu öğrencilerine keman eğitimi verirken yazılmış keman metot kitapları dışında farklı kaynaklar, araç-gereçler kullanıyor musunuz?

Konservatuarlarda özellikle 7-11 yaş grubuna keman eğitimi veren öğretmenler, derslerde farklı araç-gereçler kullanmamaktadırlar. Konserlere gitme, izleme; çaldıkları eserlerin yer aldığı kayıtları dinleme önerilerini öğrencilerle paylaşmakta olduğu sonucu saptanmıştır.

Tablo 3–1: 7-11 yaş grubu çocuklarında başlangıç aşamasında keman öğretimi

Gr1	Gr2	Gr3	Gr4	Gr5
Boş tellerde yay çalışmaları, psikatolar, yay tutma en doğal haliyle öğrenciye anlatıyorum. Keman çalma zor bir iştir. Yumruk yaparak yayı tutmak, omuzların kaldırılmadan kemanı tutmak doğal hareketlerdir. Vücut rahatlığı çok önemli. Çocuklar birbirlerinden farklı oluyor. Kimi çocuk yumuşak kimi de gergin olabiliyor. Bunu normal seviyeye getirmek öğretmene bağlı. Bu işin temeli buradan başlar.	Sabırla, çocuğu iyi tanıyarak bir öğretim yapılmalı. “Nabza göre şerbet verilmeli.”	Daha küçük yaşa ihtiyaç var.	Öğretmene bağlı olarak değişir. <u>Kişi ne öğrendiyse onu öğretir.</u> Doğru duruş, tutuş ve pozisyon önemlidir.	

Tablo 3–2: 7-11 yaş grubu çocuklarında başlangıç aşamasında keman öğretimi

Gr6	Gr7	Gr8	Gr9	Gr10
“ Ne çalıştıysan onu çal” diyerek derse başlıyorum. Gerekli uyarılarda bulunup dersi sona erdiriyorum.	5-7 yaş grubunda anne ve baba ile ders yapmaya çalışıyorum. Veliler not alıyor ve evde çocuklara yardımcı oluyor. Çocuk o yaşta tek başına çalışamaz.	Duruş, tutuş, yay kullanımı ve hareketleri en az iki- üç ay çalışılmalı. Üç- dört ay sonrasındaki dönemde çocuk, parçalar çalışıyor yani keman eğitimine başladığı senenin sonunda.	Kemandan ses çıkartmak tekniktir. Uygulayıcının yöntemi önemli, bu kağıtta kalmamalı. Öğretmen-öğrenci işbirliği önemli	Özel ders gibi olmamalı. Aileyi içine almalı. Her gün olmalı. Her gün yapılacak çalışmayı öğretmen yaptırmalı. Haftada iki gün birer saat çalışma yapıp, ödev verilip gönderilen bir çocuk eğitilemiyor. Özellikle yaşı beş gibi ise.

Tablo 3–3-1: 7-11 yaş grubu çocuklarında başlangıç aşamasında keman öğretimi

Gr11	Gr12	Gr13	Gr14	Gr15
Düzgün olmalı, İçeriğinde her şey olmalı, genel eğitim olmalı. Kişilik, müzik algılama, müzik çalma ve teknik olmalı.	Yetenek olmalı, minimum yüzde elli bir yeteneğe sahip olmalı. Bunun yanında kişilik sahibi olmak da önemli.	Yetenek önemlidir. Bu yetenek temel teknik öğretimi ile birleştirilmelidir. Çünkü teknik bu işin tabanını oluşturmaktadır.	Keman öğretimi için öğrenci seçmemek gerekir.”Sen keman çalmayı öğrenemezsin gibi ifadeler yanlıştır. Öğrenme hızı ve olanaklara göre ister hobi(amatör), ister profesyonel amaçlara yönelik olarak keman öğretimi yapılmalıdır.	Keman eğitimi ciddi bir iştir. Çocuklar özenle seçilmelidir. Çocuğun işitmesi, fiziksel yapısı, ruhsal yapısı keman çalmaya uygun olmalıdır. Bunu yanında evde, çevrede çocuk için bir itici güç olmalıdır. Anne-babanın teşviği ve kontrolü önemlidir. Çocukla meşgul olmak, çocuğu ilerletir. Verilen keman eğiti ise en doğru, en mantıklı bir süreci kapsamalıdır. “Bütün yollar Roma’ya çıkar” ama en doğru yolu bulmak önemlidir.

Tablo 3’te çıkan sonuçlar, uzmanlara yöneltilen görüşme sorularından 25 nolu soruya verilen cevaplardır.

7–11 yaş grubu çocukları için kemana başlangıç aşamasında uygulanacak keman öğretimi nasıl olmalıdır?

Keman eğitiminde en önemli unsur çocuğun yeteneğidir. Çocuğun fiziksel yapısına uygun bir keman seçimi ile başlayan bu süreçte, keman ve yay tutuşu en doğal şekli; somut örnekler, benzetmeler yapılarak öğretilir. Boş tellerde yay çalışmaları ile sağ kol hareketleri gösterilir. Sol ele geçildiğinde psikato çalışmaları ile tuşe üzerinde tellere göre sesler belirlenir. Seslerin gösterilmesinde üç farklı yöntem uygulanmaktadır. İlk yöntem, 1. parmak ile tüm tellerde sese basılmasıdır. 2. parmak açık olarak basılırken 3. parmak, 2. parmağın hemen bitişiğinde sese basar. İkinci yöntem: direk 2. parmak ile seslere basarak tellerde çalışma yapılmasıdır. Üçüncü yöntem ise, 4. parmağın, 3. parmağa bitişik basılarak teller üzerinde seslerin öğretilmesidir. Bu yöntemler, kemanda en doğal çalma şekli olarak görülmekte ve uygulanmaktadır. Kimi keman eğitimcisi “ Kişi ne öğrendiyse onu öğretir” yaklaşımı ile ders işlerken, kimi keman eğitimcisi de tecrübeleri sonucunda bulmuş

olduğu, kendisine göre en doğru ve en mantıklı yöntem yaklaşımı ile keman öğretimi yapmaktadırlar. Keman öğretimi sadece öğretmen-öğrenci arasında geçen bir süreç değildir. Bu süreç içerisinde aile ve çevre vardır. Ailenin desteğı, kontrol ve teşviğı; çocuğun, kendini kanıtlama isteğı ve çevreye beğendirme güdüsü, keman öğretimi içinde yer alan etkenlerdir. Keman eğitimine başlayan öğrencinin hangi amaçla bu eğitime başladığının belirlenmesi ile derslerde kullanılacak yöntemlerin, metot kitapların belirlenmiş olacağı sonucun a ulaşılmıştır.

İkinci Alt Probleme Ait Bulgular ve Yorumları

7–11 yaş grubu çocuklarında kullanılan keman metot kitapları nelerdir?

Tablo 4–1: Keman derslerinde kullanılan metot kitapları

Gr 1	Gr2	Gr3	Gr4	Gr5
Yerli metot kullanmıyorum. Seybold, H.Sitt, Kreutzer(ileri düzey- hiç atlamadan), Rode, Dont, Gavinye ve Paganini(hepsi) Öğrencinin eksiğine, yeteneğine göre artılarını ve eksilerini destekleyici çalışmalar yapıyorum.	Yerli metot kullanmıyorum. 3 kitaplık başlangıç aşaması serisini kullanıyorum. Şraydek egzersizler.4 ya da 5 numara.	Yerli metot kullanmıyorum. Sabmannshams, Fröhlide Violine, Küçük Dont, Büyük Dont, Kreutzer, Rode, Winyavisky, Paganini.	Yerli metot kullanmıyorum. Sevicik, Seybold, Kruetzer	Yerli metot kullanmıyorum. Hristimasyon, Fortimato, Kreutzer, Rode, Dont.

Tablo 4–2: Keman derslerinde kullanılan metot kitapları

Gr6	Gr7	Gr8	Gr9	Gr10
Yerli metot kullanmıyorum. Rus ağırlıklı kitaplar kullanıyorum. Hristimasyon, Sevcik, Seybold, Mazas,, Küçük Dont	Yerli metot kullanmıyorum. Seybold, Rus metotları, Küçük parçalar ezberletmeye çalışıyorum Görsel belleği geliştirmek önemli, notaları ezberletiyorum.	Yerli metot kullanmıyorum. Kruetzer, Mazas, Kayser, Hauser, Küçük Dont, Wohlfahrt, Beriot.	Yerli metot kullanmıyorum, Çocuğun seviyesine göre türk eserleri çalışabiliyoruz. Sevcik, Crickboom, Shuman.	Yerli metot olarak Oktay dalaysel’in gam kitabını kullanıyorum. Blok serisi, Sevicik, Küchler, Seybold’u ender kullanıyorum, Mazas, Shraydek kullandığım yabancı metotlar.

Tablo 4–3: Keman derslerinde kullanılan metot kitapları

Gr11	Gr12	Gr13	Gr14	Gr15
Metot, egzersiz ve yaprak parçalar birikimidir. Öğrencinin düzeyine göre bunu düzenliyorum.	Radyonof, Kamaroski(çocuk parçaları), Hansitt, Rode, Dont, Kruetzer, Paganini.	Ömercan’dan bazı parçaları kullanıyorum. Genelde Rus metotlarını kullanıyorum.	Kendi metot kitaplarımı kullanıyorum. Seybold(materyal) H.Site, Makas, Roda, Kreutzer, Rimali ve gam çalışmaları.	Kendi metot kitaplarımı kullanıyorum.

Tablo 4’te çıkan sonuçlar, uzmanlara yöneltilen görüşme sorularından 10 nolu soruya verilen cevaplardır

Derslerinizde hangi keman metotlarını(kaynak kitap) kullanıyorsunuz?

- Çalıştığınız yerli ve yabancı metotları belirtiniz

Görüşmeciler, derslerinde yerli bir metot kullanmamaktadırlar. Başlangıç aşamasında özellikle 7-11 yaş grubuna yönelik olarak düzenlenmiş, Rus metot kitapları kullanıldığı; bunun yanında, Seybold, Crickboom, Sevcik ve H.Site kitaplarının kullanıldığı sonuçlarına ulaşılmıştır. Derslerde kullanılan metot kitapların seçimini usta- çırak öğretimi belirlediği görüşü ortaya çıkmıştır. Keman eğitimcileri, kendi eğitimlerinde kullandıkları kitapları kullanmaktadırlar. Bunun yanında 7-11 yaş grubuna yönelik metot kitabı olmadığı görüşü ile başlayan bu araştırma, aslında bu yaş grubu başlangıç metot kitapları olduğu fakat çok nadir olarak kullanıldığı sonucunu ortaya çıkarmıştır.

Tablo 5–1: Kullanılan metot kitaplarda izlenen sıra

Gr 1	Gr2	Gr3	Gr4	Gr5
Seybold, H.Site, Kreutzer (ileri düzey-hiç atlamadan), Roda, Dona, Gavinye ve Paganini(hepsini çaldırıyorum. Metot kitaplarda izlediğim sıra budur. Ama bu metotları birbirine eş zamanlı olarak kullanırım	3 kitaplık başlangıç aşaması serisini kullanıyorum. Şraydek egzersizler izlediğim sıra.	Sabmannshams, Fröhlide Violine,Küçük Dont, Büyük Dont, Krutzer, Rode,Winyavisky, Paganini.	Sevicik ve Seybold metot kitaplarını birbirlerine paralel olarak kullanıyorum Kruetzer etütlerini çaldırıyorum.	Hristimasyon ve Fortimato metot kitaplarını küçük yaş grubunda başlangıç aşamasında kullanıyorum. Kruetzer, Rode, Dont metotları izlediğim sıra.

Tablo 5-2: Kullanılan metot kitaplarda izlenen sıra

Gr6	Gr7	Gr8	Gr9	Gr10
Karışık olarak kullanıyorum. İzlediğim çalışma sırası, Hristomasyon daha sonra Sevicik, seybold, Mazas, Küçük Dont.	Seybold, Rus metotlarını eş zamanlı olarak kullanıyorum.	Kruetzer, Mazas, Kayser, Hauser, Küçük Dont, Wohlfahrt, Beriot metot kitapları izlediğim sıra.	Sevicik, Crickboom, Shuman	İzlediğim bir sıra var. (Blooh serisi, Kayser, Küçük Dont, Kruetzer, Rode, Gavinne, Büyük Dont, Paganini.)

Tablo 5-3: Kullanılan metot kitaplarda izlenen sıra

Gr11	Gr12	Gr13	Gr14	Gr15
Rus metotlarından başlangıç seviyesine göre yazılmış metot kitapları, Kayser, Wohlfahrt, Kayser, Mazas, Kreutzer metotlarını çaldırıyorum. Ama birinci sayfadan başlayıp en sonuncu sayfaya kadar çaldırılacak diye bir şey yok. Genel seviyeyi çocuk kavradıktan sonra devam etmiyorum.	Karışık olarak kullanıyorum, kendi egzersiz çalışmalarımı da ekliyorum. Ama izlediğim sıra: Radyonof, Kamaroski(çocuk parçaları), Hansitt, Rode, Dont, Kreutzer, Paganini.	Ama izlediğim bir sıra var. Bu sıraya uygun olarak ilerliyorum. İleri düzey çalışmalarda Mazas, H.Sitt, Kreutzer, Rode, Dont, Winyavski, Paganini sırasını izliyorum.	Metot kitaplarını eş zamanlı olarak kullanıyorum. Suzukki, Küchler, Crickboom, Seybold parmaklarını esas alan kitaplardır.	Kendi metot kitabımdaki sırayı izliyorum. Aşamalı olarak sıralanmış çalışmalar var.

Tablo 5’te çıkan sonuçlar, uzmanlara yöneltilen görüşme sorularından 11 nolu soruya verilen cevaplardır

Kullandığınız metotlar(kaynak kitap) belirli bir sıra izliyor mu? Lütfen açıkla mısınız?

Görüşmeciler, metot kitaplarını karma bir yapı ile kullanmaktadırlar. Öğrencilerin düzeyi, başarısı, artıları ve eksilerine göre izlenen metot kitabına, eş değer bir metot kitabı eklenebilmektedir. Ama yine de öğreticilerin bitirilmesi gerekliliğine inandıkları metot kitaplarının olduğu sonucu saptanmıştır

Üçüncü Alt Probleme Ait Bulgular ve Yorumları

7–11 yaş grubu çocuklarında kullanılan keman metotlarında bulunması gereken nitelikler konusunda uzman öğretim elamanı görüşleri nelerdir?

Tablo 6–1: 7–11 yaş grubu çocuklarında keman başlangıç metot kitabı özellikleri

Gr 1	Gr2	Gr3	Gr4	Gr5
Bu yaşa yönelik çalışma kitapları var. Bizler bu kitapları derslerimizde kullanıyoruz. Bunların yanında çalışılması gereken etütler var. Çocuğun yeteneğine, artılarına, eksiklerine bakılarak bunları destekleyici çalışmalar, gamlar özellikle yaptırılmalıdır.	Görsel bir destek bu yaş için önemli. Kitapta şarkılar resimlerle desteklenmeli; doğru keman tutuşu resimleri ile şematik olarak açıklanan kitaplar olmalı. Notaların büyük yazılması önemli.	Bu yaşa yönelik çalışma kitapları var. Kitapta resimler var. Keman tanıtımı resimlerle yapılıyor. Yay çalışmasının nasıl yapıldığı, sağ kol, psikato çalışması ile devam ediyor. İki sesli parçalar var. Çocuk boş tel çalışırken, alt partiyi öğretmen alıyor. Çocuklar bu çalışmayı zevkle yapıyor. Bu kitaplar kemanda öğrenilmesi gereken çalışmaları birleştiren kitaplar.	Olmalı. Çocuk için önemli.	Türkiye’de yoktu. Rusya’da bu metotlar var. doğal duruşu aksatmadan, çocuğun kişisel yatkınlığına göre yazılmış resimlerle desteklenmiş kitaplar.

Tablo 6–2: 7-11 yaş grubu çocuklarında keman başlangıç metot kitabı özellikleri

Gr6	Gr7	Gr8	Gr9	Gr10
Resimlerin, renklerin olduğu, piyano eşlikli parçalar olabilir.	Rus keman metotları var. Resimli, oyunlu, renklerin olduğu kitaplar olabilir. Öğretmenin pedagojik yaklaşımı da çok önemli.	Bu yaşa uygun olarak yazılmış çok kitap var. Karışık olarak kullanıyorum.	Keman öğretiminde kullanılan çok fazla metot var. Öğretmen, öğrencinin yaşına ve düzeyine uygun olan metodu seçebilir. Bu yaş grubu için ayrı bir metoda ihtiyaç yok.	Elbette olmalı. Yaş grubu 5-10 arası olan çocuklar için farklı bir metot olmalı. 11 yaştan sonra anlatarak ders yapma mümkün. Ama 5 yaşındaki bir çocuğa göstererek anlatmak gerekir.

Tablo 6-3: 7-11 yaş grubu çocuklarında keman başlangıç metot kitabı özellikleri

Gr11	Gr12	Gr13	Gr14	Gr15
Bu tür metotlar zaten var. Rus kökenli kitaplarda başlangıç aşaması 6-8 yaşa yönelik metotlar var. Orada bu yaşlarda başlanıyor çünkü. Bu kitaplar yaklaşık on yıl önce, 11-15 yaş grubunda başlangıç aşamasında kullanılıyordu. Üniversitelerde de aynı kitaplar kullanılıyordu. Anlatım ve açıklama tarzları bakımından bu yaş grubuna göre yapılmış. Başlangıç aşamasında yaş kaç olursa olsun aynı yöntemlerle başlanır. Keman tutturulur, arşe tutturulur ve boş telde yay çektilir. 25 yaşında başlayana konçerto çaldırılarak başlangıç yapılmaz. Metot kitabını öğretmen kullanır.	Karışık metotlar kullanılmalı. Küçük yaş çocuklarına hitap eden şekiller, parçalara uygun resimler, tekerlemeler, halk türküleri olabilir. Örneğin, mevsimleri anlatan bir şarkı çaldiracaksınız; benzetmeler kullanılarak bu resim yağmurun yağmasını, güneşin doğmasını ifade eden görsel anlatımlar kullanılabilir. Derste ben kendi metotlarımı da kullanıyorum.	Güncel müzikler, halk müzikleri, popüler müzikler olsa iyi olur. Çocuklar için biz bu tür şarkılardan basit olanları öğretmeye çalışıyoruz.	Olmalıdır. 7-14 yaş için genel ve müziksel gelişimlerine uygun keman metot kitapları olmalı. Bu yaşlar, müziksel gelişimin en hızlı olduğu yaşlardır. Keman eğitimi, bilimsel bir temele, verilere dayanmalıdır. Görsel öğeler olmalıdır. Renkler ve şekiller görseelliği artırır. Soyut açıklamalar kısa ve az bir biçimde yer almalıdır. Bunların yanında keman öğrencilerine verilen keman eğitimi kayıtları video çekimi ile metot kitaplarının yanında yer almalıdır.	Yaş gruplarına göre farklı başlangıç metodu olamaz. Doğru bulmuyorum. Sonuçta başlangıç aşamasında hangi yaşta olursa olsun kişiye öğretilen aynı şeydir.

Tablo 6’da çıkan sonuçlar, uzmanlara yöneltilen görüşme sorularından 8 nolu soruya verilen cevaplardır

7-11 yaş grubu öğrencileri için kemana başlangıç metodu(kaynak kitap) olmalı mı?

- Bu metodun içeriği nasıl olmalı? Neler ağırlıkta olmalı?

Görüşmecilerden alınan cevaplar, bu yaşa yönelik metot kitaplarının dünyada olduğu, bazı konservatuarlarda kullanıldığı, ama Türkiye’de bu kaynakların olmadığı ve bu tür kaynakların kullanılmadığı sonucuna ulaşılmıştır. 7–11 yaş grubu çocuklarında başlangıç aşaması için bir metot kitabının olması gerektiği, bu kitabın bu yaş grubuna uygun resimler, renkler, şekiller, anlatımlar ve çocuğun kulağına yatkın parçaların -özellikle iki sesli, piyano eşlikli- olması üzerine görüşler sunulduğu gibi; birkaç öğretici ise “başlangıç yaşı ne olursa olsun, başlangıç eğitiminde aynı çalışmalar olur”, “keman çalma oyun olarak görülmemeli”, “görsel ifadelerin yer aldığı kitaplar çocuğun ilgisini dağıtır” görüşleri de bu soruya verilen cevaplar arasında yer almış ve farklı bir sonuç oluşturmuştur.

Tablo 7-1: Keman eğitiminde kullanılan öğretim yöntemleri ve metot kitapların öğrenciler üzerindeki etkileri

Gr 1	Gr2	Gr3	Gr4	Gr5
En sevmedikleri şeyler gamlar ve etütler. Popüler olmuş eserlerin kısaltılmış olarak verilmesi öğrencilerin hoşlarına gidiyor. Psikolojik açıdan mutlu oluyorlar. Gamları ve etütleri, küçük parçalarla desteklemek gerekiyor.	Resimli kitapları seviyorlar. <u>Egzersizler zor geliyor. Hayal güçlerini kullanarak benzetmeler yaparak egzersizleri benimsetiyorum.</u> Herkesin kulağına hitap eden ezgisel çalışmalar çalmayı seviyorlar.	<u>Bu iş hobi değil.</u> Zorunlu tekniği kavratmak için verilene yapmak zorundalar. Aynı tekniği içeren farklı metotlar içinden öğrenciye istediğini seçme hakkı tanıyorum. İleri seviyeye geldiklerinde konçerto çalmayı seviyorlar.	Metodu değil içindeki parçaları seçiyorlar. Her metotta onlara keyifli gelen ya da gelmeyen egzersizler, etütler olabiliyor.	Seçenekleri yok. Yapmak zorunda oldukları çalışmalar var.

Tablo 7-2: Keman eğitiminde kullanılan öğretim yöntemleri ve metot kitapların öğrenciler üzerindeki etkileri

Gr6	Gr7	Gr8	Gr9	Gr10
Gamlar ve etütler çalmayı sevmiyorlar. Piyano eşlikli parçaları çalmayı seviyorlar. Gavata, vals, menüet çalmayı seviyorlar.	Öğretmenin öğrenciye yaklaşımı ile ilgili bir durum. <u>“Ben sana daha güzel şeyler vereceğim, sabret” gibi sözcüklerle dersi arkadaş ve oyun havasına sokuyorum.</u>	Kreutzer çalmayı sevmiyorlar. Çünkü, anlamıyorlar, melodi yok, Egzersizlerin yer aldığı bir kitap. Dont ve Mazas çalmayı seviyorlar. Etüt, parça ve eserlerden oluşur.	Egzersiz ve teknik çalışmada zorluk çekiyorlar ve istekli yaklaşmıyorlar. Parça çalmak istiyorlar, izin veriyorum.	Hareketli ve çok şey yapabildikleri parçaları çalmayı seviyorlar. <u>“Kendilerini kemancı olarak gördükleri”</u> eserleri çalmaya istekle ve hevesle yaklaşıyorlar. Etüt çalmayı sevmiyorlar.

Tablo 7-3: Keman eğitiminde kullanılan öğretim yöntemleri ve metot kitapların öğrenciler üzerindeki etkileri

Gr11	GR12	Gr13	Gr14	Gr15
Sıkılma durumu yok. Metot kitapları arasında şunu seviyorum, bunu seviyorum diye bir ayrım olmaz. Metot kitaplar çalışmak ve öğrenmek içindir. Her metot kitabı, öğreteceği bilgiyi farklı yollardan öğretebilir. Bu öğretmenin metot kitabını derste kullanma şekline bağlıdır. Öğrenci bir metodu sevmiyorsa onu çalışmıyor demektir. Öğretmen bir metodu öğrenciye nasıl ifade ederse, öğrenci o kitabı ona göre kullanır.	Öğrencilerimle birlikte metot seçimi yapıyoruz. Her öğrenci birbirinden farklı. Çocuğun ruhuna uygun olan etüdü seçip öğrenciyi o etüdü iyi çalabilmesi için motive ediyorum. Teknik geliştirici etüt seçiyorum.” Bunu çalışırsan, bunu daha iyi yaparsın, şunu daha iyi çalabilirsin” gibi kelimeler kullanıyorum.	Severek ya da sıkılarak çaldıkları metotlar oluyor. Ama izlediğim bir sıra var. Bu sıraya uygun olarak ilerliyorum. Taban olan teknik, ne kadar yetenekli olursa olsun zor olan bir şeyi çocuk, teknik bilmiyorsa çalışmıyor. İleri düzey çalışmalarda Mazas, H.Sitt, Kreutzer, Rode, Dont, Winyavski, Paganini sırasını izliyorum.	Kendi yaşının müzik kültürüne uymayan, keman çalmasını çekici kılmayan , soyut alıştırmalar, zor olan çalışmalar sevilmeyen çalışmalardır. Zor olan çalışmalar, öğrencide korku ve kaygı yaratmaktadır. Öğrenciyi başarılı kılacak, öğrencinin hızına göre materyallerin kullanıldığı yöntemler ile ders yapılmalıdır. Başarı, başarıyı oluşturur. Öğrenci hangi aşamada, hızı nedir?, olanaklar nelerdir?, neleri yapmakta başarılı olabilir? Öğretmenin görevi bu soruları ve cevapları saptamasıdır. Başarma güdüsünü, öğretmen oluşturur, öğrenciyi içsel olarak güdüler. Öğrenciye başarı planlaması yaptırmak önemlidir.	Çalmayı sevmedikleri bir metot yok. Derslerimde, vermiş olduğum çalışmaların yararını gösteriyorum, anlatıyorum. “Bunu daha iyi çalacaksın” şeklinde güdülemelerim oluyor. Özellikle iki sesli (piyano eşlikli de olabilir) çalışması gereken etüde yakın parçalar veriyorum, o zaman istekle ve merakla yaklaşıyor.

Tablo 7’de çıkan sonuçlar, uzmanlara yöneltilen görüşme sorularından 14 nolu soruya verilen cevaplardır

Derste kullandığınız öğretim yöntem ve metotların(kaynak kitap) öğrencileriniz üzerindeki etkileri nelerdir?

Alternatif. Hangi metotları severek çalışıyorlar?

Hangi metotları çalmada zorluk çekiyorlar?

Görüşmeciler, öğrencilerin teknik ağırlıkta olan etütleri, egzersizleri ve gamları çalmayı sevmedikleri görüşünde birleşmektedirler. Öğrenciler daha çok herkesin kulağına hitap eden ezgisel çalışmaları, “Kendilerini kemancı olarak gördükleri” eserleri, iki sesli-piyano eşlikli parçaları çalmayı sevmektedirler. Görüşmecilerin bu soruya genel yaklaşımı, bu işin hobi olmadığı, verilen çalışmalar üzerinde öğrencilerin, sevmeye ya da sevmeme gibi bir seçim hakkına sahip olmadıklarıdır. Öğretmenin, öğrenciyi “Ben sana daha güzel şeyler vereceğim, sabret” gibi sözcüklerle dersi oyun havasına sokması ve öğrenciye arkadaşça yaklaşımı; yapılan çalışmaların yararını anlatarak, “Bunu daha iyi çalacaksın” şeklinde güdülemeleri, kullanılan metot kitapları ve çalışmalara verilen tepkileri ortadan kaldırdığı sonucuna ulaşılmıştır.

Tablo 8–1: Öğreticilerin severek çalıştıkları metot kitapları ve özellikleri

Gr 1	Gr2	Gr3	Gr4	Gr5
Ezgisel ağırlıkta olan ve çalabildiğim metotları seviyordum. Bu çok önemli. Çocuk, yapabildiği şeyi sever. <u>Cocuğun önüne yapamayacağı şeylerden bir dağ koyarsanız o, ondan nefret eder. Zor bir şey vermek gerekiyorsa bile onun yanında tatlı mahiyetinde çocuğun kolay yapabileceği, çalmaktan hoşlanabileceği parçaları vermek gerekir.</u>	Kimsenin bilmediklerini ortaya çıkaran melodiler çalmayı severdim.	Başlangıç aşamasında Seybold çaldım. Rode, solistik etütler içeriyor ve hedeflerime yakın bir kitap. Dont, Winyaviski, Paganini, Gavinye sevdiğim kitaplardı.	Piyano eşlikli parçaları çalmayı severdim. <u>Çünkü kendimi güvende hissedirdim.</u> Bu çalışmalar, konsere uygun yazılmış eserler var. Melodik yapıları yanında soliste alttan destek veriyor.	Kreutzer çalmayı severdim. Ezberlerdim. Kreutzer, keman çalma sözlüğü olarak ünlü bir kemancı tarafından nitelendirilmiştir. Bence de doğrudur. Shraydek de parmak egzersizi çalışmaları bakımından önemlidir.

Tablo 8–2: Öğreticilerin severek çalıştıkları metot kitapları ve özellikleri

Gr6	Gr7	Gr8	Gr9	Gr10
Ezgisel ağırlıkta olan, melodik parçalar çalmayı severdim.	Melodik ağırlığı olan parçaları seviyorum. Her zaman aynı yemek yenmiyor. Vücudun, sevmediğimiz yiyeceklere de ihtiyacı var. Teknik çalışmaları örnek çalışmalarla, (bazen kendim yapıyorum) veriyorum.	Böyle bir seçeneğimiz yoktu.	Böyle bir seçeneğim yoktu. Çalıştığım her metodu severdim.	Rode'ları severdim.

Tablo 8–3: Öğreticilerin severek çalıştıkları metot kitapları ve özellikleri

Gr11	GR12	Gr13	Gr14	Gr15
Böyle bir seçeneğim yoktu. Yapıla her çalışmanın yararlı olacağına inanırdım verilen her şeyi çalmayı severdim.	Teknik ağırlıkta olan metotları çalmayı severdim. Paganini bunlardan biriydi. Rus kitaplardan da Meliaksi ve Sarsaki vardı.	Böyle bir seçeneğim yoktu. Çalıştığım her metodu severdim.	Kendi yaşımın müzik kültürüne uyan, keman çalmamı çekici kılan , soyut alıştırmalar yerine somut alıştırmaların yer aldığı çalışmaları yapmayı seviyordum.	Bana verilen her çalışmaya istekle ve merakla yaklaşırdım.Çünkü verilen her çalışmanın benim için yararlı olduğunu düşünürdüm.

Tablo 8’de çıkan sonuçlar, uzmanlara yöneltilen görüşme sorularından 15 nolu soruya verilen cevaplardır

Siz hangi keman metot kitaplarını çalmaktan zevk alıyordunuz?

Alternatif: Öğrencilerinizle bu duygularınızı paylaşıyor musunuz?

Sevdiğiniz metotların içeriği hakkında bilgi verir misiniz?

Görüşmeciler, bir önceki görüşme sorusunda öğrencileri için vermiş oldukları cevapları kendileri için de vermektedirler. Ezgisel ağırlıkta olan, “Kendi yaşımın müzik kültürüne uyan, keman çalmamı çekici kılan , soyut alıştırmalar yerine somut alıştırmaların yer aldığı”, kendilerini çalarken güvende hissettikleri parçaları çalmaktan zevk alan öğretmenlerin yanı sıra, verilen çalışmayı yararı düşündürülerek önüne seçenek sunulmayan, zor olanı başarma iç güdüsü ile bilinmeyenleri çalmayı seven öğretmenlerin cevapları da yer almaktadır. Dont, Winyaviski, Paganini, Gavinye, Kreutzer, Shraydek, Rode, öğreticilerin severek çalıştıkları metot kitaplarına vermiş oldukları örneklerdir. Öğreticilerin, kendi öğrenim süreçlerinde görmüş oldukları yöntemleri, metot kitapları, öğretmenlerinin yaklaşımını büyük oranda vermiş oldukları keman eğitiminde kullandıkları sonucuna ulaşılmıştır.

Dördüncü Alt Probleme Ait Bulgular ve Yorumları

7–11 yaş grubu çocuklarına keman eğitimi veren öğretmenlerin kullandıkları keman metot kitaplarını seçmelerini etkileyen etkenler nelerdir?

Tablo 9–1: Keman eğitiminde hedefler

Gr 1	Gr2	Gr3	Gr4	Gr5
<u>Y.z:</u> T.z potansiyele eristirmek. Çocuğun bu işe yatkınlığını ölçüp, başarısızlık duygusu yaratmamak, zaman kaybettirmemek, gelecekte bu işi yapıp yapamayacağından emin oluyorum. <u>T.z:</u> Çalışma kapasitesi, sinir ve konsantrasyon sağlamlığına göre iyi bir orkestra elemanı, yıldız bir kemancı, iyi bir öğretmen.”<i><u>Herkes iyi bir orkestra elemanı veya solist olamaz ama bu işi öğrenen herkes öğretmen olabilir.</u></i>”	7-11 yaş çocuğunda hedefim, kemanı doğru tutabilen, doğru duruşa sahip, entansyonu temiz, kaliteli ses üretmenin önemini anlamış; analiz, solfej ve deşifre yapabilen repertuarı geniş bir mezun yapmak.	Kemancılar yetiştirmek.	Öğrenciye göre değişiyor. Solo kariyere atılması ya da belli başlı orkestralarda çalabilecek düzeye gelmesi.	Klasik batı müziğini sevdirmek, sanatın evrensel bir dil ve iletişim aracı olarak büyük bir değer olduğunu idrak etmelerini sağlayarak enstrümana bağlı, yeterli teknik ve müzikal gelişimlerini sağlamak.

Tablo 9–2: Keman eğitiminde hedefler

Gr6	Gr7	Gr8	Gr9	Gr10
Y.z: T.z 'ya hazırlamak. Genel olarak ise onların yapabileceği mesleğe, (solistlik, orkestra, öğretmen) hazırlamak.	Öğrenciye göre değişiyor. (Algılama,kavrama ve uygulama açılarından) <u>Solist yetiştirmek</u> <u>amaç değildir.</u> <u>Çocuk, öğretmeni</u> <u>yönlendirir.</u>	Solist yetiştirmek.	Müfredata göre öğrencileri yetiştirmek zorundayız. Yaş gruplarına göre hedeflerim değişiyor.	Konservatuarda üst sınır yoktur. Alt sınırimız ise, doğru entanasyon, sağ elin yapması gereken yay teknikleri en iyi şekilde gerçekleştirmek. Eserleri doğru bir şekilde çalabilmektir. Kısaca, <u>doğru</u> <u>bir entanasyon ve doğru</u> <u>hareketlerle keman</u> <u>çalabilmek.</u>

Tablo 9–3: Keman eğitiminde hedefler

Gr11	Gr12	Gr13	Gr14	Gr15
İnsan yetiştirmek. Zaten her eğitimde hedef budur. Her şeyden önce insan olmak gerekir. Yaş gruplarına göre de hedefim değişmez.	Yetenekler farklı oluyor. Yaş farkı gözetmeksizin, çok iyi bir keman sanatçısı olması, işinin en iyisi olması ve orta seviye bir kemancı olmaması benim hedefimdir.	Küçük yaş gruplarında hedefim, kemanın doğru tutuş,duruş, teknik çalışmaları,parmakları, elleri doğru yerleştirerek keman çalmasını öğrenmesi. İleri yaşlarda ise keman çalmada usta konumuna gelmesi.	Müzik öğretmenliğine, keman eğitimi almak isteyenlere, yüksek öğretimde keman eğitimcisi olacaklara öğrenme gelişim hızlarına göre hedefler koyduk.	İşin en doğrusunu, en iyi şekilde öğrenmesini sağlamak benim hedefimdir. Öğrencilerin seviyelerine göre hedeflerim çeşitlenebilir. Keman çalmayı önceden bilen ve güçlü eserler çalışmış bir çocukla, daha yeni kemana başlayan bir çocuğa koymuş olduğum hedefler farklılık gösterir.

Tablo 9’da çıkan sonuçlar, uzmanlara yöneltilen görüşme sorularından 5 nolu soruya verilen cevaplardır

Verdiğiniz keman eğitiminde hedefleriniz nelerdir?

- Hedefleriniz yaş gruplarına göre farklılık gösteriyor mu?

Hedefler, öğrencinin keman eğitimi almasının nedenine göre değişmektedir. Verilen cevaplardan genel bir sonuç çıkartmak gerekirse, eğitimin amacı olan insan yetiştirmek, keman eğitiminin de temel hedefini oluşturur. Bu temel hedefin yanında, kemani doğru tutabilen, doğru duruşa sahip, entansyonu temiz, kaliteli ses üretmenin önemini anlamış; analiz, solfej ve deşifre yapabilen, repertuarı geniş öğrenciler yetiştirmek öğretmenin öğrencilere kazandırmak istedikleri hedef davranışlardır. Konservatuarda 7–11 yaş itibariyle keman eğitimi alan bir öğrenciye konulan hedef ise onu, bir üst öğrenim basamağına en güzel şekilde hazırlamak olduğu sonucu saptanmıştır.

Tablo 10–1: Metot kitabı ve özellikleri

Gr 1	Gr2	Gr3	Gr4	Gr5
Teknik Çalışmaların yapıldığı bir kitap vardır. Her çocuğa hepsi uygulanmaz. Çocuğun eksiğine, gidişatına göre seçer kullanırsınız. Daha sonra etütler gelir.Olmazsa olmaz etütler vardır.	Sıralı, basitten karmaşığa çalışmaların yer aldığı bir stilde olmalıdır.	Yarı zamanlılarda Alman etüt kitapları kullanıyorum. Metot kitaplar başlangıç aşamasında büyük önem taşıyor. İlk iki ayda çalmaktan zevk alacağı parçalar olmalı. Sadece yay çekerek ders yapılmamalı, çocuğun motive edilmesi (çalmaktan zevk alacağı parçalarla) önemli.	Teknik çalıştırıcı, doğru basamakları izleyen, melodik parçalarla donanımlı olmalı.	Rusya metodu ve Rus ekolü kitapları kullanıyorum. Kol ağırlığı(Sıkarak değil ağırlık uygulayarak çalmak.) ve doğru duruşu aksatmadan mevcut ekolleri kapsamını çocuğun kişisel yatkınlığına göre uygun metotları kullanıyorum.

Tablo 10–2: Metot kitabı ve özellikleri

Gr6	Gr7	Gr8	Gr9	Gr10
Gamların, kulağa yatkın parçaların yer aldığı çalışma kitabıdır.	Seviyeye göre değişebilen, çocuğa en uygun çalışmaların yer aldığı çalışma kitabıdır.	Metot kitabı yok. Kimse yazamaz. Yazılı olduğunda çalışamaz. Uygulamalı olmalı.	Dikkat çekme azlığına göre teknik geliştirici kitaplardır. Metot kitabını öğretmen kullanır.	Sağ el hareketlerini en açık şekilde gösterip, bunları sıkmadan tekrar ettirmelidir.

Tablo 10–3: Metot kitabı ve özellikleri

Gr11	Gr12	Gr13	Gr14	Gr15
İnsan yetiştirmek. Zaten her eğitimde hedef budur. Her şeyden önce insan olmak gerekir. Yaş gruplarına göre de hedefim değişmez.	Yetenekler farklı oluyor. Yaş farkı gözetmeksizin, çok iyi bir keman sanatçısı olması, işinin en iyisi olması ve orta seviye bir kemancı olmaması benim hedefimdir.	Küçük yaş gruplarında hedefim, kemanın doğru tutuş,duruş, teknik çalışmaları,parmakları, elleri doğru yerleştirerek keman çalmasını öğrenmesi. İleri yaşlarda ise keman çalmada usta konumuna gelmesi.	Müzik öğretmenliğine, keman eğitimi almak isteyenlere, yüksel öğretimde keman eğitimcisi olacıklara öğrenme gelişim hızlarına göre hedefler koyduk.	İşin en doğrusunu, en iyi şekilde öğrenmesini sağlamak benim hedefimdir. Öğrencilerin seviyelerine göre hedeflerim çeşitlenebilir. Keman çalmayı önceden bilen ve güçlü eserler çalışmış bir çocukla, daha yeni kemana başlayan bir çocuğa koymuş olduğum hedefler farklılık gösterir.

Tablo 10’da çıkan sonuçlar, uzmanlara yöneltilen görüşme sorularından 7 nolu soruya verilen cevaplardır

Metot (kaynak kitap) kavramını tanımlar mısınız? Zihninizdeki keman metodunu anlatır mısınız?

- Sizce bir keman metodunun içeriğinde neler olmalı?

Görüşmeciler bu soruda metot kitabının tanımını yapmışlardır. Verilen cevaplardan çıkarılan en genel tanıma göre, keman üzerinde temel çalışmaları pekiştiren, aşamalı olarak birbirini tamamlayan egzersizlerden oluşan ve öğrenciyi, etüt ve esere hazırlayan, içinde keman edebiyatından seçilmiş çalışmaları barındıran teknik, eğitim kitaplarıdır. Bir başka ifade ile “*Yöntemler bileşkesidir*”. Metot kitapları basitten karmaşığa aşamalı bir sıra ile düzenlenmiş, çocuğu motive edici, çalmaktan zevk alacağı parçalarla donanımlı, özellikle başlangıç aşaması küçük yaş grubuna uygun renklerin, resimlerin ve güzel şarkıların yer aldığı, çocuğu çalıştırırken sıkmayan çalışmaların yer aldığı kitaplar olmalıdır. Metot kitapları ile materyaller arasında farklılıklar vardır. Materyal, alıştırımların, etütlerin, dizi çalışmalarının yer aldığı kaynaklar olduğu tanımı yapılmıştır. Örneğin Seybold, Sevicik, Crickboom materyaldir. Öğreticilerin bazı materyalleri, metot kitabı adı ile kullanılmakta olduğu saptanmıştır.

Tablo 11–1: Metot kitabı seçiminin dayandığı etkenler

Gr 1	Gr2	Gr3	Gr4	Gr5
Uygulamamız gereken bir müfredat var. 1 ya da 2 oktavlık gam, 1 küçük parça, 1 etüt sınavlarda çalınması zorunlu çalışmalar. Öğrenci seviyesi de metot seçimimi belirleyen etkenlerden biri. Çocuğun önünü açmak önemli bazen müfredat dışına çıkılabiliyor. Özellikle yetenekli gördüğünüz çocuklarda sadece müfredatı uygulamak yanlış olur. <u>“Çocuk limon gibidir, ne kadar sıkarsanız o kadar verimli olabilirsiniz.”</u>	Müfredata uygunluk(1 ya da 2 oktavlık gam, 1 küçük parça, 1 etüt sınavlarda çalınması zorunlu çalışmalar.), çocuğa uygun düzeyde çalınacak parçalar. Çocuğun eksik yönünü tamamlama ve olan potansiyeli ortaya çıkarmak önemli.	Müfredata uygunluk(1 ya da 2 oktavlık gam, 1 küçük parça, 1 etüt sınavlarda çalınması zorunlu çalışmalar. Minimum üç küçük parça.).Programa uygun olarak çalışıyorum.	Kendi eğitim sürecinde kullandığım metotları kullanıyorum. Çünlü nasıl çalıştırıldıklarını biliyorum.	Müfredata uyuyorum. (1 oktav gam, 1 etüt, 1 parça) Bunun yanında çocuğun yeteneği de önemli bir etken oluyor.

Tablo 11–2: Metot kitabı seçiminin dayandığı etkenler

Gr6	Gr7	Gr8	Gr9	Gr10
Müfredata uyuyorum.(1 oktav gam, 1 etüt, 1 parça) konçertoyu 2. sınıfta çocuğun seviyesine göre çaldırıyoruz ya da çaldırmıyoruz.	Müfredata uyuyorum.(1 oktav gam, 1 etüt, 1 parça)	Müfredata uyuyorum. (1 oktav gam, 1 etüt, 1 parça). Öğrencinin seviyesi de önemli bir etken.	Müfredata uyuyorum. Öğrenci, etkilemiyor.	Müfredata uyuyorum. (orta 1: tek pozisyon, orta 2:pozisyon ve arşe teknikleri, orta 3:çift ses, 4. ve 5. pozisyon ve arşe kullanım teknikleri.)Bu müfredata uygun olarak herhangi bir metot seçebilirsiniz. Erkek öğrenciler, bir etütten sıkıldıkları için onlara daha fazla etüt veriyorum. Vermiş olduğum etüdü yüzde yüz öğrenmeseler de diğer etütlere geçebiliyorum.

Tablo 11-3: Metot kitabı seçiminin dayandığı etkenler

Gr11	Gr12	Gr13	Gr14	Gr15
Öğrencinin derse hazırlıklı gelmesi, düzeyi etkiliyor. Çok başarılı bir çocuk, bazen derse geldiğinde o gün başarısız olabiliyor. Ama ben biliyorum ki çocuk o çalışmayı yapabilecek düzeyde. Ben de düzeyi, disiplini korumaya çalışarak derse devam ediyorum. Öğrencinin o günkü derse gelişindeki hazır bulunuşluluk çok önemli.	Uymamız gereken bir müfredatımız var. Beş ayda bir sınav yapıyoruz. Bu müfredata uygun olarak gam, arpej, etüt, küçük parça, konçerto çalışarak derslerimizi yapıyoruz.	Müfredata uyuyorum. Öğrencilerin kendi programları var. Yetenekli, orta yetenekli, ve yeteneksiz öğrenciler var. Ders işlenişi, bu gruplamaya göre değişiyor.	Mesleki müzik eğitiminde programlar belirleyicidir. Örgün eğitim kurumlarında M.E.B'e bağlı olarak yazılan metotlar farklı oluyor.Esneklik ilkesinden yararlanarak bu programı uyguluyoruz. Aslında bir kitaba bağlı kalmak, metot kitap, sağlam ve programa uygunsa programı geliştirir. Öğretmen ve öğrenci bu konuda işbirliği içinde olmalıdır. Öğretmen, öğrenciye alıştırma yazdırabilir.	Çocuk için belirlemiş hedefe en güzel ve en doğru şekilde götüren, çocuğun seviyesine uygun metot kitaplarım içindeki çalışmaları seçiyorum.

Tablo 11'de çıkan sonuçlar, uzmanlara yöneltilen görüşme sorularından 12 nolu soruya verilen cevaplardır

Metot(kaynak kitap) seçiminizi neler belirlemekte?

Sonda: Derse hazırlık açısından belirtiniz.

Öğrenci düzeyi açısından belirtiniz.

Dersin işlenişi açısından belirtiniz

Öğrencilerin çalışması açısından belirtiniz

Görüşmeciler, metot kitabı seçimlerini müfredata göre yapmaktadırlar. Görüşme yapılan konservatuar müfredatı, 7-11 yaş grubu (yarı zamanlı) için: . 1 ya da 2 oktavlık gam, 1 küçük parça, 1 etüt sınavlarda çalınması zorunlu çalışmalar

olarak belirtilmiştir. Müfredata uygun olarak belirlenen metot kitaplarını, bu kitaplara eş değerde olan metot kitaplarını derslerine biraz esneklik katarak kullanmaktadırlar. Bu esnekliğin, öğrencinin düzeyi, yapabilirliği, ilerleyiş hızı, eksiklerine ve derse gelişindeki hazırlığına dayanmakta olduğu sonucu saptanmıştır.

Tablo 12–1:Metot kitapları üzerine görüşler

Gr 1	Gr2	Gr3	Gr4	Gr5
Eksik yönleri yok.	Eksik yönleri yok. Öğrencilerin önerilerini değerlendiriyorum	Eksik yönleri yok.	Eksik yönleri yok.	Her metotta eksik bir yön vardır. Öğretmen, iyi olanı bulup öğrencinin düzeyine göre uygun olanı çaldırmalı.

Tablo 12–2:Metot kitapları üzerine görüşler

Gr6	Gr7	Gr8	Gr9	Gr10
Eksik yönleri yok.	Eksik yön olarak, Kaynaklar Rusça. Türkçe'ye çevrilebilir. Örneğin beş Rus kitabı var, bu kitaplardan en yararlı olan bana belirtilmeli. En iyi, en yararlı kitabı bulmak çok zaman alıyor.	Çok eksik yönleri var. Çok uzun, melodi yönünden az, piyano eşlikleri yok.	Egzersizleri güçlendirici çalışmalar yapıyorum. Fiziksel yönden çocuklar zorlanabiliyorlar. (Duruş, keman tutuşu, Kemanı taşıma ve arşe kullanımı)	Yeterli buluyorum. Doğru bir sıra ile giderseniz, gereken çalışmaları izlerseniz yeterli oluyor. (Blooh serisi, Kayser, Küçük Dont, Kruetzer, Rode, Gavinne, Büyük Dont, Paganini.)

Tablo 12–3:Metot kitapları üzerine görüşler

Gr11	GR12	Gr13	Gr14	Gr15
Fazlası var, eksiki yok. “ <u>Metot kitapları bir denizdir.Biz avucumuzu uzatıp sadece çok azını alabiliriz. Ama deniz, yerinde durur.</u> ”	Yeterli buluyorum.	Yeterli buluyorum. Hepsinin üzerinde emek var. Onları dkkatlice okumak lazım.	Her metot kitabının eksik yönü vardır. Hiçbir metot kitabı tek başına ihtiyacı karşılayamaz. Metot kitabı kişiye bağlıdır. Seçilmişlerin yer aldığı albümler olabilir.	Eksik bulduğum yerleri değiştiriyorum. Ufak ayrıntıları, “çocuk nasıl güzel çalabilir?” diye düzeltmeler yapıyorum . Revizyonları, çocuklara uygun, kolay ve yararlı olması amacıyla en uygun şekle getiriyorum. Kaliteli müzik yapmak önemlidir.

Tablo 12’de çıkan sonuçlar, uzmanlara yöneltilen görüşme sorularından 16 nolu soruya verilen cevaplardır

Kullandığınız metotları(kaynak kitap) nasıl değerlendiririniz?

Sonda: Eksik yönleri var mı? Eksik yönleri varsa bu eksik yönü tamamlama çalışması yapıyor musunuz?

Görüşmecilerin verdiği cevaplar iki grupta toplanmaktadır. Görüşmecilerden bir kısmı, metot kitaplarını yeterli olarak değerlendirmişlerdir. “Metot kitapları bir denizdir.Biz avucumuzu uzatıp sadece çok azını alabiliriz. Ama deniz, yerinde durur.”cevabı metot kitaplarının fazlasının bile olduğu görüşü ileri sürülmüştür. Görüşmecilerin diğer kısmı ise her metotta eksik bir yön olduğu görüşünü ileri sürmüşlerdir. Metot kitaplarındaki eksiklikleri verilen cevaplara göre maddeleyecek olursak:

- Kaynakların yabancı dilde olması, (Türkçeye çevrilebilir)
- En iyi, en yararlı kitabı bulmanın çok zaman alması,
- Çok uzun, melodi yönünden az, piyano eşlikleri olmaması,
- Fiziksel yönden çocuklar zorlaması,
- Hiçbir metot kitabının tek başına ihtiyacı karşılayamayacağı,
- Revizyonları, çocuklara uygun, kolay ve yararlı olacak şekilde düzenlenmiş olmaması sonuçları ortaya çıkmıştır.

Tablo 13–1: 7–11 yaş grubunda kullanılan keman metot kitaplarına öğrencilerin verdiği bilişsel ve duyuşsal tepkiler

Gr 1	Gr2	Gr3	Gr4	Gr5
Öğrenciden öğrenciye farklılık gösterir. Kimi öğrenci analiz yapabiliyor, kimisi yapamıyor. Bu durumda birlikte, beraber kavramaya ve uygulamaya çalışıyoruz.	Kullandığım kitaplar, görsel destekli olduğu için analiz edebiliyorlar. Bunun yanında örnek çalma yaparak ödev de veriyorum.	Çalışılan çalışmayı anlatıyor ve ne işe yaradığını anlatıyorum.	Öğrenciye göre farklılık gösteriyor. İhtiyaca göre birlikte çalışıp, uyguluyorum.Genel olarak önce çalıp öğrenciye yapılacak çalışmayı dinletiyorum.	Önce vuruş ve ritimleri ile okutup solfej çalışması yaptırıyorum.

Tablo 13–2: 7-11 yaş grubunda kullanılan keman metot kitaplarına öğrencilerin verdiği bilişsel ve duyuşsal tepkiler

Gr6	Gr7	Gr8	Gr9	Gr10
Anlatım yönteminin yanında gösterip yaptırıyor ve öğrenciye uygulatıyorum.	Notayı çocuğun önüne koyarım. Bona ve solfej çalışmalarını yap derim. Bu çalışmalardan sonra kemani eline veriyorum. Birkaç defa yaptırıyorum. Neler görüyorsun diye soruyorum?(Nüansları, tonalitesi, gamı...)	Çalışmalar teknik olduğu için anlatıp, uygulama çalışmaları yaptırıyorum.	Usta- çırak ilişkisine dayanan bir şekilde ders yapıyorum. Dinletiyorum, dinliyorum ve tavsiyelerim oluyor.	Yapılacak çalışmayı anlatıyorum, anlamadıysa tekrar ediyorum.(Tekrar sayım öğrencilere göre değişiyor.) Gösterip yaptırıyorum.

Tablo 13–3: 7-11 yaş grubunda kullanılan keman metot kitaplarına öğrencilerin verdiği bilişsel ve duyuşsal tepkiler

Gr11	GR12	Gr13	Gr14	Gr15
Keman çalmak çok kolay. <u>“Kullandığımız yedi nota var, bunlara verilecek bilişsel tepkiler ne olabilir ki?”</u> onları sadece karışık olarak çalacaklar. Ama yapılan bu çalışma mükemmel olmalı.	Birlikte, birebir bir ders olduğu için anlaşılmayan algılanamayan yerde ben anlatıyor ve gösteriyorum.	Zorluk çekmiyorlar. Örnek çalışmaları onlara gösteriyorum, anlatıyorum.	Materyalleri, metot kitaplarını severek çalışıyorlar. İtici durumlardan ders alırım, sevilmeyen etüdü öğrenciye çözümlerim. Gelişim hızına ve öğrenmesine, ihtiyacına uygun çalışmalar veririm.	Verdiğim çalışmaları öncelikle öğrenciye tanıtıyorum, yararını anlatıyorum. Öncelikle çalıp örneklendiriyorum. Daha sonra öğrenciye çaldırıyorum Böylelikle kavramada herhangi bir sorun olmuyor.

Tablo 13’te çıkan sonuçlar, uzmanlara yöneltilen görüşme sorularından 20 nolu soruya verilen cevaplardır

7-11 yaş grubunda kullandığınız keman metotlarına öğrencilerinizin verdiği bilişsel tepkiler nelerdir?

Derste kullanılan metot kitaplarına öğrencilerin verdikleri bilişsel tepkiler, farklılık göstermektedir. Öğrencinin kavrama gücü, çalışma üzerinde deşifre ve solfej yapabilirliği öğretmenin kullandığı yöntemi de etkileyen bir durum olduğu sonucu ortaya çıkmıştır. Bunun yanında “Kullandığımız yedi nota var, bunlara verilecek bilişsel tepkiler ne olabilir ki?” cevabı da keman çalmanın zor bir iş olmadığı, çocuğun kavramakta zorlanmasının mümkün olmadığı bir görüş ileri sürülmüştür. Keman eğitimi bire bir yapılan bir eğitim olduğu için, öğretmenin öğrenciye gösterip-yaptırma, anlatım yöntemlerini kullanarak dersi işlemesi, olumsuz bilişsel tepkileri önlemekte olduğu sonucu saptanmıştır.

7-11 yaş grubunda kullanılan keman metot kitaplarına öğrencilerin verdiği duyuşsal tepkiler:

Uzman öğretmenler bu soru ile ilgili görüşlerini şu şekilde belirtmişlerdir: Konservatuarda alınan keman eğitiminin bir hobi olmadığı, buraya gelen öğrencinin yapması zorunlu çalışmalar olduğu ve öğrencinin, sevip sevmeme gibi bir tercih hakkının olmadığı görüşleri ileri sürülmüştür. Öğrencilerin düzeylerinin birbirinden farklı olması, öğrencinin artışı ve eksisine göre eksik yönü tamamlayıcı, kullanılan metot ve etüt kitaplarına paralel çalışmalar verildiği sonucu saptanmıştır.

Tablo 14–1: . 7–11 yaş grubunda kullandığınız keman metot kitaplarının öğrencilerin fiziksel gelişim özelliklerine uygunluğu

Gr 1	Gr2	Gr3	Gr4	Gr5
Enstrüman çalan bir kişinin jimnastik, yüzme, yoga gibi sporlar yapması gerekli. Bu sporlar vücudu rahatlatıyor. Öğrencilerime kimi zaman oturarak, bacaklarını uzatarak keman çaldırıyorum. Meditasyon da önemli. Küçük çocuklar için sıkıcı olabilir ama özellikle sahneye çıkanların yapması gerekir. İşimizi ve bu sporları bir araya getirdiğimiz zaman aldığımız sonuç farklı oluyor.	Kullandığım metotlar uygun.	Farklı fiziksel zorluklarla karşılaşyorum. Önemli olan, doğru duruş ve kemana doğru tutuş baştan verilmeli.	Metot kitabına bağlı bir durum değil. Tamamen öğretmene bağlı bir durum. Çocuğun fiziğine uygun alıştırma lar yapılabilir.	Farklı metotlar kullandığım için bu tür bir sorun yaşamıyorum.

Tablo 14–2: . 7–11 yaş grubunda kullandığınız keman metot kitaplarının öğrencilerin fiziksel gelişim özelliklerine uygunluğu

Gr6	Gr7	Gr8	Gr9	Gr10
Kullandığım metotlar uygun.	Yetenekle bağlantılı bir durum. Bazı öğrencilerde kulak duyuyor ama enstrümana yatkınlık yok, parmakları çalışmıyor. Ben de farklı çözümler bulmaya çalışıyorum.	Kullandığım metotlar uygun	Fiziksel yönden çocuklar zorlanabiliyorlar. (Duruş, keman tutuşu, Kemanı taşıma ve arşe kullanımı)	Keman çalmada vücut zaten doğal olmayan bir duruşta oluyor. Kullandığım metotlardan kaynaklanan bir sorun yaşamıyorum.

Tablo 14–3: 7–11 yaş grubunda kullandığınız keman metot kitaplarının öğrencilerin fiziksel gelişim özelliklerine uygunluğu

Gr11	Gr12	Gr13	Gr14	Gr15
Kullandığım metotlar uygun.	Kullandığım metotlar uygun.	Kullandığım metotlar uygun.	Ne zaman, hangisine ne kadar ihtiyacı var?Bu soruların cevabına göre bu sürece alıştırırım.Beceriler ve kazanımlar nelerdir?, bireysel farklılıklara göre kullanılan materyali değiştiririm.	Kullandığım metotlarda fiziksel yapıyı zorlayan bir şey yok. Kemanın tutuşu, yayın tutuşu ve parmakların tuşe üzerindeki yeri en uygun tabi şekilleri ile veriliyor.

Tablo 14'te çıkan sonuçlar, uzmanlara yöneltilen görüşme sorularından 22 nolu soruya verilen cevaplardır

7-11 yaş grubunda kullandığınız keman metot kitaplarını, öğrencilerinizin fiziksel gelişim özelliklerine uygunluğu bakımından nasıl değerlendirirsiniz?

Keman çalma, vücudun doğal olmayan bir duruşta gerçekleştiği için keman metot kitaplarının fiziksel yapıyı zorlayıcı bir etkisi olmadığı görüşü ileri sürülmüştür. Bunun yanında, kullanılan metot kitaplarda bu tür sorunlarla karşılaşılabilirdiği, bu sorunun öğretmenin çocuğa uygun egzersiz çalışmalar yaparak giderdiği sonucuna da ulaşılmıştır.

Tablo 15–1: 7-11 yaş grubunda kullanılan keman metot kitaplarının diğer yaş gruplarında kullanılan keman metotlarının ile benzer ve farklı yönleri

Gr 1	Gr2	Gr3	Gr4	Gr5
Tabi ki değişiyor. Başlangıç aşamasında yarı zamanlı öğrenciler için izlediğimiz bir müfredat ve kullandığımız metotlar var. Çoğun yeteneği, çalışması doğrultusunda izlenen yol farklı olabiliyor.	Farklı ama aynı da olabiliyor. Normal sisteme geçiş yapıyorum. Altı aylık süreçte başlangıç aşamasının sonunda birinci kitap bitiyor.	Başlangıç aşamasında yarı zamanlı öğrenciler için izlediğimiz bir müfredat ve kullandığımız metotlar var.	Başlangıç aşaması aynı ama ilerleyiş farklı oluyor.	Başlangıç aşaması aynı ama ilerleyiş farklı oluyor. Büyük yaştaki öğrencilerde eklemler sertleştiği için farklı bir gidişat izleniyor.

Tablo 15–2: 7-11 yaş grubunda kullanılan keman metot kitaplarının diğer yaş gruplarında kullanılan keman metotlarının ile benzer ve farklı yönleri

Gr6	Gr7	Gr8	Gr9	Gr10
Aynı başlangıcı yapıyoruz.	Benzer bir başlangıç yapıyoruz ama öğrencinin ilerleme şekli farklı oluyor.	Aynı başlangıcı yapıyoruz.	İlerleyiş farklı oluyor.	Başlangıç aşaması aynı ama ilerleyiş farklı oluyor

Tablo 15–3: 7–11 yaş grubunda kullanılan keman metot kitaplarının diğer yaş gruplarında kullanılan keman metotlarının ile benzer ve farklı yönleri

Gr11	GR12	Gr13	Gr14	Gr15
Herhangi bir farklılık yok.	Küçük yaş grupları ile büyük yaş grupları arasında kullanılan metotlarda farklılık oluyor. Küçük yaşlarda kullandığım metot, o yaş grubuna hitap eden ezgiler ve anlatımlarla yazılmış. Ama büyük yaş grubunda o yaşa hitap edecek disiplinle yazılmış metotlar var.	Herhangi bir farklılık yok.	Başlangıç aşamasında kullanılan metotlar aynıdır. Yaş grubuna uygun olarak başlangıç metotları olmalıdır. Benzer yönler: genel yapı, insan ve keman yapısı uyumludur. Farklılık: gelişim evrelerine ve yaşa göre değişik olması.	Herhangi bir farklılık yok. Başlangıç aşamasında kullandığım metotları yaş farklılıklarına göre vermiyorum.

Tablo 15’te çıkan sonuçlar, uzmanlara yöneltilen görüşme sorularından 23 nolu soruya verilen cevaplardır

7–11 yaş grubunda kullandığınız keman metotlarının diğer yaş gruplarında kullanılan keman metotlarının ile benzer ve farklı yönleri var mı? Açıklar mısınız?

Görüşmecilerin genel olarak verdikleri cevaplar, kemana yeni başlayan bir öğrencinin yaşı kaç olursa olsun, başlangıç aşamasında kullanılan metot kitapların aynı olduğu, ama öğrencinin ilerleyiş hızına, çalışmasına ve yeteneğine göre kullanılan metot kitapların farklılaştığıdır. Başlangıç aşamasında insanın ve kemanın yapısı arasındaki uyumun temel olarak alınması, kullanılan metot kitapları arasındaki benzer yönü; kişinin gelişim evrelerinin, yaşının farklı olması ise kullanılan metot kitapları arasındaki farklı yönü sonucu ortaya çıkmıştır. Bunun yanında 7-11 yaş grubu için uyulması gereken bir müfredat ve bu müfredata uygun kullanılan metot kitapların olduğu cevabı da farklı bir sonuç oluşturmaktadır.

Tablo 16–1: 7-11 yaş grubunda kullanılan keman metot kitaplarında yer alan görsel ve işitsel özellikler

Gr 1	Gr2	Gr3	Gr4	Gr5
Görsel özellikler muhakkak olmalı. Tekerlemeler, popüler şarkılar, halk türküleri olabilir. Kullandığım metotlarda hepsinde değil ama Türk ezgileri de olabiliyor. Onları çelip çıkarmak gerekli. Kendi çalışmalarınıza bu ezgileri toplayarak katabilirsiniz. Çünkü özellikle halk türküleri, bizim için önemli bir kaynak. Derste çocuğa Bildiğiniz herhangi bir türküyü yazabilirsiniz. Bunlar tamamen öğretmene, öğretmenin yapabilirliğine bağlı çalışmalardır.	Başlangıç aşamasında kullandığım üç kitaplık seride bu özellikler yer almakta. Görsel bir destek bu yaş için önemli. Kitapta şarkılar resimlerle desteklenmeli; doğru keman tutuşu resimleri ile şematik olarak açıklanan kitaplar olmalı. Nota yazımları bu yaş grubunun okuyacağı şekilde yapılmalı.	Bu yaşa yönelik çalışma kitaplarını kullanıyorum. Kitapta resimler var. Keman tanıtımı resimlerle anlatılıyor. Çocuk boş tel çalışırken, alt partiyi öğretmen çalışıyor. Çocuklar bu çalışmayı zevkle yapıyor.	Renk mühim değil, resimlerle desteklenebilir. Alman metot kitaplarında yazılan söze uygun resimler var. Halk türkülerini bu yaş ve başlangıç aşaması için uygun bulmuyorum. Tonlar değiştirilebilir, kemanda çalmaya uygun hale getirilerek öğretilir. Uygun bulmama sebebim, halk türkülerinin makamları bizim başlangıçta öğrettiğimiz ton ile örtüşmüyor. Ters parmak basışları var. Fa diyez ve do natürel gibi.	Görsel özellikler az, işitsel olarak ise kullanılan metotların cd'si olmalı. Mesela Suzuki metot kitaplarının cd'leri var. Ezberleterek çaldırıp söylüyor.

Tablo 16–2: 7–11 yaş grubunda kullanılan keman metot kitaplarında yer alan görsel ve işitsel özellikler

Gr6	Gr7	Gr8	Gr9	Gr10
Bu yaşa uygun piyano eşlikli parçalar, resimlerin ve renklerin yer aldığı kitaplar, bu yaş grubu çocukları için önemlidir. Derslerimde bu tür kitaplar, çalışmalar kullanmaya dikkat ediyorum.	5-7 yaş grubu çocuklarında görsel özellikler ilgi çekici oluyor. Çocuk, resimlerle oyunu bağdaştırıyor. İşitsel olarak ise örneğin çocuklar daha dün annemizin melodisini çabuk kavıyorlar.	Kullandığım metotlarda görsel özellikler yok. Gerekli de bulmuyorum. Resimler dikkati dağıtıyor ve çocuk oyun olarak görüyor. Burası mesleğe dönük olarak eğitim veriyor.	Görsel özellikler yok. İşitsel olarak ezgisel çalışmalar var.	Görsel özellikler yok. İşitsel olarak ezgisel çalışmalar var.

Tablo 16–3: 7–11 yaş grubunda kullanılan keman metot kitaplarında yer alan görsel ve işitsel özellikler

Gr11	Gr12	Gr13	Gr14	Gr15
Okul öncesi bir çocuğa okuma-yazma öğretilir. Rakamlar, elma, armut çizilerek(rakamları simgeleyen sayılar kadar) öğretilir. Motive etmek önemli bir enerji gerektirir. Çocuğu motive edici olan her şey metotlarda kullanılabilir.	Küçük yaş çocuklarına hitap eden şekiller, parçalara uygun resimler, tekerlemeler, halk türkülleri olabilir. Örneğin, mevsimleri anlatan bir şarkı çalacaksınız; benzetmeler kullanılarak bu resim yağmurun yağmasını, güneşin doğmasını ifade eden görsel anlatımlar kullanılabilir. Çok da güzel olur.	Görsel olarak değil ama, güncel müzikler, halk türkülleri ve popüler müzikler yer alabilir.	Kullandığım metotlarda bu tür özellikler yer almakta.	Hazırlamış olduğum kitaplarda, dünyaca ünlü seçkin örnekler yer almakta. Bu uzun çalışmalarla olan bir iş.

Tablo 16’da çıkan sonuçlar, uzmanlara yöneltilen görüşme sorularından 24 nolu soruya verilen cevaplardır
7–11 yaş grubunda kullandığınız keman metotlarında görsel ve işitsel özellikler ne oranda yer almakta? Lütfen açıkla mısınız?

Görüşmeciler, derslerinde kullandıkları metot kitaplarda bu tür özelliklerin yer almadığı, ama bu tür özelliklerin yer almasının 7–11 yaş grubu çocukları için ilgi çekici ve anlaşılır olacağı görüşlerini ileri sürmüşlerdir. Bunun yanında birkaç öğretici ise, görsel özelliklerin, resimlerin çocuğa oyunu anımsatacağı için dikkat dağıtıcı olacağı görüşlerini ileri sürmüşlerdir. Az da olsa öğreticilerden bir kaç kişi, derslerinde görsel ve işitsel özellikler bakımından bu yaş grubuna uygun metot kitaplar kullandıkları ve bu kitapların yararlı, geliştirici kitaplar olduğu sonucuna ulaşmışlardır.

Beşinci Alt Probleme Ait Bulgular ve Yorumları

7–11 yaş grubu çocukları için uygulanan keman eğitiminde en çok karşılaşılan sorunlar nelerdir?

Tablo 17–1: 7–11 yaş grubu çocukları keman eğitiminde karşılaşılan sorunlar

Gr 1	Gr2	Gr3	Gr4	Gr5
Her çocuk birbirinden farklı. Bunu araştırmayı düşünmedim. Süreç içerisinde deneme- yanılma yoluyla bu sorunları çözüyorum. Sabırsızlık, hiperaktiflik moda oldu. Bilgisayar, televizyon, tuhaf filimler... v.b çocukların kimyasını değiştirdi. Şimdiki çocuklar, son derece agresif ve sabırsız. Sorun çözme sistemim çocuklara göre değişiyor.	Konsantrasyon eksikliği sorunu var. Özellikle erkek öğrencilerde bu daha belirgin. Kendi başlarına çalışma sorunları var. Çalışma şeklini bilmiyorlar. Bu sorunu çözmek için tekrar tekrar anlatıyorum, ders tekrarı yapıyorum ve ayna karşısında çalıştırıyorum.	Çocukların zihniyetinde şöyle bir durum var: “ödev yapılır ve biter.” Kemanda rutin olarak yapılması gereken şeyler vardır. Bunu çocuğun ve ailenin kavraması gerekiyor. Çocuk, bu dersi haftada bir saatlik müzik dersi olarak algılıyor. Bu sorunu çözmek için derse girdiğimde öğrenciye on dakikalık bir süre tanıyorum çünkü kondisyon bu dakikadan sonra fark ediliyor.	Emin olamıyor, sıkılıyor. Enstrüman, zor geliyor. Ders esnasında ara verip sohbet ediyorum, sevmediği parça ona yararlı olamıyorsa o parçayı geçiyor, onun paralelinde başka bir parça veriyorum.	Sorun yaşamıyorum.

Tablo 17-2: 7-11 yaş grubu çocukları keman eğitiminde karşılaşılan sorunlar

Gr6	Gr7	Gr8	Gr9	Gr10
Çocuğa göre değişiyor. Her çocuk birbirinden farklı. Konsantrasyon sorunu oluyor. Çocuğun ruh durumuna göre ders yön alıyor.	Yarı zamanlı öğrenciler ağır bir okuldalar. Bunu üzerine bir de müzik eğitimi almak güç. Ulaşım zorluğu, uzaklık, tam gün okula giden çocuklar... Tatillerde de ders yapıyorum: hafta sonu, yaz tatili, şubat tatili... Kalan eksiklikleri bu şekilde kapatmaya çalışıyorum.	Dikkat toplama sorunu var. Derse isteksiz Gelebiliyor. Sabırlı olarak iletişim kurup öğrencinin seviyesine iniyorum.	Sorun yaşamıyorum.	Motivasyon sorunu yaşıyoruz. Burada yapılan her şey boş. Çünkü ailede, çevrede, toplumda bir dış motivasyon yok. Ne öğreniyorlar, ne yapıyorlar, ilerde ne yapacaklar bu soruları sormaya başladıkları anda yokuş aşağı inmeye başlıyorlar. Bu yüzden bu fikirleri akıllarına getirmemeye, buranın bambaşka bir dünya olduğunu anlatmaya çalışıyorum. Çocuklar, okul içinde izole yaşıyorlar. Konservatuarlının ne olduğunu bilmemek, anlamamak, bu işe değer vermemek... Konservatuarın dışına çıktığımızda bu izole ortadan kalkıyor ve biz de toplum ile karşı karşıya kalıyoruz.

Tablo 17-3: 7-11 yaş grubu çocukları keman eğitiminde karşılaşılan sorunlar

Gr11	Gr12	Gr13	Gr14	Gr15
İsteksizlik oluyor. Kurnaz öğrencilerim var. Bir şeyler yapmadığı halde yapmış gibi davranıyor. Üzerine gittiğim ve kızdığım zaman ağlamaya, sızlanmaya başlıyor. Daha fazla sevip, ilgi göstermek ve arkadaşça yaklaşmak bu tür durumlarda daha faydalı oluyor. Dersten zevk aldırarak önemli. Çocuk bu işi sevmiyor ve istemiyorsa onunla oturur, konuşurum, elinden tutar onu başka bir şeye yönlendiririm. İnsanların insan olabilmesi için maske takmamaları gerekir. O çocuğun hayatını ben çizemem buna birlikte karar vermeliyiz. Ben ne kadar istekli ve samimiysem karşımdaki de kendisini kurtarmak için o kadar istekli ve samimi olması gerekir.	Algılama, anlama zorluğu çekiyorlar. Çocukların hiç biri bu yüzden öğretmen olmak istemiyor. Öğretmenin sabrı çok önemli.	Anlama zorlukları oluyor. Çocuk, hiç anlamıyorsa o çocuğu bırakıyorum	Sorunlar olacak. Önemli olan sorunun ne olduğunu ve nasıl çözüleceğini bilmektir. Yaşam, sorun çözme şeklidir.	Yaşadığım bir sorun yok.

Tablo 17’de çıkan sonuçlar, uzmanlara yöneltilen görüşme sorularından 19 nolu soruya verilen cevaplardır

7–11 yaş grubu çocukları için uyguladığınız keman eğitiminde karşılaştığınız sorunlar var mı?

- Eğer sorun yaşıyorsanız, bu sorunu çözmek için ne yapıyorsunuz?

Görüşmecilerden alınan cevapları maddeleyecek olursak genel olarak:

- Çocukların, agresif ve sabırsız oluşu,
- Konsantrasyon eksikliği,
- Kendi başlarına çalışmamaları,
- Çalışma şeklini bilmemeleri,
- Emin olamayışları ve sıkılmaları,
- Enstrümanın zor gelişi,
- Dikkat toplayamama,
- Motivasyon.
- İsteksizlik,
- Algılama ve anlama zorluğu çekme.

Derslerde karşılaşılan sorunlar, bu maddeler üzerinde toplanmaktadır. Öğreticilerin bu sorunları çözme biçimi öğrencilere göre değişmektedir. Öğreticilerin sabırla ve anlayışla derse yaklaşımı, dersi sohbet havasına sokma, öğrenciye sevildiğini hissettirme, bu tür sorunları çözmede kullandıkları yöntemlerdir olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

BÖLÜM V

SONUÇ ve TARTIŞMA

Bu bölümde, araştırmanın problem ve alt problemlerine ait verilerin çözümlenmesi ile elde edilen bulgular ve yorumlar doğrultusunda ulaşılan sonuçlara ve elde edilen sonuçların yapılan benzer araştırma sonuçları ile ilişkilerine yer verilmiştir.

“7–11 yaş grubu çocukları için kemana başlangıç aşamasında uygulanacak keman eğitimi nasıl olmalıdır?” şeklinde ifade edilen araştırma probleminin çözümlenmesi amacıyla oluşturulan alt problemler ile ilgili ulaşılan sonuçlar şu şekilde belirlenmiştir:

1) 7–11 yaş grubu çocukları için uygulanan keman eğitiminde kullanılan yöntem ve teknikler, öğrencinin kişisel yatkınlığı, yeteneği ve hangi amaçla bu eğitime başladığının bilinmesi doğrultusunda belirlenmektedir. Keman çalma, psikomotor davranışların daha belirgin olduğu bir alandır. 7–11 yaş grubu çocuklarında öğrenme stillerinin özümseyen öğrenme stili olması ve bu öğrenme stiline sahip çocukların izleyerek ve düşünerek öğrenmeleri nedeniyle, öğreticilerin kullandıkları yöntemler, anlatım, gösterip-yaptırma, uygulama; ileri aşamalarda ise tümevarım ve tümdengelim yöntemleri olmaktadır. Öğretmenin tecrübesine bağlı olarak, tek bir yönteme bağlı kalmadan, çocuğa en uygun yöntemler doğrultusunda uygulanan keman eğitiminin, başarılı, verimli ve hedef davranışları kazandırmaya yönelik bir eğitim süreci oluşturduğunu göstermektedir.

Kuramsal temeller bölümünde, 7–11 yaş grubu çocuklarında psikomotor gelişimine bakıldığında özellikle erkek çocukların, ince motor koordinasyonunda sorun olması nedeniyle erkek çocuklara bu dönemde daha itinalı davranılması ve bu kaslarını çalıştırıcı egzersizler verilmesi gerekmektedir.

7–11 yaş grubu çocuklarının duyuşsal gelişiminde 6 ve 10 yaşlar, kritik dönemlerdir. Çocukların bu yaşlarda kararsız ve tembel bir tutum sergiledikleri görülmektedir. Öğretim elemanlarına en çok karşılaştıkları sorunlar sorulduğunda da isteksizlik, agresiflik ve sabırsızlık gibi bulguların örtüştüğü görülmektedir.

Çocuğun bulunduğu yaş konumuna bağlı olarak, derslerde öğretmenlerin kendi yöntemleri doğrultusunda hazırlayacakları farklı araç-gereçlerin kullanımı, 7-11 yaş grubu çocuklarının motivasyonunu arttırmaktadır. Yapılan görüşmeler sonucunda, keman eğitimcilerinin derslerinde farklı bir araç-gereç kullanmadan keman eğitimi yaptıkları görülmektedir.

Keman eğitiminde en önemli unsurun çocuğun yeteneği olduğu, çocuğun fiziksel yapısına uygun bir keman seçimi ile başlayan, keman ve yay tutuşunun en doğal şekli ile somut örnekler, benzetmeler yapılarak keman eğitiminin gerçekleştirildiği belirlenmiştir. Keman eğitiminin sadece öğretmen-öğrenci arasında geçen bir süreç olmadığı, bu süreç içerisinde aile ve çevrenin yer aldığı özellikle, ailenin desteği, kontrol ve teşviğinin keman eğitimi sürecinde önemli bir yere sahip olduğu belirlenmiştir. Kimi keman eğitimcisinin “ Kişi ne öğrendiyse onu öğretir” yaklaşımı ile ders işlediği, kimi keman eğitimcisinin ise tecrübeleri sonucunda bulmuş olduğu, kendisine göre en doğru ve en mantıklı yöntem yaklaşımı ile keman eğitimi yaptıkları belirlenmiştir. Bu durum, keman eğitimcilerinin derslerinde uyguladıkları yöntem ve teknikleri çocuğun, yeteneğine, amacına, aile teşviğine göre belirlediklerini; çoğunlukla kendi keman eğitimlerinde görmüş oldukları öğretim yöntemlerini, metot kitaplarını, materyalleri kullanarak keman eğitimi yaptıklarını göstermektedir.

2005–2006 öğretim yılında Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Seminer dersi kapsamında, araştırmacı tarafından yapılan çalışmada on bir tane eğitim fakültesi keman eğitimcisiyle yapılan görüşme sonucunda da öğrencilerin, kendi keman öğrenim süreçlerinde yaşadıkları durumlar ve keman öğretimi yapmaya başladıkları süreçten itibaren kazandıkları deneyimler ve birikimlerle, kendilerine göre bir stil belirledikleri, bu stili uygularken, öğrencilerin

ilgi, yetenek ve kapasitelerini de göz önünde bulundurarak keman derslerini gerçekleştirdikleri bulgularının benzerlik gösterdiği görülmektedir.

2) Araştırmanın evreni çerçevesinde, 7–11 yaş grubu çocuklarında kullanılan keman metot kitapları arasında, yerli bir metot kitap kullanılmadığı, 7–11 yaş grubuna yönelik olarak düzenlenmiş, Rus metot kitaplarının kullanıldığı; bunun yanında, Seybold, Crickboom, Sevcik ve H.Sitt metot kitaplarının kullanıldığı belirlenmiştir. Keman eğitimcileri, metot kitaplarını karma bir yapı ile kullanmakta; öğrencilerin düzeyi, başarısı, artıları ve eksilerine göre izlenen metot kitabına, eş değer bir metot kitabının eklenebildiği belirlenmiştir. Bu durum derslerde kullanılan metot kitapları seçiminin, usta- çırak öğretimi ile belirlendiği, 7–11 yaş grubuna yönelik başlangıç metot kitapları olduğunu fakat çok nadir olarak kullanıldığını göstermektedir.

Köyüstün (1994) tarafından yapılan, Keman Başlangıç Metotlarına Eleştirel Bir Yaklaşım adlı Yüksek Lisans Tezi’nde, keman başlangıç metotları olarak, yabancı metot kitaplardan, C.H. Hohmann, H.Sitt, O.Sevcik, A.Moser, F. Kuchler, A. Seybold, E. Doflein; yerli metot kitaplardan da E. Günay, A. Uçan ve Ö.Can incelenmiştir. Bu durum, başlangıç aşaması keman öğretiminde kullanılan metot kitaplarda araştırma yapılan 1994 yılından bu yana herhangi bir farklılık olmadığını göstermektedir. Bunun yanında, ülkemizde kolaydan zora doğru rasyonel bir gidiş sağlanamadığından ve öğretmenlerin saplandıkları bir dizgeye sıkı sıkıya yapışmakta olduğundan öğretmenlerin, usta-çırak ilişkisi sonucu elde ettikleri birikimleri gene aynı yöntemle bir sonraki kuşaklara aktardıklarını belirtilmiştir. Bu durum, yapılan iki araştırmanın da sonuçları arasında paralellikler olduğunu göstermektedir.

2005–2006 öğretim yılında Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Seminer dersi kapsamında, araştırmacı tarafından yapılan çalışmada on bir tane eğitim fakültesi keman eğitimcisiyle yapılan görüşme sonucunda da öğrencilerin, müfredata uygun olarak, bunun yanında çocuğun yeteneği, ilerleyiş hızı ve yapabilirliğine göre kullanılan metot kitaplarına esneklik kazandırarak, keman eğitimi süreci sonucunda öğrencinin ulaşacağı hedefler ve öğretmenin metot

kitaplarını tanıması, kullanmış olması doğrultusunda metot kitaplarını belirledikleri konusundaki bulguların benzerlik gösterdiği görülmektedir.

3) 7-11 yaş grubu çocuklarında kullanılan keman metotlarında bulunması gereken nitelikler konusunda uzman öğretim elamanı görüşleri, 7-11 yaş grubu çocuklarında başlangıç aşaması için bir metot kitabının olması gerektiği, bu kitabın bu yaş grubuna uygun resimler, renkler, şekiller, anlatımlar ve çocuğun kulağına yatkın parçaların -özellikle iki sesli, piyano eşlikli- olması gerektiği belirlenmiştir. Bunu yanında birkaç öğreticinin, görsel ifadelerin yer aldığı kitapların, çocuğun ilgisini dağıtacağı, keman çalmanın oyun olarak görülmemesi gerektiği ve başlangıç yaşı ne olursa olsun, başlangıç eğitiminde aynı çalışmaların yapılacağı görüşleri de ileri sürülmüştür.

Öğrencilerin genel olarak, teknik ağırlıkta olan etütleri, egzersizleri ve gamları çalmayı sevmedikleri, daha çok herkesin kulağına hitap eden ezgisel çalışmaları, “*Kendilerini kemancı olarak gördükleri*” eserleri, iki sesli-piyano eşlikli parçaları çalmayı sevdikleri belirlenmiştir. Ama öğrenciler, kullanılan metot kitabını, verilen etüt, egzersiz ve parçaları sevme ya da sevmeme gibi bir seçim hakkına sahip değildir. Keman eğitimcileri, bu işin hobi olmadığını, yapılan çalışmaların yararını anlatarak öğrenciyi güdülemeleri, kullanılan metot kitapları ve çalışmalara verilen tepkileri ortadan kaldırdığı görüşlerini ileri sürmüşlerdir. Keman eğitimcileri kendi keman eğitim süreçlerinde, ezgisel ağırlıkta olan, “*Kendi yaşının müzik kültürüne uyan, keman çalmayı çekici kılan , soyut alıştırmalar yerine somut alıştırmaların yer aldığı*”, kendilerini çalarken güvende hissettikleri parçaları çalmaktan zevk aldıkları belirlenmiştir. Bu durum, keman çalmayı çekici kılacak çalışmaların, öğrencide çalma isteği ve merakı uyandıracağını, yapılan keman eğitimi, hobi olarak seçilmemişse öğrencinin kullanılan metot kitaplar, çalışılan etüt, egzersiz ve parçalar üzerinde tercih hakkı olmadığını göstermektedir.

7-11 yaş grubu çocukları, bilişsel gelişim dönemlerinden somut işlemler dönemindedirler. Bu dönemde olan çocuklar, problem çözme yöntemlerini somut yollarla gerçekleştirirler. Bu nedenle, keman eğitiminde kullanılan somut örnekler,

çocuğun rahatça algılayabileceği benzetmeler, ortaya çıkabilecek olumsuz bilişsel davranışları önlemede önem taşımaktadır.

Köyüstün (1994)'ün, Keman Başlangıç Metotlarına Eleştirel Bir Yaklaşım adlı Yüksek Lisans Tezi'nde, kendi öz kültürümüzün uluslararası teknikle birleştirilerek bir keman eğitimi dağarcığının yaratılması gerektiği önerisi sunulmuştur. Bu durum, keman metot kitaplarında kendi halk kültürümüzden örnekler bulunmasının önemli ve de güzel olacağı bulguları ile benzerlik göstermektedir.

2005–2006 öğretim yılında Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Seminer dersi kapsamında, araştırmacı tarafından yapılan çalışmada on bir tane eğitim fakültesi keman eğitimcisiyle yapılan görüşme sonucunda da öğrencilerin, özellikle 7–11 yaş grubu başlangıç aşamasında kullanılacak metot kitaplarda, renklerin, şekillerin ve resimlerin olmasının önemli ve de güzel olacağı, 7–11 yaş grubunda tekniksel çok fazla ayrıntıya girilerek ezgisel çalışmalardan çocukların uzaklaştırılmaması gerektiği, çocukların kendi halk ezgilerini tanıyıp evrensel düzeye ulaştırılması gerektiği hakkındaki bulguların benzerlik gösterdiği görülmektedir.

4) 7–11 yaş grubu çocuklarına keman eğitimi veren öğretmenlerin kullandıkları keman metotlarını seçmelerini etkileyen etkenler, keman eğitimcilerinin, öğrencilere ulaştırmak istedikleri hedefleri oluşturan, kemani doğru tutabilen, doğru duruşa sahip, entanasyonu temiz, kaliteli ses üretmenin önemini anlamış; analiz, solfej ve deşifre yapabilen, repertuarı geniş hedef davranışları kazandırmak olduğu;” *Yöntemler bileşkesi*” olarak tanımlanan metot kitabının basitten karmaşığa aşamalı bir sıra ile düzenlenmiş, çocuğu motive edici, çalmaktan zevk alacağı parçalarla donanımlı, özellikle başlangıç aşaması küçük yaş grubuna uygun renklerin, resimlerin ve güzel şarkıların yer aldığı, çocuğu çalıştırırken sıkmayan çalışmalara yer veren özelliklerine sahip olması gerektiği belirlenmiştir. Keman eğitimcilerinin müfredata uygun olarak belirlenen metot kitaplarını ve bu kitaplara eş değerde olan metot kitapları derslerine biraz esneklik katarak

kullandıkları; bu esnekliğin, öğrencinin düzeyi, yapabilirliği, ilerleyiş hızı, eksiklerine ve derse gelişindeki hazırlığına dayanmakta olduğu belirlenmiştir. Bütün bu durumlar, keman eğitiminde belirlenen hedefler doğrultusunda kazandırılmak istenen hedef davranışlara ve müfredata uygun metot kitaplarını, öğrencinin yapabilirliğine göre eş değer metot kitapları öğreticilerin keman metot kitaplarını seçmelerini etkileyen etkenler olduğunu göstermektedir.

2005–2006 öğretim yılında Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Seminer dersi kapsamında, araştırmacı tarafından yapılan çalışmada on bir tane eğitim fakültesi keman eğitimcisine yapılan görüşme sonucunda da öğreticilerin, keman metot kitaplarını seçmelerini etkileyen etkenler:

- Öğretmenin zihnindeki taslak (Müfredat),
 - Öğrenci ilgisi, yeteneği, kapasitesi,
 - Aile beklentisi,
 - Metodun ulaşılabilirliği,
 - Metodun anlaşılabilirliği,
 - Keman eğitimi süreci sonucunda öğrencinin ulaşacağı hedefler,
 - Öğretmenin metot kitaplarını tanıması, kullanmış olması
- hakkındaki bulguların benzerlik gösterdiği görülmektedir.

Görüşme yapılan keman eğitimcileri, metot kitaplarını sayı bakımından yeterli olarak görmekte fakat Türkiye’de az metot kitabı olduğu görüşlerini belirtmişlerdir. Metot kitaplarının içeriği bakımından yeterliliği hakkında farklı görüşler ileri sürülmüştür. Görüşmecilerin bir kısmı kullandıkları metot kitaplarının yeterli olduğunu söylerken, bir kısmı ise her metot kitabında eksik bir yön olduğu görüşlerini ileri sürmüşlerdir. Bu durum, metot kitaplarını kullanan kişiye göre hem nicelik hem de nitelik yönünden farklı görüşler olabileceği sonucunu göstermektedir.

2005–2006 öğretim yılında Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Seminer dersi kapsamında, araştırmacı tarafından yapılan çalışmada on bir tane eğitim fakültesi keman eğitimcisine yapılan görüşme sonucunda da öğreticilerin,

metot kitaplarını, nicel olarak yeterli buldukları fakat nitel olarak bazı eksikliklerinin olduğu, bu eksikliklerin:

- Etüt sıralama tutarlılığının olmaması,
- Bir tekniği pekiştiren çalışmalar olmaması,
- Teknik ağırlığı olan ezgiselliği çok fazla olamayan çalışmaların yer alması,
- Kendi ulusal müziğimizden, halk ezgilerimizden yoksun oluşu,
- Çocuğa çok fazla bilgi aktararak zaman alması, şeklindeki bulguların benzerlik gösterdiği görülmektedir.

Keman eğitimi bire bir yapılan bir eğitim olduğu için, öğretmenin öğrenciye gösterip-yaptırma, anlatım yöntemlerini kullanarak dersi işlemesi, olumsuz bilişsel tepkileri önlemekte olduğu, keman eğitimini mesleki açıdan seçen öğrencilerin yapacakları çalışmaların yararını düşünerek derste kullanılan metot kitaplar, etütler, egzersizler, parçalar hakkında tercih hakkı olmadığı nedeniyle duyuşsal tepkileri sadece verilen çalışmalar üzerinde gösterebildikleri, öğrencinin fiziksel yapısına göre düzenlenmiş bir keman eğitiminin fiziksel rahatsızlıkları önleyici olduğu, görüşleri belirtilmiştir. Bu durum, keman eğitiminde bilişsel, duyuşsal ve fiziksel tepkilerin kaynağının kullanılan metot kitabı olmadığını, müfredata ve öğrenciye göre düzenlenmiş bir keman eğitimi sürecinin olduğunu göstermektedir.

2005–2006 öğretim yılında Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Seminer dersi kapsamında, araştırmacı tarafından yapılan çalışmada on bir tane eğitim fakültesi keman eğitimcisine yapılan görüşme sonucunda da öğreticilerin, kullanılan metot kitaplarda bilişsel, duyuşsal ve fiziksel özelliklere öğrencilerin olumlu tepkiler verdikleri konusundaki bulguların benzerlik gösterdiği görülmektedir.

7–11 yaş grubunda kullandığınız keman metotlarının diğer yaş gruplarında kullanılan keman metotlarının ile benzer ve farklı yönleri üzerinde ileri sürülen görüşler, başlangıç aşamasında insanın ve kemanın yapısı arasındaki uyumu temel

olarak alan metot kitaplarının her yaş grubunda kullanılması benzer yönü; kişinin gelişim evrelerinin, ilerleyiş ve çalışma hızının, keman çalma kapasitesinin durumuna göre kullanılan metot kitapları arasındaki farklı yönü olduğudur. Bu durum, keman eğitimi başlangıç aşamasında öğrencinin yaşı kaç olursa olsun kullanılan metot kitabının farklı bir özelliğe sahip olmadığı, farklı metot kitabı kullanımını etkileyen en önemli etkenin öğrencinin yeteneği, çalışma ve ilerleyiş hızı olduğu sonucunu göstermektedir.

2005–2006 öğretim yılında Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Seminer dersi kapsamında, araştırmacı tarafından yapılan çalışmada on bir tane eğitim fakültesi keman eğitimcisine yapılan görüşme sonucunda da öğretmenlerin, derslerinde kullandıkları metot kitapları seçimini yaş gruplarına göre yapmadıkları, keman çalma yaşı fark etmeksizin başlangıç aşamasında aynı metot kitaplarını ve aynı öğretim yöntemlerini kullandıkları konusundaki bulguların benzerlik gösterdiği görülmektedir.

Görüşme yapılan keman eğitimcileri, derslerinde kullandıkları metot kitaplarda görsel özelliklerin yer almadığı, işitsel özelliklerin yer aldığı, ama bu tür özelliklerin yer almasının 7–11 yaş grubu çocukları için ilgi çekici ve anlaşılır olacağı görüşlerini belirtirken, birkaç öğretici ise, görsel özelliklerin, resimlerin çocuğa oyunu anımsatacağı için dikkat dağıtıcı olacağı görüşlerini ileri sürmüşlerdir. Bu durum, metot kitapları içeriğinde görsel ve işitsel özelliklerin yer almasının önemi üzerinde keman eğitimcilerinin farklı görüşlere sahip olduğunu göstermektedir.

2005–2006 öğretim yılında Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Seminer dersi kapsamında, araştırmacı tarafından yapılan çalışmada on bir tane eğitim fakültesi keman eğitimcisine yapılan görüşme sonucunda da öğretmenlerin, kullanılan metot kitaplarda görsel özelliklerin sadece nota yazımının okunulurluğu ile açıklanabildiği, özellikle başlangıç aşamasında kullanılan metot kitaplarda, 7–11

yaş grubu için düzenlenmiş, bu yaş grubunun ilgisini çekebilecek görsel özellikler yer almasının gerektiği konusundaki bulguların benzerlik gösterdiği görülmektedir.

5) 7–11 yaş grubu çocukları için uygulanan keman eğitiminde en çok karşılaşılan sorunların,

- Çocukların, agresif ve sabırsız oluşu,
- Konsantrasyon eksikliği,
- Kendi başlarına çalışmamaları,
- Çalışma şeklini bilmemeleri,
- Emin olamayışları ve sıkılmaları,
- Enstrümanın zor gelişi,
- Dikkat toplayamama,
- Motivasyon,
- İsteksizlik,
- Algılama ve anlama zorluğu çekme, olarak belirtilmiştir.

Öğreticilerin bu sorunları çözme şeklinin, öğrencilere göre değiştiği, keman eğitimcilerinin sabırla ve anlayışla derse yaklaşımı, dersi sohbet havasına sokmaları, öğrenciye sevildiğini hissettirmeleri, bu tür sorunları çözmede uyguladıkları yöntemler olarak belirlenmiştir. Bu durum, 7-11 yaş grubu çocukları için uygulanan keman eğitiminde en çok karşılaşılan sorunların, aslında her yaş grubunda rastlanan sorunlar olduğunu, “önemli olan sorunun ne olduğunu ve nasıl çözüleceğini bilerek, çocuğa yaşamın, sorun çözme şekli” olduğunu öğretmek olduğunu göstermektedir.

Özmenteş (2005), Müzik Eğitiminin Boyutları ve Çalgı Eğitimi adlı makalesinde, başarılı bir çalgı eğitiminin gerçekleştirilmesi için çalgı eğitimcilerinin, çalgı eğitimi sürecinde öğrencilerinin çalgılarını en doğru biçimde çalmaları için onlara, doğru çalgı tekniklerini öğretmelerini ve öğrencinin bireysel çalgı çalışma sürecinde ne şekilde çalışılması gerektiğinin önemle üzerinde durulmasını ifade etmektedir. Bu durum, öğrencinin çalışma şeklini bilmesi ile başarılı bir keman

eğitiminde başarısızlık sorununu önleyici olduğu bulguları ile benzerlik göstermektedir.

2005–2006 öğretim yılında Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Seminer dersi kapsamında, araştırmacı tarafından yapılan çalışmada on bir tane eğitim fakültesi keman eğitimcisine yapılan görüşme sonucunda da öğretmenlerin, derslerinde karşılaştıkları sorunlar, öğrencinin sabırsız oluşu, yanlış çalışma şekilleri, çalışmaya yeterli zaman ayırmama ve motivasyon konusundaki bulguların benzerlik gösterdiği görülmektedir.

Araştırmanın, alt problemleri doğrultusunda ortaya çıkan genel sonuçlar:

- Bireysel olarak yapılan keman eğitiminin bireyin özelliklerine göre yapılabilmesi için, öğretmenlerin çalışacağı yaş grubuna ait bilişsel, duyuşsal, fiziksel ve psikomotor gelişim özelliklerini ve öğrenme stilleri hakkında bilgi sahibi olması ve bu bilgiler ışığında keman eğitim sürecini planlaması gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.
- Keman eğitimi alan bireylerin hangi amaçla bu eğitimi aldıklarının belirlenmesi ile hedefe yönelik yöntem, teknik ve metot kitapların keman eğitimi sürecinde ne şekilde ve çeşitlilikte yer alacağının belirleneceği sonucuna ulaşılmıştır.
- Konservatuarlarda verilen keman eğitimi, mesleğe yönelik hedef doğrultusunda eğitim verdiği için, çocukların duyuşsal özellikleri çok fazla göz önünde bulundurulmadığı sonucuna ulaşılmıştır.
- Araştırma kapsamında yer alan konservatuarlarda keman eğitimi veren öğretmenlerden birkaç tanesinin, 7–11 yaş grubuna yönelik metot kitapları kullandığı, diğer öğretmenlerin ise keman eğitimi veren diğer örgün eğitim kurumları ve yaygın eğitim kurumlarında kullanılan metot kitaplarını kullandıkları sonucuna ulaşılmıştır.

- Metot kitaplarda en büyük eksikliğin, kendi halk kültürümüzden örnekler taşımadığı üzerinedir. Halk kültürü eksikliğinin kapatılması ile evrensel değerlere ulaşılabilceği sonucu elde edilmiştir.
- Keman eğitimi sürecinde en önemli kaynak olan keman öğreticilerinin, sadece uygulayan öğretmen değil, keman eğitiminin dayandığı kuramsal temellere hakim olmasının önemli olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

BÖLÜM VI

ÖNERİLER

Araştırma sonucunda oluşan öneriler, “uygulayıcılar için öneriler” ve “araştırmacılar için öneriler” olmak üzere iki grupta toplanmıştır.

Uygulayıcılar İçin Öneriler:

- Çocuğun bulunduğu yaş konumuna bağlı olarak, keman öğretiminde seçilen yöntem, teknik ve metot kitaplarının yanında, çocukların gelişim özellikleri göz önünde bulundurularak, motivasyonu artırıcı farklı araç-gereçlere de keman eğitiminde yer verilmelidir.
- 7–11 yaş grubu çocuklarına uygun, işitsel olarak çocuğa tanıdık gelen tekerleme, oyun şarkıları, halk ezgileri gibi müzik türleri görsel materyallerle pekiştirilerek bir araya getirilmiş alıştırma, egzersiz, etütlerden oluşan bir keman eğitim metot kitabı hazırlanıp ve bu yaş grubu çocuklarının keman eğitimlerinde kullanılmalıdır.
- 7–11 yaş grubu çocuklarında keman eğitiminde temel teknik ve davranışları çalıştırırken, çocukların hoşuna gidebilecek tekerleme, oyun şarkıları, halk ezgileri gibi müzik türlerinden seçilip, öğrenci, başarılı bir keman eğitimi ile öncelikle ulusal değerlere ve daha sonra evrensel değerlere en doğru ve en güzel şekilde ulaştırılmalıdır.
- 7–11 yaş grubu çocuklarında başlangıç aşamasında kullanılan metot kitabının görüntülü bir kaydı olmalıdır ve bu kayıt ile öğrenci, öğretmeni olmadan da bazı tekniksel çalışmaları pekiştirilmelidir.

- Türkiye’de sayıca yetersiz olan 7–11 yaş grubu çocukları için başlangıç aşaması keman eğitim metot kitaplarına ulaşılabilmelidir. Kullanılan yabancı metot kitapların anlaşılabilirliğinin artırılması için Türkçeye çevirisi yapılmalıdır.
- Dünyada ünlü bestecilerin, keman eğitimcilerin yapmış olduğu çalışmalar özellikle 7–11 yaş grubu çocukları başlangıç aşamasına uygun olarak albüm olarak toplanmalıdır.

Araştırmacılar İçin Öneriler:

- Araştırmada, 7–11 yaş grubu çocukları için keman eğitim metot kitapları olmasının yararlı olacağı sonuçlarına ulaşılmıştır. Farklı çalgılar için de 7–11 yaş grubu çocuklarına uygun metot kitapları yapılmalıdır.
- Keman eğitiminin ve diğer çalgıların, pedagojik temellere uygun olarak yapılabilmesi için, üniversitelerin ve konservatuarların müzik bölümlerinde, yaş gruplarına uygun çalgı pedagojisi dersi olmalıdır.
- Benzer araştırmalar, farklı yaş grupları için de yapılmalıdır.

KAYNAKÇA

- AYDIN, Betül.** Gelişim ve Öğrenme Psikolojisi. (Edit: Binnur Yeşilyaprak), Ankara: Pegem Yayıncılık, 2002, s 15-20.
- BAŞARAN, İ. Ethem.** Eğitime Giriş. Ankara: Kadioğlu Matbaası, 1991, s17.
- BİLEN, Mürüvet.** Plandan Uygulamaya Öğretim. Ankara: Aydan Web Tesisleri, 1996, 30, 32, 38.
- BÜYÜKAKSOY, Feridun.** Keman Öğretiminde İlkeler ve Yöntemler. Ankara: Armoni Ltd. Şti., 1997, 40,62-64.
- BÜYÜKKARAGÖZ, Savaş ve ÇİVİ, Cuma.** Genel Öğretim Metotları. Konya: Atlas Kitabevi, 1994, s 23, 25, 28–30, 32.
- CAN, Gürhan.** Öğretmenlik Mesleğine Giriş. (Edit: Ersan Sözer), Eskişehir: TC. Anadolu Üniversitesi Yayını No: 1220, Açıköğretim Fakültesi Yayını No: 700, 2000, s 4, 8, 9.
- ÇİLDEN, Şeyda.** “Yaylı Çalgı Eğitimini Etkileyen Faktörler”, Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi, “Müzik Eğitimi Sempozyumu”, Bolu, 1997.
- ÇİLDEN, Şeyda.** “Yaylı Çalgı Eğitiminde Deşifre” Filarmoni Sanat Dergisi, 2000, s9-11.
- ÇİLDEN, Şeyda.** “Bireysel Çalgı Eğitiminde Temel İlkeler ve Etkili Faktörler”, Çağdaş Eğitim Dergisi, Ankara, 2001.
- ÇİLDEN, Şeyda.** “Çalgı Eğitiminde Nitelik Sorunları”, “Cumhuriyetimizin 80. Yılında Müzik Sempozyumu”, İnönü Üniversitesi, Bildiriler, Malatya, 2003, s 297 -302.
- DELİKARA, Ali.** “Ülkemizdeki Eğitim Fakülteleri GSEB Müzik Eğitimi ABD Keman Eğitimindeki Yaygın Olarak Kullanılan Keman Metotlarının Keman Eğitimi Ders Programlarına Yönelik Olarak İncelenmesi”. G.Ü. Fen Bil. Enst. Yüksel Lisans Tezi, Ankara, 2002.
- DEMİREL, Özcan.** Kuramdan Uygulamaya Program Geliştirme. Ankara: Pegem A Yayıncılık, 2004, s 152, 138.
- ERDEN, Münire ve AKMAN, Yasemin.** Eğitim Psikolojisi Gelişim- Öğrenme- Öğretme. Ankara: Arkadaş Yayınevi, 1997.

ERGÜN, Mustafa “Gelişim ve Öğrenme”. Afyon Kocatepe Üniversitesi, Yayınlanmamış Ders Notları, Afyon, 2006.

<http://www.egitim.aku.edu.tr/gelisim.htm>.2006.

EROL, Meltem.” Keman Eğitiminde Duruş, Tutuş, Hazırlık, Vücut Hareketleri, Keman Teknikleri ve Çalışma Yöntemlerinin İncelenmesi” Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi, Bolu, 2001.

ESKİOĞLU, İtir. “Müzik Eğitiminin Çocuk Gelişimi Üzerindeki Etkileri”, “Cumhuriyetimizin 80. Yılında Müzik Sempozyumu”. İnönü Üniversitesi, Bildiriler, Malatya, 2003, s 116 -123.

ESTRELLA, Espie. “Traditional Method”. 2007 About, Inc. A part of The New York Times Company.

http://musiced.about.com/od/beginnersguide/a/vmethod_3.htm.2007

FENMEN, Mithat. Müzikçinin El Kitabı. Ankara: Müzik Ansiklopedisi yayınları, 1997, s25–32.

GÜLEÇ, K. İbrahim. “ Türkiye’de Ortaöğrenim Dönemi 12-18 Yaş Grubunda Keman Eğitim ve Öğretiminin Esasları”. İnönü Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi, Malatya, 1994.

GÜVEN, Meral. Öğrenme stilleri ile öğrenme stratejileri arasındaki ilişki. Eskişehir: T.C Anadolu Üniversitesi Yayınları, No.1565, Eğitim fakültesi Yayınları; No.91, 2004, s22, 27, 71,72.

KORKMAZLAR, Ümran. Ana-Baba Okulu. Ankara: Remzi Kitabevi, 1995, s 75–83.

KÖYÜSTÜN, Melek. ” Keman Başlangıç Metotlarına Eleştirel Bir Yaklaşım”. Dokuz Eylül Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi, İzmir, 1994.

LASCO, Elizabeth and SHAFER, Ardene. “Music Education Facts and Figures”, Spring, 2002.

<http://www.menc.org/information/advocate/facts/html>.2007

(Elizabeth@menc.org)

LEAH, Megiel. “Violin Study Methods For Beginning Violinists”, GotLinks? Com, Sat Dec 10 th,2005.

<http://www.gotlinks.com/earticles/articles/99181-violin-study-methods-for-beginning-violinists.html>.2005.

NOİE , Meryl van. “Why did my child stop going to music lessons?”, 1998-2007, Paul Bother Music.

<http://www.bothner.co.za/articles/index.shtml#Education>.2007.

ÖZÇELİK, Dilek. “Yeni Başlayanlar İçin Keman Metodu Denemesi”. Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi, Konya.1995.

ÖZMENTEŞ ,Sabahat. Müzik Eğitiminin Boyutları ve Çalgı eğitimi. Eğitim fakültesi dergisi, cilt:6, sayı:9, 2005, s 89-98.

<http://web.inonu.edu.tr/~efdergi/Ozmentes.doc>.2006

PEKER, Murat.“Kolb Öğrenme Stili Modeli”, Milli Eğitim Dergisi, Sayı, 157, 2003. **<http://yayim.meb.gov.tr/dergiler/157/Peker.htm>.2006.**

RADOCY, Rudolf E. and BOYLE, J. David. Psychological foundations of musical behavior, Charles C Thomas, Publisher, LTD., Springfield, Illinois, U.S.A, 2003, p 35, 36, 40-83.

ROYER, James M. and FELDMAN, Robert S., Educational Psychology Applications and Theory, by Alfred A. Knopf, Inc., 1984, p 41,62-64, 394, 424.

SELÇUK, Ziya. Gelişim ve Öğrenme. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım, 2000, s 85, 122.

SENEMOĞLU, Nuray. Gelişim Öğrenme ve Öğretim Kuramdan Uygulamaya. Ankara: Gazi Kitabevi, 2005, 12, 34, 39, 46, 60-66.

SÖNMEZ, Veysel. Program Geliştirmede Öğretmen El Kitabı. Ankara: Anı Yayıncılık, 2004, s 2, 167.

SWANWICK, Keith. A Basis For Music Education, by routledge 11 New Fetter Lane, London EC4P 4EE, 1996, p 25,113.

ŞAHİNEL, Melek. Etkin Öğrenme. Ankara: Pegem Yayıncılık, 2003.

ŞENDURUR, Yılmaz. “Keman Eğitimi Dersine Etkili Hazırlanma Süreci” G.Ü. Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi Cilt 21, Sayı 2 (2001), s 161-168.

ŞENDURUR, Yılmaz “Keman Eğitiminde Etkili Öğrenme- Öğretme Yaklaşımları” G.Ü. Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi Cilt 21, Sayı 3 (2001), s 145-155.

TACKER, Cassie and TRACY, Anne. “The benefits of Music Education”. University of Texas Student Project Fall, 1998.

TAŞDEMİR, Mehmet. Eğitimde Planlama ve Değerlendirme. Ankara: Ocak Yayınları, 2000, s 104, 107, 121, 140, 158, 161.

TEBBS, Julie. “Motivating your student/child to practice”, 2001-2007 The violin Case, LLC, Kirkland, WA.

<http://www.theviolincase.com/Newsletter/Feb04.htm>.2006.

UÇAN, Ali. İnsan ve Müzik İnsan ve Sanat Eğitimi. Ankara: Müzik Ansiklopedisi Yayınları, 1994, s 82.

UÇAN, Ali. “AGSL Müzik Bölümleri’nin Eğitim Programları Sorunları”.

AGSL Müzik Bölümleri Semineri, Uludağ Üniversitesi Yayınları, Bursa, 1995, s 106-146

UÇAN, Ali. MÜZİK EĞİTİMİ TEMEL KAVRAMLAR- İlkeler- Yaklaşımlar. Ankara: Müzik Ansiklopedisi Yayınları, 1997, s, 15-16, 30-32.

USLU, Mustafa. “Çalgı Eğitimi Açısından Çalgı Metotlarının Sağlanması Gereği -I-”, Filarmoni Dergisi, Sayı 152, Mart, 1999, s 29-30.

USLU, Mustafa. “Çalgı Eğitimi Açısından Çalgı Metotlarının Sağlanması Gereği -II-”, Filarmoni Dergisi, Sayı 153, Mayıs, 1999, s 26-27.

VANDER ZANDEN, James W. and PACE, Ann J., Educational Psychology In Theory And Practice, by Random House, inc., 1980, 170-172, 174-176, 183.

VURAL, Birol. Öğretim Faaliyetlerinde Yöntem Teknik ve Etkinlikler. İstanbul: Hayat Yayıncılık, 2005, s 37, 58, 79, 97, 113, 123, 147, 164, 173, 199.

YAVUZER, Haluk. Doğum Öncesinden Ergenlik Sonuna Çocuk Psikolojisi. Ankara: Remzi Kitabevi, 1987, s 112-118.

YAVUZER, Haluk . Çocuk Psikolojisi. Ankara: Remzi Kitabevi, 1999, s 220-221,

YILDIRIM, Ali ve ŞİMŞEK, Hasan. Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri. Ankara: Seçkin Yayıncılık, 2005, s 297-306.

WOOLFOLK, Anita E. , Educational Psychology, by Ally and Bacon A Division of Simon & Schuster , Inc., 1993, p 27, 46-48, 59, 60.

EKLER**Ek 1:** Görüşme Formu

Görüşme Formu:

Araştırma Sorusu:

Öğretmenler, 7-11 yaş grubu keman öğretiminde hangi yöntem ve metot kitaplarını kullanmaktadır ve kullandıkları yöntem, metot kitaplarının öğrenciler üzerindeki etkilerini nasıl değerlendirmektedirler?

Okul.....Tarih.....saat(başlangıç-bitiş).....Görüşmecisi.....

GİRİŞ:

Merhaba, benim adım Elif SAÇLIOĞLU. Yukarısoku İlköğretim Okulu'nda müzik öğretmeniyim. 7-11 yaş gruplarında keman öğretiminde kullanılan yöntemler, metotlar kitapları ve bu yaş grubuna uygun metot kitabı önerisi hazırlama üzerine bir araştırma yapıyorum ve sizinle okulunuzda uyguladığınız keman öğretiminde kullandığınız metotlar ile ilgili olarak konuşmak istiyorum. Bu görüşmede amacım, keman öğretimi veren öğretmenlerin, 7-11 yaş grubu için hangi yöntem ve metot kitapları kullandıkları hakkında bilgi sahibi olmak; kullandıkları metotları(kaynak kitap) seçerken dikkat ettikleri unsurları ve bu metotların öğrenciler üzerindeki etkilerini çeşitli yönleriyle ortaya koyarak ne tür metotlar kullanılabileceğini ortaya çıkarmaktır. Öğretmenlerle görüşme yapıyorum, çünkü öğretmenleri, keman öğretim programını oluşturan, uygulayan ve sonuçlarını değerlendirerek keman öğretimine yön veren bireyler olarak görüyorum. Bu çalışmada ortaya çıkacak sonuçların, bundan sonra yapılacak keman öğretiminde seçilecek keman öğretim metotlarının öğrenciler üzerindeki etkilerinin niteliğinin artırılmasına katkıda bulunacağını ümit ediyorum. Bu nedenle sizin, yapmış olduğunuz keman öğretiminde kullandığınız metotlar hakkındaki görüşlerinizi öğrenmek istiyorum.

- Bana görüşme sürecinde söyleyeceklerinizin tümü gizlidir. Bu bilgileri araştırmacıların dışında herhangi bir kimsenin görmesi mümkün değildir.

Ayrıca, araştırma sonuçlarını yazarken, görüştüğüm bireylerin isimlerini kesinlikle rapora yansıtmayacağım.

- Başlamadan önce, bu söylediklerimle ilgili belirtmek istediğiniz bir düşünce ya da sormak istediğiniz bir soru var mı?
- Görüşmeyi izin verirsiniz kaydetmek istiyorum. Bunun sizin için bir sakıncası var mı?
- Bu görüşmenin yaklaşık 15 dakika süreceğini tahmin ediyorum. İzin verirsiniz sorulara başlamak istiyorum.

GÖRÜŞME SORULARI:

1. Eğitim durumunuz hakkında bilgi verir misiniz?

- Keman eğitiminize ne zaman başladınız?
- Eğitim gördüğünüz okullar hangileridir?
- Çalıştığınız kurumda hangi ünvanla çalışıyorsunuz?
- Alanınızla ilgili yazmış olduğunuz kitap, yayınlanmış makale, bildiri yazıları ve tezleriniz var mı?

2. Kaç yıldır keman öğretimi yapıyorsunuz?

3. Hangi yaş grubuyla çalışıyorsunuz?

4. Sizce keman çalma yaşı(başlangıç aşaması olarak) kaç olmalıdır? Nedenini açıklar mısınız?

5. Verdiğiniz keman eğitiminde hedefleriniz nelerdir?

- Hedefleriniz yaş gruplarına göre farklılık gösteriyor mu?

6. Keman eğitiminde -başlangıç aşamasında- 7-11 yaş grubu için nasıl bir keman öğretim yöntemi kullanıyorsunuz?

- Uyguladığınız keman eğitiminde kullandığınız yöntemler yaş gruplarına göre farklılık gösteriyor mu?
- Çalıştınız öğrencilerin yaş grubu metot seçimlerinizi etkiliyor mu?

7. Metot (kaynak kitap) kavramını tanımlar mısınız? Zihninizdeki keman metodunu anlatır mısınız?

- Sizce bir keman metodunun içeriğinde neler olmalı?

8. 7-11 yaş grubu öğrencileri için kemana başlangıç metodu(kaynak kitap) olmalı mı?

- Bu metodun içeriği nasıl olmalı? Neler ağırlıkta olmalı?

9. Siz keman eğitiminize hangi metotla(kaynak kitap) başladınız?

10. Derslerinizde hangi keman metotlarını(kaynak kitap) kullanıyorsunuz?

Çalıştığınız yerli metotları belirtiniz.

Çalıştığınız yabancı metotları belirtiniz

11. Kullandığınız metotlar(kaynak kitap) belirli bir sıra izliyor mu? Lütfen açıkla-
r mısınız?

12. Metot(kaynak kitap) seçiminizi neler belirlemekte?

Sonda: Derse hazırlık açısından belirtiniz.

Öğrenci düzeyi açısından belirtiniz.

Dersin işlenişi açısından belirtiniz

Öğrencilerin çalışması açısından belirtiniz

13. 7-11 yaş grubu öğrencilerine keman eğitimi verirken yazılmış keman metot
kitapları dışında farklı kaynaklar, araç-gereçler kullanıyor musunuz?

14. Derste kullandığınız öğretim yöntem ve metotların(kaynak kitap) öğrencileriniz
üzerindeki etkileri nelerdir?

Alternatif. Hangi metotları severek çalışıyorlar?

Hangi metotları çalmada zorluk çekiyorlar?

15. Siz hangi keman metot kitaplarını çalmaktan zevk alıyordunuz?

Alternatif: Öğrencilerinizle bu duygularınızı paylaşıyor musunuz?

16. Kullandığınız metotları(kaynak kitap) nasıl değerlendiririniz?

Sonda: Eksik yönleri var mı?

Eksik yönleri varsa bu eksik yönü tamamlama çalışması yapıyor
musunuz?

17. Keman öğretiminde kullanılan metotları(kaynak kitap) yeterli buluyor musunuz?

18. Keman öğretimi için bir metot hazırlama düşünceniz var mı?

- Hazırlayacağınız keman metodunda nelere ağırlık verirsiniz?

19. 7-11 yaş grubu çocukları için uyguladığınız keman eğitiminde karşılaştığınız sorunlar var mı?

- Eğer sorun yaşıyorsanız, bu sorunu çözmek için ne yapıyorsunuz?

20. 7-11 yaş grubunda kullandığınız keman metotlarına öğrencilerinizin verdiği bilişsel tepkiler nelerdir?

21. 7-11 yaş grubunda kullandığınız keman metotlarına öğrencilerinizin verdiği duyuşsal tepkiler nelerdir?

22. 7-11 yaş grubunda kullandığınız keman metotlarını, öğrencilerinizin fiziksel gelişim özelliklerine uygunluğu bakımından nasıl değerlendirirsiniz?

23. 7-11 yaş grubunda kullandığınız keman metotlarının diğer yaş gruplarında kullanılan keman metotlarının ile benzer ve farklı yönleri var mı? Açıklar mısınız?

24. 7-11 yaş grubunda kullandığınız keman metotlarında görsel ve işitsel özellikler ne oranda yer almakta? Lütfen açıkla mısınız?

25. 7-11 yaş grubu çocukları için kemana başlangıç aşamasında uygulanacak keman öğretimi nasıl olmalıdır?

26.Keman öğretimini nasıl tanımlarsınız? Keman öğretimini neye benzetiyorsunuz?

ÖZGEÇMİŞ

Adı Soyadı	: Elif SAÇLIOĞLU ALTUNTAŞ
Sürekli Adresi	: Aydınkent Öğretmenler Sitesi B/15- BOLU
Doğum Yeri ve Yılı	: BOLU- 1981
Yabancı Dili	: İngilizce
İlköğretim	: İnkılâp İlköğretim Okulu ve 50.Yıl İzzet Baysal İlköğretim Okulu–1995
Ortaöğretim	:Bolu Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi–1999
Lisans	: Abant İzzet Baysal Üniv. Eğt. Fak.-2003
Yüksek Lisans	: Abant İzzet Baysal Üniversitesi-2007
Anabilim Dalı	: Müzik Eğitimi
Bilim Dalı	: Sosyal Bilimler Eğitimi
Çalışma Hayatı	: Yukarısoku İlköğretim Okulu Müzik Öğretmeni
Telefon	: 0505 5260223
Elektronik Posta Adresi	: elifsaclioglu@gmail.com